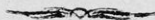

Ν. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ
Π. ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Γ-Δ

ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΚΕΙΜΕΝΟΝ Ο.Ε.Σ.Β.

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ
ΜΕ ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ, ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 9

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΨ

ΣΥΜΦΩΝΗΤΗΡΟΣ ΤΟΥ ΕΥΚΛΕΙΔΕΙΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΝ Ο.Ε.Β.

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ
ΜΕ ΠΕΡΙΦΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΔΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ, ΕΥΚΛΕΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑΣ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ-Δ

ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΝ ΚΕΙΜΕΝΟΝ Ο.Ε.Σ.Β.

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ
ΜΕ ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΣ, ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑΣ

ΟΜΙΛΟΣ ΔΙΑΣΩΣΗΣ και ΠΡΟΒΟΛΗΣ
της ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ
(ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΠΑΛΑΙΩΝ ΣΠΑΝΙΩΝ ΚΑΙ
ΠΟΛΥΗΜΕΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ)

www.rare-books.gr (Στάδιο κατασκευής)

e-mail: mitragasg@yahoo.com

Προσωρινή φιλοξενία:

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΡΙΩΝ (www.eeb.gr)

Καθημερινή: Αλεξάνδρου Σβώλου 55 - τ.κ. 546 21 Θεσσαλονίκη

Τηλ.: 1510 269715 + Fax, Κιν.: 6944292369

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 9

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

1. Ὁ Θίβρων εἰς τὴν Ἴωνίαν (Κεφ. Α', § 2 - 8)

Κεφ. Α'. § 1 - 2. Περίληψις.—Οἱ Λακεδαιμόνιοι κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Κύρου ἔστειλαν τὸν ναύαρχον Σάμιον νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς αὐτόν. Πράγματι οὗτος μὲ τὸ ναυτικὸν του περιέπλεε τὴν Κιλικίαν καὶ ἐξουδετέρωνε τὴν πρὸς τὸν Κύρον κατὰ ξηρὰν ἀντίστασιν τοῦ ἀρχοντος αὐτῆς Σουέννεσιος. Ἀνακεφαλαίωσις τῶν προηγουμένων γεγονότων.

Ἑρμηνεία.— Ἡ μὲν λοιπὸν ἐν Ἀθήναις (= Ἀθηῆνοι) ἐπανάστασις (=στάσις) ἔτι ἐληξεν (=ἐτελεύτησεν). Μετὰ ταῦτα (=ἐκ τούτου) δὲ ὁ Κύρος ἀποῦ ἔστειλεν (=πέμψας) ἀγγελιοφόρους εἰς τὴν Λακεδαίμονα [ἢ: Σπάρτην] εἶχε τὴν ἀξίωσιν (=ἡξίου) ὁποῖος βεβαίως (=περ) ὑπῆρξεν (=ἦν) αὐτός πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κατὰ τὸν πόλεμον (=ἐν τῷ πολέμῳ) πρὸς τοὺς Ἀθηναίους [δηλ. Πελοποννησιακὸν] τέτοιοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι νὰ δεικνύονται (=γίνεσθαι) πρὸς αὐτόν [ἢ: ὅπως συμπεριφέρθη ὁ Κύρος εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους ἔτσι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι νὰ συμπεριφερθοῦν πρὸς αὐτόν]. Οἱ δὲ ἔφοροι, ἐπειδὴ ἐνόμισαν ὅτι οὗτος λέγει δίκαια, διέταξαν (=ἐπέστειλαν) τὸν Σάμιον, ὁ ὁποῖος τότε ἦτο ναύαρχος (=τῷ τότε ναύαρχῳ) νὰ βοηθῇ (ἢ: νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του =ὑπηρετεῖν) τὸν Κύρον, ἐὰν κατὰ τι (=τι) παρακαλῇ [αὐτόν]. Καὶ ἐκεῖνος [δηλ. ὁ Σάμιος] πραγματικῶς (=μέντοι) ἔκαμε πρόθυμα ὅτι τοῦ ἐξήτησεν (=ἔπερ ἐδεήθη) ὁ Κύρος, δηλαδὴ ἔχων τὸ ἰδικὸν του ναυτικὸν μαζὶ μὲ τὸ [ναυτικὸν] τοῦ Κύρου, περιπλεύσας [τὴν Μ. Ἀσίαν] διηυθύνθη (=περιέπλευσεν) εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ ἠνάγκασε (=ἐποίησε) τὸν ἀρχοντα τῆς Κιλικίας Σουέννεσιν νὰ μὴ

δύναται (=μη δύνασθαι) νά φέρη αντίστασιν (=έναντιοῦσθαι) εἰς τόν Κύρον κατὰ ξηράν, καθ' ὃν χρόνον [ὁ Κύρος] ἐπορεύετο (=πορευομένω) ἐναντίον τοῦ βασιλέως (=ἐπὶ βασιλέα).

Πῶς μὲν λοιπὸν ὁ Κύρος καὶ στρατεύματα *συνήθροισε* (=συνέλεξε) καὶ *μὲ τοῦτο* (=τοῦτ' ἔχων) *ἐξεστράτευσεν* (=ἀνέβη) ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ [του] καὶ πῶς ἐγένεν ἡ μάχη καὶ πῶς *ἐφρονεύθη* (=ἀπέθανε) [ὁ Κύρος] καὶ πῶς *μετὰ ταῦτα* (=ἐκ τούτου) οἱ Ἕλληνες *σῶσι ἐφθασαν* (=ἀπεσώθησαν) εἰς τὴν θάλασσαν, [ὅλα αὐτὰ] ἔχουν γραφῇ ὑπὸ τοῦ Θεμιστογένους τοῦ Συρακοσίου.

§ 1-2. Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς. —ἐτελεύτησεν, ὀριστ. ἄορ. α' τοῦ ρ. τελευτάω-ω. —ἐκ τούτου, χρόν., δηλ. τῷ 401 π. Χ. —ἤξιου, ὀρ. παρ. τοῦ ρ. ἄξιω-ω, ἤξιουν, ἀξίωσω, ἤξιωσα, ἤξιωκα, ἤξιωκιν. —ἐν τῷ πολέμῳ, δηλ. τῷ Πελοποννησιακῷ. —*νομιζαντες*, αἰτιολ. μετοχή, χρόνου ἐνεργητικοῦ ἄορ. α' τοῦ ρ. νομίζω, ἐνόμιζον, νομιῶ, ἐνόμισα, νενόμικα, ἐνενομίκειν. —*ἐπέστειλαν*, ὀριστ. ἐνεργητικοῦ ἄορ. τοῦ ρ. ἐπιστέλλω. —*οἱ ἔσφοροι*: οὔτοι, πέντε τὸν ἀριθμὸν, ἦσαν ἄρχοντες ἐν Σπάρτῃ, ἐκλεγόμενοι κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ λαοῦ· ἄλλαι ἀρχαί ἐν Σπάρτῃ ἦσαν οἱ δύο βασιτεῖς, ἡ γερουσία καὶ ἡ ἀπέλλα, ἡ συνέλευσις δηλ. τῶν Σπαρτιατῶν. —*μέντοι*, ἐνταῦθα εἶναι βεβαιωτικόν = τῷ ὄντι. —*ἐδεήθη*, δηλ. πράττειν, εἰς τὸ ὅποιον εἶναι ἀντικείμενον τὸ ὅπερ. —*ἔχων*, μετοχή ἐνεστ. τοῦ ρ. ἔχω, εἶχον, ἔξω καὶ σχῆμα, ἔσχον, ἔσχηκα, ἔσχηκιν. —*Συέννεσιν*: οὔτος εἶχε καταλάβει ὑψώματα τοῦ ὄρους Ταύρου διὰ νά ἐμποδίσῃ τὸν Κύρον νά προχωρήσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀσίας. —*ἐπὶ βασιλέα*: ἡ ἐπὶ πρόθεσις σημαίνει τὸ ἐναντίον. —*συνέλεξε*, ὀριστ. ἄορ τοῦ ρ. συλλέγω, συνέλεγον, συλλέξω, συνέλεξα, συνέλιχα, συνείλοχα. —*ἀνέβη*, ὀριστ. ἐνεργητικοῦ ἄορ. β' τοῦ ρ. ἀναβιβνῶ, ἀνέβαινον, ἀναβίψαμι, ἀνέβην, ἀναβέβηκα, ἀνεβέβηκιν. —*ἡ μάχη*: ἐννοεῖ τὴν παρὰ τὰ Κούναξα γνωστὴν μάχην, 401 π. Χ. —*Θεμιστογένει*: ὑπὸ τὸ πλαστὸν ὄνομα τοῦ Θεμιστογένους ἐξέδωκε ὁ Ξενοφὼν τὴν Κύρου Ἀνάβασιν, ἵνα καταστήσῃ αὐτὴν ἀξιόπιστοτέραν.

§ 3-4 Π ε ρ ῖ λ η ψ ι ς. — Ὅτε ὁ Τισσαφέρνης ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὡς σατράπης καὶ τῆς Ἰωνίας, ἀπήτησεν ἀπὸ τὰς ἰωνικὰς πόλεις νά εἶναι ὑπήκοοι αὐτοῦ. Ἄλλ' αὐται, φοβούμεναι τὴν ἐκδίκησίν τοῦ Τισσαφέρνους, διότι εἶχον προστεθῆ μετὰ τὸ μέρος τοῦ Κύρου, ἠρνήθησαν, καὶ ἐζήτησαν τὴν βοήθειαν τῶν Λακεδαιμονίων. Τότε οὔτοι ἔστειλαν ὡς διοικητὴν τὸν Θιβρωνά με πέντε χιλιάδας πεζοὺς στρατιώτας καὶ μετὰ τριακοσίου Ἀθηναίου ἵππεις.

Ἑ ρ μ η ν σ ῖ α. — Ὅτε δὲ (=μέντοι) ὁ Τισσαφέρνης, *ἐπειδὴ ἐφάνη* (=δόξα) *ὅτι εἶχε προσφέρει σπουδαίας ὑπηρεσίας* (=πολλοῦ ἀξίως γεγενησθαι) εἰς τὸν βασιλέα κατὰ τὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ του [δηλ. τοῦ Κύρου] *ἀπεστάλη* (=κατεπέμφθη) σατράπης καὶ [τῶν χωρῶν] *ἐκείνων, τὰς πόλεις* (=ῶν) αὐτὸς πρότερον *ἐκυβέρνα* (=ἦρχε) καὶ [τῶν χωρῶν] *ἐκείνων, τὰς ὁποίας* [ἐκυβέρνα] ὁ Κύρος, ἀμέσως εἶχε τὴν ἀξίωσιν *ὄλαι ἐν γένει* (=ἀπάσας) αἱ ἰωνικαὶ πόλεις νά εἶναι ὑπήκοοι εἰς

αὐτὸν (=εαυτῷ). *Αὐται δὲ* (=αὶ δὲ) *ἀφ' ἐνὸς μὲν* (=ἅμα μὲν) *ἐπειδὴ ἐφοβούντο* (=φοβούμεναι) τὸν Τισσαφέρην, *διότι* (=ὅτι) τὸν Κύρον, ὅτε ἔζη, *εἶχον προτιμήσει* (=ἡρημέναι ἦσαν) ἀντὶ ἐκείνου [δηλ. τοῦ Τισσαφέρους], εἰς μὲν τὰς πόλεις τῶν δὲν ἐδέχοντο αὐτόν, *ἔστειλλον* (=ἐπέμπον) δὲ πρέσβεις εἰς τὴν Λακεδαιμόνα καὶ *παρενάλουν* (=ἡξίουν), *ἐπειδὴ* (=ἐπεὶ) εἶναι προστάται ὅλης τῆς Ἑλλάδος *να λάβουν πρόνοιαν* (=ἐπιμεληθῆναι) καὶ *δι' αὐτοὺς* (=σφῶν), τοὺς ἐν Ἀσίᾳ Ἕλληνας, ἵνα καὶ ἡ χώρα τῶν μὴ *καταστρέφηται* (=δηοῖτο) καὶ αὐτοὶ *να εἶναι ἐλεύθεροι*. Οἱ Λακεδαιμόνιοι *λοιπὸν* (=οὖν) *στέλλουν* (=πέμπουσιν) εἰς αὐτοὺς τὸν Θίβρωνά ὡς *διοικητὴν* (=ἀρμοστήν), *ἀφοῦ* [τοῦ] *ἔδωκαν* (=δόντες) στρατιώτας *ἐκ μὲν τῶν νέων πολιτῶν* (=τῶν νεοδαμῶδων) *περίπου χιλίους* (=εἰς χιλιάδας. *Ἐξήτησε* (=ἠήτησατο) δὲ ὁ Θίβρων καὶ ἀπὸ τοῦς Ἀθηναίους τριακοσίους ἵππεις, *ὑποσχεθεὶς* (=εἰπὼν) ὅτι αὐτὸς *θὰ* [τοῦς] *δίδη μισθὸν* (ἢ: θὰ τοὺς μισθοδοτῇ=*μισθὸν παρέξει*). Οὗτοι δὲ [δηλ. οἱ Ἀθηναῖοι] *ἔστειλαν* [μέρος] *ἀπὸ ἐκείνους οἱ δὲ ποῖαι ὑπῆρέτησαν ὡς ἵππεις* (=τῶν ἵππευσάντων) ἐπὶ [τῆς ἀρχῆς] τῶν τριάκοντα τυράννων, ἐπειδὴ ἐνόμιζον [ὅτι θὰ ἦτο] ὠφέλεια εἰς τοὺς δημοκρατικούς, *ἂν ἤθελον ἀποδημεῖ* (=εἰ ἀποδημοῖεν) καὶ ἐν τῇ ἀποδημίᾳ [τῶν] *ἤθελον καταστραφῆ* (=ἐναπόλουντο).

§ 3-4. Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς. — *δόξας*, αίτιολογ. μετοχή, χρόνου άορ.αι τοῦ ρ. *δοκέω*-ῶ, ἐδόκουν, δόξω, ἐδοξα. δόκησιν, ἔσχηκα. — *γεγενῆσθαι* ἀπαρέμφ. παρκ. τοῦ ρ. *γίγνομαι*, ἐγιγνόμην, γενήσομαι, ἐγενόμην, γεγήνημαι καὶ γέγονα, ἐγεγενῆμην καὶ ἐγεγόνειν. — *κατεπέμψθη*, ὀριστ. παθητ., άορ. α' τοῦ ρ. *καταπέμπομαι*. — *βουλόμεναι* . . . *φοβούμεναι*, αίτιολογικοί μετοχοί. — *ὅτι*, σύνδεσμος αίτιολογικός=διότι. — *βουλόμεναι*, μετοχή ἔνεστ. τοῦ ρ. *βούλομαι*, ἐβουλόμην, βουλήσομαι, ἐβουλήθην, βεβούλημαι, ἐβεβουλήμην. — *ἡρημέναι ἦσαν*, γ' πληθ. πρόσωπον μέσου ὑπερσυντελικού τοῦ ρ. *αἰρέσμαι*-οῦμαι, ἠρούσμαι, ἀρήσσομαι, εἰλόμην, ἤρημαι, ἠρήμην. — *ἐπεὶ*, αίτιολογικός σύνδεσμος=ἐπειδὴ. — *ἐπιμεληθῆναι* (ἰποκεῖμ. τοῦς *Λακεδαιμονίους*), ἀπαρμφ. παθητικοῦ άορ. α' τοῦ ρ. *ἐπιμελοῦμαι*, ἐπεμελούμην, ἐπιμελήσομαι, ἐπιμελήθησομαι, ἐπεμεληθῶμαι, ἐπεμελήθην, ἐπιμεμελήμαι, ἐπεμεμελήμην. — *αὐτῶν*, ἡ γενική αὐτῆ συνάπτεται πρὸς τὸ ἡ χώρα. — *εἶεν*, εὐκτική ἔνεστ. τοῦ ρ. *εἰμί*. — *ἀρμοστήν*, κατηγορούμενον εἰς τὸ Θίβρωνά — *δόντες*, μετοχή άορ. β' τοῦ ρ. *δίδομαι* — *ἠτήσατο*, ὀριστ. μέσου άορ. α' τοῦ ρ. *αἰτέσμαι* οῦμαι, ἠτούμην, οἰτήσομαι, ἠτήσασμαι, ἠτήμαι, ἠτήμην. — *ἵππεας*, πληθ. τοῦ τριτοκλίτου ὀνομαστος ὁ ἵππεύς. — *παρέξει*, ὀριστ. ἐνεργητικοῦ μέλλ. τοῦ ρ. *παρέχω*. — *νομίζοντες*, μετοχή αίτιολογική. — *ἐναπόλουντο*, εὐκτική μέσου άορ. β' τοῦ ρ. *ἐναπόλλυμαι*. — *πολλοὺ ἄξιος* . . . *βρασιλεῖ*: διότι ὁ Τισσαφέρης πρῶτος ἀνέφερεν εἰς τὸν βασιλέα τὰς προπαρασκευὰς τοῦ Κύρου· διότι πρῶτως ἐπολέμησε μετὰ τοῦ βασιλέως· καὶ διότι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κύρου συνέλαβε διὰ δόλου τοὺς Ἕλληνας στρατηγοὺς — *Σατράπης*. Τὸ Περσικὸν κράτος ἦτο διηρημένον εἰς 20 μεγάλους διοικήσεις, αἱ ὅσαι ἐκαλοῦντο *σατραπείαι*, ὁ δὲ διοικητὴς ἐκάστης ἐκαλεῖτο *σατράπης*. — *καὶ ὁν Κύρος*, δηλ. τῆς Λυδίας, Φρυγίας καὶ Καππαδοκίας. — *προστάται*, Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

γε (ὑποκειμ. ὁ Θίβρων), ὄριστ. ἐνεργητικοῦ ἄορ. β' τοῦ ρ. **συνάγω**, συνήγον, συναξω, συνήγαγον, συνήγα, συνήκειν.—**ἐν τῇ ἡπειρῷ**, δηλ. τῇ Ἀσιατικῇ.—**ὄρων**, μετοχὴ ἐνεστώτος τοῦ ρ. **ὄραω-ὄρω**, ἑώραν, ὄψομαι, εἶδον, εώρακα καὶ ὄπωπα, ἑώρακειν καὶ ὄπωπειν.—**(ἡγάπα) δέ :** ὁ σὺνδεσμος δὲ κατόπιν ἀρνήσεως=ἀλλά.—**τυγχάνοι**, εὐκτική ἐνεστώτος τοῦ ρ. **τυγχάνω**, ἐτύχωναν, τεύζομαι, ἔτυχον, τετύχηκα, ἐτετύχηκειν.—**ὦν**, μετοχὴ κατηγορηματικῆ —ἐκ τοῦ ρ. **τυγχάνοι** εἶναι δὲ χρόνον ἐνεστώτος τοῦ ρ. **εἰμί**.—**ἔπου τυγχάνοι ὦν**, συνάπτεται πρὸς τὸ **ταύτην τὴν χώραν**.—**οἱ ἀναβάντες**, δηλ. οἱ μύριοι, ἐκ τῶν ὁποίων εἶχον ὑπολειφθῆ 5-6 χιλιάδες.—**ἀναβάντες**, μετοχὴ ἐνεργητικοῦ ἄορ. β' τοῦ ρ. **ἀναβαίνω**.—**συνέμειζαν**, ὄριστ. ἐνεργητικοῦ ἄορ. α' τοῦ ρ. **συνμείγνυμι**, συνέμειγνον, συμμείζω, συνέμειζα, συμμείζας ἔχω.—Ἡ ἔνωσις τῶν μυρίων μὲ τὸν στρατὸν τοῦ Θίβρωνος ἔγινεν ἐν Παργάμῳ.—**ἐκοῦσαν**, τριτόκλιτον ἐπίθετον, **ὁ ἐκὼν**, ἢ **ἐκοῦσα**, **τὸ ἐκόν**.—**προσελαβεν**, ὄριστ. ἐνεργητικοῦ ἄορ. β' τοῦ ρ. **προσλαμβάνω**, προσελάμβανω, προσλήψομαι, προσέλαβον, προσεἴληφα, προσεἴληφειν.—**αὕτη ἡ χώρα**, δηλ. ἡ Τευθρανία.—**οἱ ἀπὸ Δημαράτου**, ἐνν. γινόμενοι=οἱ ἀπόγονοι τοῦ Δημαράτου οὗτος στερηθεὶς τῆς βασιλείας ἐν Σπάρτῃ (419 π. Χ.) κατέφυγεν εἰς Περσίαν καὶ ἠκολούθησε τὸν Ξέρξην κατὰ τῆς Ἑλλάδος.—**ἐδόθη**, ὄριστ. παθ. ἄορ. α' τοῦ ρ. **δίδωμι**.—**προσεχώρησαν**, ὄριστ. ἐνεργ. ἄορ. α' τοῦ ρ. **προσχωρῶ**—**δῶρον**, εἶναι κατηγορούμενον=ὡς δῶρον.—**ὄτι**, αἰτιολογικὸς σύνδεσμος=διότι.—**μηδίσας**, αἰτιολ. μετοχὴ ἐνεργ. ἄορ. α' τοῦ ρ. **μηδίζω**=ὑποστηρίζω τοὺς Μηδούς.—**ἔφυγεν**, ὄριστ. ἐνεργ. ἄορ. β' τοῦ ρ. **φεύγω**, ἔφευγον, φεύξομαι καὶ φευξοῦμαι, ἔφυγον, πέφευγα, ἐπέφευγεν.—**Γοργίων καὶ Γογγύλος :** ἀπόγονοι Γογγύλου τινός, μηδίσαντος ὅτε οἱ Πέρσαι ἦλθον ἐναντίον τῶν Ἑσπετριέων.

§ 7-8. **Περίληψις.** | Ὁ Θίβρων πόλεις τινὰς ἀσθενῶς φυλαττομένας κατέλαβε διὰ τῆς βίας· ἐπολιόρκησε δὲ τὴν Λάρισαν, ἐπειδὴ δὲν ἐπέιθετο νὰ παραδοθῆ· ἀλλὰ οὐδὲν κατάρθρωσε καὶ διὰ τοῦτο εἰδοποιήθη ἀπὸ τοὺς Ἐφόρους νὰ ἔλθῃ κατὰ τῆς Καρίας. Ἐνῶ δὲ εὐρίσκειτο εἰς Ἐφεσον, ἦλθεν εἰς ἀντικατάσιν του ὁ πανοῦργος Δερκυλίδας, ὁ δὲ Θίβρων ἐπανελθὼν εἰς Σπάρτην καὶ κατηγορηθεὶς ὅτι ἄφινε τοὺς στρατιώτας του νὰ διαρπάζουν τοὺς συμμαχοὺς ἐξωρίσθη.

Ἑρμηνεῖα.—Τινὰς δὲ [πόλεις] **ἐπειδὴ ἀσθενῶς ἐφυλάσσοντο** (=ἀσθενεῖς οὖσας), ὁ Θίβρων [τὰς κατελάμβανε, **διὰ τῆς βίας** (=κατὰ κράτος). Τὴν Λάρισαν δὲ (=γε μὴν), ἢ ὅποια ἐκαλεῖτο Αἴγυπτιᾶ, ἐπειδὴ δὲν ἠθέλε νὰ **ὑπάγῃ μὲν τὸ μέρος του** (=ἐπειθὲτο), ἀφοῦ ἐστρατοπέδευσε ὀλόγυρα [τὴν] ἐπολιόρκει. **Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἠδύνατο κατ' ἄλλον τρόπον** (=ἄλλως) **νὰ τὴν κρυεύσῃ** (=ἐλεῖν), ἀφοῦ **ἔσκαψε** (=τεμόμενος) **πηγάδι** (=φρεατίαν) **ἦνοιγε** (=ὠρυττεν) ὑπόνομον, ἵνα ἀφαιρέσῃ ἀπ' αὐτοῦς τὸ ὕδωρ. **Ἐπειδὴ** (=ὡς) δὲ [οἱ Λαρισαῖοι] **κάμνοντες ἔξοδον** (=ἐκθέοντες) ἀπὸ τὸ τεῖχος **πολλάκις ἔρριπτον μέσα** (=ἐνέβαλλον) εἰς τὸ **πηγάδι** (=ὄρυγμα) καὶ **ξύλα καὶ λίθους, ἀφοῦ κατεσκεύασεν** (=ποιησάμενος) ἀφ' ἑτέρου **ξύλινην πολιορκητικὴν μηχανὴν μὲ στῆγην** (=χελώνην) ἔστησεν ἐπάνω εἰς τὸ πηγάδι [πρὸς προφύλαξιν]. **Ἀλλὰ καὶ** (=καὶ μέντοι) αὐτὴν οἱ Λαρισαῖοι, ἀφοῦ **ἔκαμαν ἔξοδον** (=ἐκδραμόντες) τὴν νύκτα κατέ-

καυσαν. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς [δηλ. ὁ Θίβρων] ἐφαίνετο (=δοκοῦν-
τος αὐτοῦ) ὅτι οὐδὲν καταρθώνει [τὸν] διατάσσουν (=πέμπουν-
τος) οἱ ἔφοροι, ἀφοῦ ἐγκαταλείψῃ (=ἀπολιπόντα) τὴν Λάρισαν,
νὰ ἐκστρατεύσῃ (=στρατεύσθαι) ἐναντίον τῆς Καρίας (=ἐπὶ
Καρίαν). Ἐνῶ δὲ αὐτός [δηλ. ὁ Θίβρων] ἦτο ἀκόμη (=ἤδη) εἰς
τὴν Ἐφεσον, ἵνα πορευθῆῃ (=ὡς πορευσομένου) [ἀπὸ ἐκεῖ] ἐ-
ναντίον (=ἐπὶ) τῆς Καρίας, ἔφθασε (=ἀφίκετο) ὁ Δερκυλίδας,
ἵνα ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν (=ἄρξων) τοῦ στρατεύματος (=ἐπὶ
τὸ στράτευμα), ὁ ὁποῖος ἐθεωρεῖτο (=δοκῶν) ὅτι εἶναι πολὺ
πανούργος (=μάλα μηχανητικός) καὶ ἐπωνομάζετο (=ἐπεκαλεῖ-
το) δὲ Σίσυφος. Ὁ μὲν λοιπὸν Θίβρων ἀνεχώρησεν [ἦ: ἐπέστρε-
ψεν εἰς τὴν πατρίδα (=οἴκαδε) καὶ καταδικασθεὶς (=ξη-
μιώθεις) ἐξωρίσθη (=ἔφυγε)· διότι οἱ σύμμαχοι κατηγόρουσαν
αὐτὸν (=αὐτοῦ) ὅτι ἐπέτρπε (=ἔφειψ) εἰς τὸ στράτευμα τὰ
λεηλατῆ (=ἀρπάζειν) τὰς χώρας τῶν συμμάχων (=τοὺς φίλους).

§ 7-8. Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς. - οὔσας, οἰτιολογ. μετοχή, γένους θηλυ-
κού, χρόνου ἔνεστ. τοῦ ρ. εἰμί. - Αἰγυπτίαν: ἐλέγετο οὕτω διότι κατα-
κρησαν ἐκεῖ οἱ ἐξ Αἰγύπτου συμπολεμισταὶ τοῦ πρεσβυτέρου Κύρου πολε-
μοῦντος κατὰ τοῦ κροίσου. - κалуμένην, μετοχή ἔνεστ. τοῦ ρ. καλέο-
μαι-οῦμαι. - περιστρατοπεδευσάμενος, χρονικὴ μετοχή, μέσου ἄορ. α'
τοῦ ρ. περιστρατοπεδεύομαι. - ἐπολιερκεῖ, ὄριστ. παρατ. τοῦ ρ. πολιε-
ρχεῶ-ω. - ἐλείν, ἀπαρμύ. ἔνεργ. ἄορ. β' τοῦ ρ. αἰρέω-ω (=κυριεῶ), ἤ-
ρουν, αἰρήσω, εἶλον, ἤρηκα, ἤρηκειν. - τεμόμενος, χρονικὴ μετοχή, μέ-
σου ἄορ. β' τοῦ ρ. τεμνομαι, ετεμνόμην, τεμοίμαι, ἐτεμόμην, τέμνμαι,
ἐτεμμήμην. - ἀφαιρησόμενος, μετοχή μέλλ. τοῦ ρ. ἀφαιρέομαι,
ἀφηρούμην, ἀφαιρήσομαι, ἀφελόμην, ἀφήρημαι, ἀφήρημην. - ἐνεβάλλον,
ὄριστ. ἔνεργ. παρατ. τοῦ ρ. ἐμβάλλω, ἐνεβάλλον, ἐμβάλω, ἐνεβαλον,
ἐμβέβληκα, ἐνεβεβλήκειν. - ἐκθεόντες, μετοχή ἔνεστ. τοῦ ρ. ἐκθεῶ, ἐξε-
θεον, ἐκδραμοῦμαι, ἐξεδραμον, ἐκδεδράμῃκα, ἐξεδεδρομήκειν. - ἐπέστη-
σεν, ὄριστ. ἄορ. α' τοῦ ρ. ἐφίστημι. - νύκτωρ, ἐπίρρημα χρονικόν. - δο-
κοῦντες, μετοχή ἔνεστ. τοῦ ρ. δοκω-ω. - αὐτοῦ, ἐπίρρημα τοπικόν, δηλ.
πρὸ τῆς Λάρισης. - ἀπολιπόντα, μετοχή ἔνεργητικῆς ἄορ. β' τοῦ ρ.
ἀπολείπω, ἀπελείπον, ἀπολείψω, ἀπέλιπον, ἀπολελοίπα, ἀπελελοίπειν. -
χελώνη, ἦτο πολιορκητικὴ μηχανή, ἦτοι παράπηγμα μὲ τροχούς χωρὶς
πάτωμα ὑπὸ ταύτην εἰργάζοντο οἱ στρατιῶται πρὸς διόρυξιν ὑπονό-
μων. - Ἐφοροί, βλέπε § 5. - πορευσομένου, μετοχή μέσου μελλοντος τοῦ
ρ. πορεύομαι, ἀπορευόμην, πορευθήσομαι, ἀπορευθήμην, πεπόρευμαι, ἐπε-
πορεύμην. - ἄρξων: τελικὴ μετοχή (=ἵνα ἄρξῃ), εἶναι δὲ ἔνεργητικῆς
μέλλοντος τοῦ ρ. ἄρχω. - ἀφίκετο, ὄριστ. μέσου ἄορ. β' τοῦ ρ. ἀφικνέ-
μαι-οῦμαι, ἀφικνοῦμαι, ἀφίξομαι, ἀφικόμην, ἀφίγμαι, ἀφίγμην. - ἀπῆλ-
θεν, ὄριστ. τοῦ ρ. ἀπέρχομαι, ἀπῆα καὶ ἀπῆην, ἀπειμι, ἀπῆλθον, ἀπε-
λήλυθα, ἀπελήλυθειν. - οἴκαδε, τοπικόν ἐπίρρημα, δηλ. εἰς τὴν Σάρ-
την. - ὡς, σύνδεσμος εἰδικός. - οἱ σύμμαχοι, δηλ. αἱ Ἴωνικαὶ πόλεις. -
ἔφειψ, εὐκτικὴ ἔνεργητικῆς ἄορ. β' τοῦ ρ. ἐφίψιμι, ἐφείμην, ἐφῆσω, ἐφῆκα,
ἐφῆκα, ἐφῆκειν. - Σίσυφος: ἐπεκαλεῖτο οὕτω ὁ Δερκυλίδας ἕνεκα τῆς
πανουργίας του. Ὁ Σίσυφος ἦτο υἱὸς τοῦ Αἰόλου, οἰκιστῆς καὶ βασιλεὺς
τῆς Κορίνθου, πανουργότατος δὲ διὰ τὴν πανουργίαν καὶ δολιότητα αὐ-
τοῦ οἱ Θεοὶ τὴν κατεδίκασαν εἰς τὸν Ἄ.δην νὰ κυλιῆ βράχον μέχρι τῆς
κορυφῆς ἑνὸς λόφου καὶ ὅταν προσῆγγιζε τὴν κορυφὴν ἐξέφευγε ὁ βρά-
χος καὶ κατέπιπτε πάλιν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ λόφου.

2. Ὁ Δερκυλίδας εἰς τὴν Αἰολίδα.

(Κεφ. Α' § 9, 16-28.—Κεφ. Β' § 1-2).

Κεφ. Α' § 9. Περίληψις.—Ὁ Δερκυλίδας συνεννοηθεὶς μετὰ τὸν Τισσαφέρην ὠδήγησε τὸ στράτευμά του εἰς τὴν χώραν τοῦ Φαρναβάζου διὰ μέσου τῶν συμμαχικῶν χωρῶν, χωρὶς ποσῶς νὰ βλάψῃ αὐτάς.

Ἑρμηνεία.—Ὁ Δερκυλίδας, ἀφοῦ παρέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατεύματος (=ἐπεὶ παρέλαβε τὸ στράτευμα), ἐπειδὴ ἀντελήφθη (=γνοῦς) ὅτι ὁ Τισσαφέρης καὶ ὁ Φαρναβάζος ἐδυσπίστουσαν πρὸς ἀλλήλους (=ὑπόπτους ὄντας ἀλλήλους), ἀφοῦ συνεννοήθη (=κοινολογησάμενος) μετὰ τὸν Τισσαφέρην, ὠδήγησε (=ἀπήγαγε) τὸ στράτευμά [του] εἰς τὴν χώραν τοῦ Φαρναβάζου, προτιμήσας (=ἐλόμενος) νὰ πολεμῇ ἐναντίον τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν δύο (=θᾶτέρω) μᾶλλον παρὰ καὶ τῶν δύο μαζί (=ἅμα). Καὶ προηγουμένως (=πρόσθεν) δὲ ὁ Δερκυλίδας ἦτο ἐχθρὸς (=πολέμιος) τοῦ Φαρναβάζου· διότι (=γάρ), ὅτι ἐγένετο διοικητῆς (=ἀρμοστής) εἰς τὴν Ἄβυδον, ἐπὶ τῆς ναυαρχίας τοῦ Δυσάνδρου (=ἐπὶ Δυσάνδρου ναυαρχοῦντος) συκοφαντηθεὶς (=διαβληθεὶς) ὑπὸ τοῦ Φαρναβάζου, ἐστάθη [κατὰ διαταγὴν τοῦ Δυσάνδρου] κρατῶν (=ἔχων) τὴν ἀσπίδα [ὡς στρατιώτης], τὸ ὁποῖον (=δ) θεωρεῖται (=δοκεῖ) ὅτι εἶναι στίγμα (ἢ: προσβολὴ =κηλὶς) διὰ τοὺς ἀνωτάτους ἀξιωματικούς (=τοῖς σπουδαίους) τῶν Λακεδαιμονίων· διότι εἶναι τιμωρία ἀπειθείας (=ἀταξίας). Καὶ διὰ ταῦτα λοιπὸν (=δὴ) μὲ περισσοτέραν εὐχαρίστησιν (=πολὴν ἡδὴ) ἐβάδιζεν (=ἦεν) ἐναντίον τοῦ Φαρναβάζου. Καὶ ἄμεσως, τοσοῦτον ὑπερτεροῦσε (=διέφερε) κατὰ τὸ ἄρχειν τὸν Θίβρωνα, ὥστε ὠδήγησε τὸ στράτευμα παρὰ τὴν θάλασσαν (=παρήγαγε τὸ στράτευμα), διὰ μέσου φιλικῶν χωρῶν μέχρι τῆς Αἰολίδος τοῦ Φαρναβάζου, χωρὶς νὰ βλάβῃ καθόλου (=οὐδὲν βλάψας) τοὺς συμάχους.

§ 9. Παρατηρήσεις.—παρέλαβε, ὄριστ. ἐνεργ. ἄορ. β' τοῦ ρ. παραλαμβάνω.—γνοῦς, αἰτιολογικὴ μετοχή, εἶναι δὲ ἐνεργητικοῦ ἄορ. β' τοῦ ρ. γινώσκω, ἐγίνωσκον, γνώσομαι, ἔγνω, ἔγνωκα, ἐγνώκειν.—ὄντας, κατηγορηματικὴ μετοχή.—ἀλλήλους, ἀντωνυμία ἀλληλοπαθῆς γένους ἄορον.—κοινολογησάμενος, μετοχὴ χρονικὴ, χρόνου μέσου ἄορ. α' τοῦ ρ. κοινολογέομαι—οἶμα.—ἀπήγαγε, ὄριστ. ἄορ. β' τοῦ ρ. ἀπάγω, ἀπήγον, ἀπάξω, ἀπήγογον, ἀπήγα, ἀπήγειν.—ἐλόμενος, μετοχὴ μέσου ἄορ. β' τοῦ ρ. αἰρέομαι οἶμαι· εἶναι δὲ αἰτιολογικὴ μετοχή.—γενόμενος, χρονικὴ μετοχή, χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. γίνομαι, ἐγινόμεν, γενήσομαι, ἐγενόμην, γεγένηκα καὶ γέγονα, ἐγεγενήμην καὶ ἐγεγένονεν.—διαβληθεὶς, αἰτιολογικὴ μετοχή, παθ. ἄορ. β' τοῦ ρ. διαβάλλομαι, διεβαλλόμην, διαβλήσομαι, διεβλήθην, διαβέβλημαι, διεβεβλήμην.—ἔχων, μετοχὴ ἐνεστώτου τοῦ ρ. ἔχω.—ἐστάθη τὴν ἀσπίδα ἔχων: τοῦτο ἦτο

τιμωρία δι' ἀξιωματικόν, τοῦ ὁποίου τὴν ἀσπίδα ἔφερον ὁ ἀσπιδοφόρος ὁσάκις δὲν ἐγένετο μάχη.—*ἀταξίας*, γενική τῆς αἰτίας.—*ἥδιον*, συγκριτικός βαθμὸς τοῦ ἐπιρρήματος *ἡδέως*.—*ἦει*, ὄριστ. παρατ. τοῦ ρ. *ἔρχομαι*—*διέφερε*, ὄριστ. παρατ. τοῦ ρ. *διαφέρω*, διέφερον, διοίσω, διηνεγκον, διηνήνοχα, διηνηνόχουν.—*τοῦ Θιβρωνος*, ἡ γενική συναπτεται πρὸς τὸ *διέφερε*.—*πκρήγαγε*, ὄριστ. ἔνεργ. ἀορ. β' τοῦ ρ. *παράγω*.—*ἐπὶ Λυσάνδρου ναυαρχοῦντος*: πρόκειται περὶ τῆς δευτέρας ναυμαχίας τοῦ Λυσάνδρου, τὸ ἔτος 407 π. Χ., διότι ἡ πρώτη ἦτο τὸ 417 π. Χ.

§ 16-17. **Περίληψις**.—Ὁ Δερκυλίδας ἀφοῦ ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας κατέλαβε τὴν Λάρισαν, τὴν Ἀμαξιτὸν καὶ τὰς Κολωνάς, ἐζήτησε ἀπὸ τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Αἰολίδος νὰ γίνουν σύμμαχοί του, τὸ ὁποῖον καὶ ἔγινε. Μόνον δὲ εἰς τὴν Κεβρῆνα—εὔρεν ἀντίστασιν, διότι ὁ φρούραρχος αὐτῆς ἦτο φίλος τοῦ Φαρναβάζου, καὶ διὰ τοῦτο ἠτοιμάσθη ἀμέσως νὰ τὴν κυριεύσῃ διὰ τῆς βίας καὶ ἐτέλεσε τὰς νενομισμένας θυσίας.

Ἑρμηνεία.—Καὶ ἀμέσως μὲν ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας *κατέλαβε* (= *παρέλαβε*) *μὲ τὴν συγκατάθεσιν των* (= *εἰκούσας*) τὴν Λάρισαν καὶ τὴν Ἀμαξιτὸν καὶ τὰς Κολωνάς τὰς *παραθαλασσίους* (= *ἐπιθαλαττίους*) πόλεις. *Ἀποστέλλων δὲ ἀγγελιοφόρους* (= *πέμπων δὲ*) καὶ πρὸς τὰς [λοιπὰς] αἰολικὰς πόλεις, *ἀπῆτει* (= *ἤξιον*) καὶ αὐταὶ *νὰ ἐλευθερώνουν ἑαυτὰς* (= *ἐλευθεροῦσθαι*) καὶ *νὰ δέχωνται* [αὐτόν] εἰς τὰ τεῖχη καὶ *νὰ γίνωνται* σύμμαχοί [του]. Οἱ μὲν λοιπὸν *κάτοικοι τοῦ Νεανδρείου* (= *Νεανδρεῖς*) καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Ἰλίου καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Κοκυλίου *ὑπήκουον* (= *ἐπειθοντο*) διότι καὶ οἱ Ἕλληνες *οἱ ὁποῖοι ἦσαν φρουροὶ μέσα εἰς αὐτὰς* (= *οἱ φρουροῦντες ἐν αὐταῖς*): ἀφοῦ ἀπέθανε ἡ Μανία [ἧ: μετὰ τὸν θάνατον τῆς Μανίας], *οὐδόλως ἐτύγγανον τῆς δευτέρας μεριποιήσεως* (= *οὐ πάντι καλῶς περιείποντο*). Ὁ δὲ *διοικῶν τὴν φρουρὰν* (= *τὴν φυλακὴν ἔχων*) εἰς τὴν Κεβρῆνα [ἧ: ὁ φρούραρχος τῆς Κεβρῆνος], ἡ ὁποία ἦτο *φρούριον* (= *χωρίον*) *πολὺ* (= *μάλα*) ἰσχυρὸν ἐπειδὴ ἐνόμισεν ὅτι, ἂν ἤθελε διαφυλάξει τὴν πόλιν [πιστὴν] εἰς τὸν Φαρνάβαζον, ἤθελε τιμηθῆ ἀπὸ ἐκεῖνον, δὲν ἐδέχετο τὸν Δερκυλίδαν. Οὗτος δὲ ὀργιζόμενος ἠτοιμάζετο *νὰ ἐπιτεθῆ* (= *προσβάλλειν*). *Ἐπειδὴ δὲ εἰς αὐτὸν ἐνῶ ἐθυσίαζε* (= *αὐτῷ θυομένῳ*) ἡ *θυσία δὲν ἀπέβαινεν αἰσία* (ἧ: δὲν ἐδεικνυεν εὐνοϊκὰ σημεῖα ἡ *θυσία* = *οὐκ ἐγένετο τὰ ἱερά*) *κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν* (= *τῇ πρώτῃ*), *πάλιν ἐθυσίαζε τὴν ἐπομένην ἡμέραν* (= *τῇ ὑστεραίᾳ*). *Ἐπειδὴ* (= *ὡς*) δὲ οὕτε αὕτη *ἐδείκνυεν εὐνοϊκὰ σημεῖα* (= *ἐκαλλιερεῖτο*), *πάλιν τὴν τρίτην ἡμέραν* [ἐθυσίαζε] καὶ *μέχρι τῆς τετάρτης ἡμέρας* (= *ἑττάρῳν ἡμερῶν*) *ἐπέμενε* (= *ἐκαρτερεῖ*) *νὰ θυσιάσῃ* (= *θυόμενος*), *πολὺ στενοχωρούμενος* (= *μάλα χυλεπῶς φέρων*), διότι *ἐβιάζετο* (= *ἔσπενυδε*) *νὰ γίνῃ κύριος* (= *ἐγκρατῆς*) ὅλης τῆς Αἰολίδος, *προτοῦ ὁ Φαρνάβαζος ἔλθῃ εἰς βοήθειαν* (= *βοηθῆσάι*).

§ 16-17. **Παρατηρήσεις**.—**παρέλαβε**, ὄριστ. ἐνεργ. ἄορ. β' τοῦ ρ. **παρλαμβάνω**.—**πέμψω**, μετοχή-ἔνεστ. τοῦ ρ. **πέμπω**.—**ἤξιω**, ὄριστ. παρατ. τοῦ ρ. **ἀξιώω**. ἤξιωσα, ἤξιωσα, ἤξιωκα, ἤξιωκειν.—**ἐλευθεροῦσθαι**, ἀπαρμφ. ἔνεστ. τοῦ ρ. **ἐλευθερόομαι-εὔμαι**.—**δέχεσθαι** (ἐνν. αὐτόν), ἀπαρμφ. ἔνεστ. τοῦ ρ. **δέχομαι**, ἐδεχομην, δεξομαι, ἐδεξάμην, δεχθήσομαι, ἐδέχθην, δέδεγαμαι, ἐδεδέγαμην—**συμμάχους γίνεσθαι**, ὄηλ. αὐτόν.—**εἰτέροντο**, ὄριστ. παρατ. τοῦ ρ. **πείθομαι**.—**φρουροῦντες**, μετοχή τοῦ ρ. **φρουρέω-ω**.—**Μανία**: αὕτη πρότερον ἦτο διοικήτρια τῆς Αἰολίδος.—**ἀπέθανε**, ὄριστ. ἐνεργ. ἄορ. β' τοῦ ρ. **ἀποθνήσκω**, ἀπέθνησκον, ἀποθανοῦμαι, ἀπέθανον, τέθνηκα, ἐτεθνήκειν.—**περιεπιοντο**, (δηλ. ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς πολέως), ὄριστ. παρατ. τοῦ ρ. **περιεπιόμαι**, περιεπιόμην, περιέπιόμαι, περιεπιόμην.—**μάλα ἰσχυρῶ χωρίῳ**, παράθεσις εἰς τὸ **Κεβρῆνι**.—**νομίαις**, αἰτιολογικὴ μετοχή, χρόνου ἄορ. τοῦ ρ. **νομίζω**, ἐνόμιζον, νομίζω, ἐνόμιζα, νενομίκα, ἐνενομίκειν.—**διφυλάξειτε**, ἐμικτικὴ τοῦ ρ. **διάφυλαττω**—**τιμηθῆναι**, ἀπαρμφ. παθ. ἄορ. τοῦ ρ. **τιμάομαι-ώμαι**.—**προσβάλλειν** (ἐνν. τῇ Κεβρῆνι), ἀπαρμφ. ἐνεστώτος τοῦ ρ. **προσβαλλω**, προσεβαλλον, προσεβαλῶ, προσέβαλον, προσεβέβηκα, προσεβεβήκειν.—**θυομένῳ** μετοχή ἔνεστ. τοῦ ρ. **θύομαι**, ἐθύομην, θύσομαι, ἐθυσάμην, τέθυμαι, ἐτέθυμην.—**ὡς** (συνδεσμος αἰτιολογικός)=ἐπειδὴ—**πάλιν ἐθύετο**, οἱ ἄρχαιοι πρὸ πάσης ἐπιχειρήσεως προσέφερον θυσίας, καὶ ἂν μὲν αὐταὶ ἀπέβαινον αἴσια προέβαινον εἰς τὴν ἐπιχείρησιν, ἄλλως ἀνεβαλλον ἕως δτου αἱ θυσία ἐδείκνυν σημεῖα εὐνοϊκά.—**ἐκαλλιέριτε**, ὄριστ. παρατ. τοῦ ρ. **καλλιερέομαι-ιουμαι**, ἐκαλλιερύμην, καλλιερησομαι, ἐκαλλιερησάμην, ἐκαλλιερῆσθην, ὑπερ ἐκαλλιέριτε—**ἐκαρτέρει**, ὄριστ. παρατ. τοῦ ρ. **καρτέρω-ω**.—**φέρων**, μετοχή ἔνεστ. τοῦ ρ. **φέρω**, ἔφερον, οἶσω, ἤνεγκον, ἐνήνοχα, ἐνήνοχεν.—**βοηθῆσαι**, ἀπαρμφ. ἐνεργ. ἄορ. α' τοῦ ρ. **βοηθῶ-ω**.—**ἐγκρατής**, τριτοκλιτον ἐπίθετον, τριγενές καὶ δικαίτηλκτον.—**γενεσθαι**, ἀπαρμφ. ἄορ. β' τοῦ ρ. **γίνομαι**—**Νεανδρεία**, Ἰλιον. **Κοκύλιον**, ἦσαν πόλεις τῆς Τρωάδος.

§ 18-19. **Περίληψις**.—**Λοχαγός** τις τοῦ Δερκυλίδας, ὁ Ἄθηνάδας, προσπαθῆσας μὲ τὸν λόχον του νὰ κόψῃ τὸ ὕδωρ τῆς Κεβρῆνος ἀπέτυχε καὶ πολλοὺς τῶν ἀνδρῶν του ἔχασε. Ἐνῶ δὲ ὁ Δερκυλίδας ἐστενοχωρεῖτο ἐκ τούτου, ἦλθον πρέσβεις τοῦ φρουράρχου καὶ τῶν κατοίκων καὶ ἐδήλωσαν ὅτι τάσσονται μὲ τὸ μέρος του ἀφοῦ δὲ εἰσῆλθε καὶ εἰς Κεβρῆνα ἀκολούθως ἐπορεύθη εἰς τὴν Σκῆψιν καὶ τὴν Γέργισθα

Ἑρμηνεῖα.—Κάποιος δὲ Ἄθηνάδας, λοχαγός ἐκ Σικυῶνος, ἐπειδὴ ἐνόμισεν ὅτι ὁ μὲν Δερκυλίδας **ματαιοπονεῖ χάνων τὸν καιρὸν του** (=φλυαρεῖν διατρίβοντα), αὐτὸς δὲ **ὅτι δύναται** (=ικανὸν εἶναι) **νὰ ἀφαιρέσῃ** (=ἀφελῆσθαι) τὸ νερὸ ἀπὸ τοῦς Κεβρηνίους, **ἀφοῦ ἐπετέθη** (=προσδραμῶν) **μὲ τὸν λόχον του** (=τῇ ἑαυτοῦ τάξει) προσεπάθει **νὰ σκεπάσῃ μὲ χῶματα** (=συγχοῦν) τὴν βρύσιν. Οἱ δὲ **ἐντὸς** (=ἐνδοθεν), [δηλ. οἱ Κεβρῆνιοι] ἀφοῦ **ἔκαμαν ἔξοδον** (=ἐπεξεληθόντες) καὶ αὐτὸν [δηλ. τὸν Ἄθηνάδα] **ἐπλήγωσαν** (=συνέτριψαν) καὶ δύο ἐφόνευσαν καὶ τοὺς ἄλλους **κτυπῶντες ἀπὸ πλησίον** (=παλίντες) καὶ **τοξεύοντες** (=βάλλοντες) [τοὺς] **ἀπεμάκρυναν** (=ἀπέλασαν). Ἐνῶ δὲ **ἐστενοχωρεῖτο** (=ἀχθομένον) ὁ Δερκυλίδας καὶ ἐνόμιζεν **δυ** [οἱ στρατιῶταί του] **θὰ εἶναι ἀτολμότεροι** (=ἀδύμωστερους) κατὰ τὴν

[μελετωμένην] ἐπίθεσιν, ἤλθον (= ἔρχονται) ἀπὸ τὸ τεῖχος ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων κήρυκες καὶ εἶπον ὅτι: ὅσα μὲν κάμνει (= ἃ μὲν ποιῶν) ὁ ἄρχων αὐτῶν [τῆς Κεβρήνος] δὲν ἀρέσκουν εἰς αὐτοὺς (= σφίσι), αὐτοὶ δὲ ἐπιθυμοῦν (= βούλονται) νὰ εἶναι μᾶλλον μαζί με τοὺς Ἕλληνας παρὰ μαζί με τὸν βάρβαρον. Ἐνῶ δὲ αὐτοὶ ἀκόμη συνεζήτουν (= ἔτι δὲ διαλεγόμενων αὐτῶν) ταῦτα, ἤλθε (= ἦκε) [ἀγγελιοφόρος] ἀπὸ τὸν ἄρχοντα αὐτῶν, λέγων ὅτι ὅσα ἔλεγον οἱ προηγούμενοι (ἦ: αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι προηγουμένως ὠμίλησαν = οἱ πρόσθεν εἰπόντες) καὶ εἰς αὐτὸν εἶναι ἀρεστά (= δοκοῦντα λέγοιεν). Ἀμέσως λοιπὸν (= εὐθύς οὖν) ὁ Δερκυλίδας, καθὼς κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἡ θυσία εἶχεν ἀποβῆ εὐνοϊκῆ (= ἔτυχε κεκαλλιεστηκώς), ἀφοῦ ἔλαβε τὰ ὄπλα, ὠδήγει (= ἠγεῖτο) πρὸς τὰς πύλας: αὐτοὶ δὲ [δηλ. οἱ Κεβρήνιοι] ἀφοῦ ἠνοιξαν τὰς πύλας (= ἀναπετάσαντες), [τὸν] ἐδέχθησαν [εἰς τὴν πόλιν]. Ἀφοῦ δὲ ἐγκατέστησε (= καταστήσας) καὶ ἐδῶ φρουροὺς, ἀμέσως ἐπορεύετο (= ἦει) ἐναντίον (= ἐπὶ) τῆς Σκήψεως καὶ τῆς Γέρυθος.

§ 18-19. Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς. — Σικυώνιος, ὁ καταγόμενος ἀπὸ τὴν Σικυῶνα, πόλιν πλησίον τῆς Κορίνθου. — νομισας, αἰτιολογικὴ μετοχή, χρόνου ἄορ. τοῦ ρ. νομίζω. — διατρίβοντα, μετοχή ἔνεστ. τοῦ ρ. διατρίβω, διέτριβον, διατρίψω, διέτριψα, διατέτριφα, διετέτριφαι. — ἀφελέσθαι, τελικὸν ἀπαρέμφατον, μέσου ἄορ. τοῦ ρ. ἀφαίρουμι, ἀφῆρουμι, ἀφαιρήσομαι, ἀφελόμεν, ἀφαιρεθήσομαι, ἀφῆρθην, ἀφῆρημαι, ἀφῆρημην. — προστρέχων, χρονικὴ μετοχή, ἐνεργητικὸ ἄορ. β' τοῦ ρ. προστρέχω, προσέτρεχον, προσδραμοῦμαι, προσέδραμον, προσεδράμηκα, προσεδραμήκειν. — ἐπειράτω, ὀριστ. παρατατ. τοῦ ρ. πειράομαι-ῶμαι, ἐπειρόμην, πειράσομαι, ἐπειρασάμην, ἐπειράθην, πεπειράμαι, ἐπεπειράμην. — συγχῶν, τελικὸν ἀπαρέμφ., χρόνου ἔνεστῶτος τοῦ ρ. συγχῶ-ῶ, συνέχων, συνέχουσα, συγχῶκα, συνέχεωκαί. — ἐνδοθεν, τοπικὸν ἐπίρρ. σημαίνει τὴν ἀπὸ τόπου κίνησιν. — ἐπεξελθόντες, χρονικὴ μετοχή, ἄορ. β' τοῦ ρ. ἐπεξερχομαι. — συνέτρωσκν, ὀριστ. ἐνεργητ. ἄορ. α' τοῦ ρ. συντρώσκω, συντίτρωσκον, συντρώσω, συνέτρωσα, συντρώσας ἔχω, συντρώσας εἶχον. — πκίοντες, τροπικὴ μετοχή, χρόνου ἔνεστ. τοῦ ρ. πκίω, ἔπαιον, πκίω, ἔπαισα, πέπαικα, ἐπεπαίkein. — βαλλόντες, τροπικὴ μετοχή. — ἀπήλασαν, ὀριστ. ἐνεργ. ἄορ. α' τοῦ ρ. ἀπελάνω, ἀπήλανον, ἀπελάω, ἀπέηλασα, ἀπελήλακα, ἀπελήλακιν. — ἀχθόμενου, χρονικὴ μετοχή, χρόνου ἔνεστῶτ. τοῦ ρ. ἀχθομαι, ἠχθόμεν, ἀχθόσομαι, παθ. ἄορ. ὡς μέσος, ἠχθέσθην. — ἔσσεσθαι, ἀπαρέμφ. μελλ. τοῦ ρ. εἶμι, ἐννοεῖται δὲ ὅς ὅποιος μὲν αὐτοῦ τό: τοῦς ἑαυτοῦ στρατιώτας. — ἔρχονται, ἱστορικὸς ἐνεστῶς. — ἐκ τοῦ τεῖχους, δηλ. τῆς Κεβρήνος. — εἶπον, ὀριστ. ἐνεργ. ἄορ. β' τοῦ ρ. λέγω. — βούλονται, εὐκτικὴ ἔνεστ. τοῦ ἀποθετικοῦ ρ. βούλομαι, ἐβουλόμην, βουλήσομαι, ἐβουλήθην, βεβούλημαι, ἐβεβούλημην. — σὺν τῷ βαρβάρῳ, δηλ. τῷ φρουράρχῳ τῆς Κεβρήνος. — διαλεγόμενων, χρονικὴ μετοχή, γενικὴ ἀπόλυτος. — ἦκε (δηλ. τις), ὑπερσυντ. με σημασίαν παρατατικῆ τοῦ ρ. ἦκα, ἦκον, ἦξω — δοκοῦντα, μετοχή ἔνεστ. τοῦ ρ. δοκέω-ῶ, ἐδόκουν, δόξω, ἐδοξο, δόκησιν ἔσχηκα. — ἀναλαβῶν, χρονικὴ μετοχή, χρόνου ἄορ. β' ἐνεργητικὸ τοῦ ρ. ἀναλαμβάνω — τὰ ὄπλα. — ὁ Δερκυλίδας κατὰ τὸ διάστημα τῆς θυσίας εἶχε καταθέσει τὰ ὄπλα. — ἠγεῖτο, ὀριστ. παρατ. τοῦ ρ. ἠγέομαι-ῶμαι. — ἀναπετάσαντες, χρονικὴ μετοχή, χρόνου ἐνεργητ. ἄορ. α' τοῦ ρ. ἀναπετάννυμι, ἀνεπετάννυν,

αναπετάσω, ἀναπέτασα, ἀναπετάσας ἔχω. — ἐδέξαντο, ὄριστ. μέσου ἄορ. ἄ τοῦ ἀποθετικοῦ ρ. δεχομαι. ἐδεχόμην, δέξομαι, ἐδεξάμην, δέδεγμαί ἐδεδέγμην. — κτασθήσας, χρονική μετοχή, χρόνου ἄορ. α' τοῦ ρ. καθίστημι — ἦει, παρὰ τοῦ ρ. ἐρχομαι. — Σκῆψιν καὶ Γέργιθα, αὐταὶ ἦσαν πόλεις τὰς ὁποίας εἶχε καταλάβει ὁ Μειδίας

§ 20-21. Περὶλήψις — Ὁ Μειδίας, διοικητὴς τῆς Σκήψεως δυσπιστῶν πρὸς τοὺς ὑπηκόους του, ἦλθεν εἰς διαπραγματεῦσαι πρὸς τὸν Δερκυλίδαν καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν νὰ καταλάβῃ τὴν πόλιν, πρὸς μεγίστην εὐχαρίστησιν τῶν κατοίκων, οἱ ὅποιοι προέπειψαν τὸν Δερκυλίδαν μὲ τιμὰς ἀπερχόμενον κατὰ τῆς Γέργιθος.

Ἑρμηνεῖα. — Ὁ δὲ Μειδίας, ἐπειδὴ ἀφ' ἑνὸς μὲν (= μὲν) ἐπερίμενε μὲ φόβον (= προσδοκῶν) τὸν Φαρνάβαζον, ἀφ' ἑτέρου δὲ (= δὲ) ἐδυσπίστει πλέον (= ὀκνῶν ἤδη) πρὸς τοὺς πολίτας [ἦ: ὑπηκόους του], ἀφοῦ ἔστειλε (= πέμψας) πρὸς τὸν Δερκυλίδαν [ἀγγελιοφόρους], εἶπεν ὅτι δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεῦσαι (= ἔλθῃ ἂν εἰς λόγους), ἐάν λάβῃ ὀμήρους. Ὁ δὲ [Δερκυλίδας] ἀφοῦ ἔστειλεν εἰς αὐτὸν ἕνα ἀπὸ κάθε πόλιν τῶν συμμάχων, εἶπε (= ἐκέλευσεν) νὰ πάρῃ ἀπὸ τούτους ὄσους καὶ ὅποιους ἤθελεν. Οὗτος δὲ [δηλ. ὁ Μειδίας] ἀφοῦ ἐπῆρε δέκα, ἐξῆλθε καὶ ἀφοῦ συνηντήθη (= συμμείξας) μὲ τὸν Δερκυλίδαν, ἠρώτα μὲ ποίους ὄρους (= ἐπὶ τίσιν) δύναται νὰ γίνῃ σύμμαχος. Ὁ δὲ [Δερκυλίδας] ἀπεκρίθη [ὅτι δύναται νὰ γίνῃ σύμμαχος του] ἐπὶ τῷ ὄρω (= ἐφ' ᾧ τε) νὰ ἀφίγῃ (= ἔαν) τοὺς πολίτας ἐλευθέρους καὶ αὐτονόμους. Καὶ συγχρόνως (= καὶ ἅμα) ἐν ᾧ ἔλεγεν αὐτά, ἐπροχώρει (= ἦει) πρὸς τὴν Σκῆψιν. Ἐπειδὴ δὲ ἀντελήφθη (= γνοῦς) ὁ Μειδίας ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ [τὸν] ἐμποδίσῃ (= κωλύειν) [νὰ εἰσέρχεται] παρὰ τὴν θέλησιν (= βίβη) τῶν πολιτῶν, ἀφῆσεν (= εἶασεν) αὐτὸν νὰ εἰσέλθῃ (= εἰσιέναι). Ὁ δὲ Δερκυλίδας ἀφοῦ ἐθύσασεν εἰς τὴν Ἀθηνᾶν εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῶν Σκηψίων τοὺς μὲν φρουροὺς τοῦ Μειδίου ἔβγαλεν ἔξω (= ἐξήγαγεν), ἀφοῦ δὲ παρέδωκεν (= παραδόσ) εἰς τοὺς πολίτας τὴν πόλιν καὶ ἀφοῦ [τοὺς] προέτρωπεν (= παρακελευσάμενος) ἔτσι νὰ ζοῦν ὡς πολῖται (= πολιτεύειν), ὅπως ἀρμόζει (= ὡσπερ χρῆ) εἰς Ἕλληνας καὶ ἐλευθέρους [ἦ: εἰς ἀνθρώπους πού εἶναι Ἕλληνες καὶ ἐλεύθεροι], ἀφοῦ ἐξῆλθεν, ὠδήγει (= ἠγεῖτο) ἐναντίον τῆς Γέργιθος. Συνώδεον (= συμπροῦπεμπον) δὲ αὐτὸν [ἀπερχόμενον] καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Σκηψίους, διότι ἐτίμων αὐτὸν καὶ εὐχαριστοῦντο (= ἠδόμενοι), δι' ὅσα εἶχον πρᾶξθῆ (= τοῖς πεπραγμένοις) [ἀπὸ αὐτὸν].

§ 20-21. Παρατηρήσεις. — προσδοκῶν, αἰτιολογ. μετοχή, χρόνου ἄνεστ. τοῦ ρ. προσδοκάω-ῶ, προσεδόκων, ἄορ. προσεδόκησα, προσδοκήσας ἔχω. — ὀκνῶν, αἰτιολογική μετοχή, χρόνου ἄνεστ. ἄτοπος τοῦ ρ. ὀκνέω-ῶ, ὀκνουν, ὀκνήσω, ὀκνήσω, ὀκνήκα, ὀκνήκειν. — λαβεῖν, τελικόν ἀπαρέμφ. τοῦ ρ. λαμβάνω. — ἐκέλευσε, δηλ. τὸν Μειδίαν. Οὗτος ἔλαβε

δέκα καὶ τοὺς ἀφῆκεν εἰς Σκήψιν.—τούτων, γενικ. διαιρετικὴ εἰς τὸ : *οπέσους τε καὶ ὀπίους*—βούλοιο. εὐκτική ἐνεστ. τοῦ ρ. βούλομαι.—τίσιν, δοτικὴ πληθ. τῆς ἐρωτηματικῆς ἀντωνομίας. τίς, τί.—ἔαν, τελικόν ἀπαρέμφ. τοῦ ὁποίου ὡς ὑποκείμενον ἐνν. τὸ : *αὐτόν* εἶναι δὲ ἀπαρέμφ. τοῦ ρ. *ἔαω-ῶ*. εἶον, εἶασω, εἶασα, εἶακα, εἶακειν.—*ἄμ* συνάπτεται πρὸς τὸ : *λέγων*—ἦει, παρατ. τοῦ ρ. ἔρχομαι.—γυνοῦς, μετοχὴ ἐνεργητικοῦ ἄορ. β' τοῦ ρ. *γινώσκω*.—*Μειδίας* : Οὗτος δολοφονήσας τὴν πενθερὰν τοῦ Μανίαν, διοικήτριαν τῆς Σκήψεως καὶ Γέργιθος, κατέλαβεν αὐθαίρετως τὴν ἀοχὴν.—*βίξ*, ἐπίρρημά τροπικόν.—*εἰσιέναι*, ἀπαρμφ. ἐνεστώτος τοῦ ρ. *εἰσέρχομαι*—*θύσας*, χρονικὴ μετοχὴ, ἐνεργητ. ἄορ. β' τοῦ ρ. *θύω*.—*θύσας τῇ Ἀθηνᾶ*, ὡς κύριος τῆς πόλεως.—*ἐξήγαγε*, ὄριστ. ἐνεργ. ἄορ. β' τοῦ ρ. *ἐξάγω*—*παραδούς καὶ παρακλευσάμενος*, χρονικαὶ μετοχαί, ἢ α' χρόνου ἄορ. τοῦ ρ. *παραδίδωμι*, ἢ δὲ β' τοῦ ρ. *παρακλεύσομαι*.—*χρῆ* (ἀποδόσῳπον οὐκ), *χρῆν καὶ ἐχρῆν*, χρήσει.—*χρῆ*, δηλ. πολιτεύσει, ὡς ὑποκείμενον τοῦ *χρῆ*.—*συμπροπέμπω*, ὄριστ. παρατ. τοῦ ρ. *συμπροπέμπω*.—*ἠδόμενος*, αἰτιολογικὴ μετοχὴ, χρόνου ἐνεστ. τοῦ ρ. *ἠδομαι*, ἠδόμην. ἠσθήσομαι, ἠσθην, ἠσθημαι, ἠσθήμην.—*πεπραγμένους*, δοτικὴ τοῦ αἰτίου.—*προσδοκῶν* : ὁ Μειδίας ἀνέμενε μὲ φόβον τὸν Φαρνάβαζον, διότι οὗτος εἶχε προειδοποιήσει αὐτόν, ὅτι θά τὸν ἐκδικηθῆ διὰ τὸν θάνατον τῆς Μανίας—*ὄντων τοὺς πολίτας* : ὁ Μειδίας ἐδυσπίσται πρὸς τοὺς πολίτας, διότι οἱ περισσότεροι ἦσαν Ἕλληνες καὶ ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τοῦ Δερκυλίδου ἤρχισαν νὰ δεικνύουν διαθέσεις πρὸς ἀποστασίαν.

§ 22. *Περὶ ληψίς*.—Ὁ Μειδίας παρακαλέσας τὸν Δερκυλίδαν νὰ τοῦ δώσῃ τὴν Γέργιθα ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν ὅτι θὰ εὕρῃ ὅλα τὰ δικάιά του. Ὅτε δὲ ἐφθασεν εἰς τὴν Γέργιθα, τῇ προτροπῇ τοῦ Δερκυλίδου ὁ Μειδίας, ἄν καὶ ἐδίσταζε, διέταξε τὸ ἀνοιγμὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως.

Ἑρμηνεία.—Ὁ δὲ Μειδίας, *ἀκολουθῶν* (= *παρεπόμενος*) αὐτόν, *παρακάλει* (= *ἠξίει*) νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτόν τὴν πόλιν τῶν Γεργιθίων. Καὶ ὁ Δερκυλίδας τῷ ὄντι (= *μέντοι*) ἔλεγεν, *ὅτι* (= *ὡς*) *δὲν θὰ χάσῃ* (= *ἀτυχήσῃ*) κανέν ἀπὸ τὰ δικάιά [του] (ἢ : ὅτι θὰ εὕρῃ ὅλα τὰ δικάιά του). *Συγγερόνως* (= *ἅμα*) δὲ ἐνῶ ἔλεγεν αὐτὰ *προχωροῦσε* (= *ἦει*) πρὸς τὰς πύλας μαζὶ μὲ τὸν Μειδίαν καὶ τὸ σιράτευμα ἠκολούθει αὐτόν εἰρηνικῶς *ἀνὰ δύο* (= *εἰς δύο*). Οἱ δὲ Γεργιθιοὶ ἐπὶ τῶν πύργων, οἱ *ὅποιοι ἦσαν* (= *ὄντων*) πάρα πολὺ ὕψηλοί, ἐπειδὴ *ἐβλεπον* (= *ὄρωντες*) τὸν Μειδίαν μαζὶ μὲ αὐτόν [δηλ. τὸν Δερκυλίδαν] δὲν *ἔσπιον ἀκόντια* (= *ἔβαλλον*). Ὅταν δὲ εἶπεν ὁ Δερκυλίδας, *ἔδοσε διαταγὴν* (= *κέλευσον*) [εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν πύργων φρουρούς], ὦ Μειδία, νὰ ἀνοίξουν τὰς πύλας, *ἵνα προπορεύεσσι* (= *ἵνα ἡγήῃ*) μὲν σύ, ἐγὼ δὲ *μαζὶ σου* (= *σὺν σοί*) ἔλθω εἰς τὸν *ναὸν* (= *ιερόν*) καὶ ἐκεῖ θυσιάσω εἰς τὴν Ἀθηνᾶν, ὁ Μειδίας *ἐδίστασε* (= *ὠκνεῖ*) μὲν νὰ διατάξῃ *νὰ ἀνοίξουν* (= *ἀνοίγειν*) τὰς πύλας ἐπειδὴ *δμως* (= *δὲ*) ἐφοβεῖτο μήπως *ἀμέσως* (= *παραχρῆμα*) συλληφθῆ, διέταξε νὰ ἀνοίξουν [τὰς πύλας].

§ 22. *Παρατηρήσεις*.—*παρεπόμενος*, μετοχὴ ἐνεστ. τοῦ ρ. *παρέπομαι*, παρὲπιόμην, παρέπομαι, παρεσπόμην, παρηκολούθηκα. Ὁ Μειδίας ἠκολούθει τὸν Δερκυλίδαν ἄκων.—*παραδεῦναι τὴν τῶν Γεργιθίων πύ-*

λιν : Ὁ Μειδίας ἤθελε νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτὸν τὴν πόλιν ταύτην, διότι εἶχε συγκεντρώσει ἐκεῖ τοὺς θησαυροὺς τῆς δολοφονηθείσης πενθερᾶς τοῦ Μανίας. — ἤξιου, ὀριστ. παρ. τοῦ ρ. ἄξιόω-ω. — ἀτυχήσαι, εὐκτική μέλλ. τοῦ ρ. ἀτυχέω-ω. — ἠκολούθει, ὀριστ. παρ. τοῦ ρ. ἀκολουθέω-ω. — εἰρηνικῶς εἰς δύο : αὐτὴ ἡ παράταξις ἐδείκνυε ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιτεθῇ ὁ Δερκυλίδας· τοῦτο δὲ ἐπραξεν οὕτως διὰ νὰ ἐξαπατήσῃ καὶ τοὺς φρουροὺς τῆς Γέργιθος καὶ τὸν Μειδίαν. — ὄντων, ἐπιθετικὴ μετοχή — ἔρῳντες, αιτιολογικὴ μετοχή — ἀνοίξαι, τελικὸν ἀπαρμφ. χρόνου ἐνεργητ. ἀορ. α' τοῦ ρ. ἀνοίγω, ἀνέωγον, ἀνοίξω, ἀνέωξα, ἀνέωχα, ἀνέωχειν. — ἠγῆ, β' ἐν. πρόσωπον ἐνεστ. τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ ρ. ἠγοῦμαι. — εὐσφ τῇ Ἀθηνᾶ, ὡς κύριος τῆς πόλεως. — παρκαχῆμα, ἐπίρρημα.

§ 23-24. Περίληψις. — Ὁ Δερκυλίδας εἰς τὴν Γέργιθα, διέταξε τὸν στρατὸν του καὶ τοὺς δορυφόρους τοῦ Μειδίου νὰ παραταχθοῦν γύρω ἀπὸ τὰ τεῖχη· ἀφοῦ δὲ ἐθύσισεν εἰς τὴν Ἀθηνᾶν, προσεκάλεσε τὸν Μειδίαν εἰς δεῖπνον καὶ εἰς συνομιλίαν, ἵνα ἐξετάσουν τὰς ἀναμεταξύ των δικαίας ἀπαιτήσεις.

Ἑρμηνεία. Οὗτος δὲ [δηλ. ὁ Δερκυλίδας] ἀφοῦ εἰσῆλθεν [εἰς τὴν πόλιν] ἔχων μαζί του (= ἔχων) πάλιν τὸν Μειδίαν, ἐπροχώρει πρὸς τὴν ἀκρόπολιν. Καὶ τοὺς μὲν ἄλλους στρατιώτας διέταξε (= ἐκέλευσε) νὰ παραταχθοῦν (= θέσθαι τὰ δπλα) γύρω ἀπὸ τὰ τεῖχη, αὐτὸς δὲ μαζί με τοὺς συνοδοὺς του (= σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν) ἐθύσισεν εἰς τὴν Ἀθηνᾶν. Ἀφοῦ δὲ εἶχε θυσιάσει (= ἐτέθυτο) παρηγγέειλε διὰ κήρυκος (= ἀνεῖπε) καὶ οἱ σωματοφύλακες τοῦ Μειδίου νὰ παραταχθοῦν πρὸ τοῦ μετώπου (= ἐπὶ τῷ στόματι) τοῦ ἰδικοῦ τοῦ στρατεύματος, διότι τοῦ λοιποῦ θὰ εἶναι μισθοφόροι του (= ὡς μισθοφορῆσοντες). Διότι [εἶπε] ὅτι εἰς τὸν Μειδίαν δὲν ὑπάρχει πλέον (= εἶτι) κανένας κίνδυνος [ἢ διότι ὁ Μειδίας οὐδὲν ἔχει πλέον νὰ φοβῆται]. Ὁ Μειδίας δὲ, εὐρισκόμενος εἰς ἀπορίαν (= ἀπορῶν) τί νὰ κάμῃ εἶπεν : « Ἐγὼ μὲν λοιπὸν θὰ ἀπέλθω (= ἀπειμι) » εἶπεν « διὰ νὰ σοῦ ἐτοιμάσω (= παρασκευάσω σοι) τὰ τῆς φιλοξενίας (= ξένια) ». Ὁ δὲ [Δερκυλίδας] « Ὁχι, μὰ τὸν Δία », εἶπε « διότι (= ἐπει) [εἶναι] ἐντροπή (= αἰσχρόν), ἐνῶ ἐγὼ ἔχω θυσιάσει, νὰ φιλοξενουμαι ἀπὸ σέ καὶ νὰ μὴ σέ φιλοξενῶ [ἐγώ]. Μένε λοιπὸν κοντά μας (= παρ' ἡμῶν). Ἐνῶ δὲ θὰ ἐτοιμάζῃται τὸ δεῖπνον, ἐγὼ καὶ σὺ τὰς ἀναμεταξύ μας δικαίας ἀπαιτήσεις (= τὰ δίκαια) καὶ θὰ ἐξετάσωμεν με ἀκριβειαν (= καὶ διασκευόμεθα) καὶ θὰ ἐκτελέσωμεν.

§ 23-24. Παρατηρήσεις. — εἰσῆλθε, δηλ. εἰς Γέργιθα. — ἔχων αὐ, ὡς καὶ πρὸ τῶν πυλῶν. — θέσθαι, τελικὸν ἀπαρμφ. ἐκ τοῦ ἐκέλευσε· εἶναι δὲ χρόνος ἀορ. β' τοῦ ρ. τίθεμαι, ἐπιθέμην, θήσομαι, ἀορ. β' ἐθέμην, τεθήσομαι, ἐτέθην, τέθειμαι καὶ κείμεαι, ἐτεθείμην καὶ ἐκέμην. — ἐτέθυτο, ὑπερουντ. τοῦ ρ. θύομαι. — ἀνεῖπε, ὀριστ. ἀορ. β' τοῦ ρ. ἀναγορεύω, ἀνηγόρευον, ἀνερῶ, ἀνεῖπον, ἀνειρήκα, ἀνειρήκειν. — στόματι, δοτικὴ ἐνικοῦ τοῦ τριτοκλίτου ὀνόματος : τὸ στόμα. — ἐπὶ τῷ στόματι, ἵνα ἔχη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του. — δορυφόρους : οὔτοι ἦσαν σωματοφύλακες τοῦ Μειδίου, οἱ ὁποῖοι ἐκαλοῦντο οὕτω διὰ τὸ δόρυ τὸ ὄποιον ἔφερον. — ὡς μι-

σθοφορήσοντας, αιτιολογική μετοχή.—ποιοίη, εὐκτική ἔνεστ. ἴρῳ ρ. ποίω-ω.—ἐμέ τεθυκότα: οἱ προσφέροντες θυσίαν προσεκάλουν συνήθως τοὺς φίλους των εἰς συμπόσιον καὶ ἐφιλοξένουν αὐτοὺς μὲ τὰ κρέατα τοῦ θύματος.—ξενίζεσθαι, τελικὸν ἀπαρεμφ. ὑποκειμ. τοῦ: αἰσχρὸν (ἔστι).—δειπνον, ἦτο τὸ ἑσπερινὸν φαγητόν· τὸ μεσημβρινὸν ἐλέγετο ἀριστον καὶ τὸ πρωϊνὸν ἀκράτισμα (διότι συνίστατο ἐκ τεμαχίου ἄρτου ἀρτυημένου εἰς ἄκρατον οἶνον).—διασκεψόμεθα, ὄριστ. μέσου μέλλ. τοῦ ρ. διασκεπόμεναι-οὔμαι, διεσκοπούμην, διασκεψόμεναι, διεσκεψάμην, διεσκεμμαι, διεσκέμην.

§ 25 - 26. Περίληψις.—Ὁ Μειδίας εἰς ἐρώτησιν τοῦ Δερκυλίδας ἀπαριθμεῖ τὰ κτήματά του· ἐπειδὴ δὲ ἀνέφερε καὶ τὰ τῆς Μανίας οἱ Γεργίθιοι διεμαρτυρήθησαν. Μετὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν ὁ Δερκυλίδας εἶπεν ὅτι πάντα ταῦτα εἶναι ἰδικά μας, διότι ἡ Μανία ἦτο ὑπήκοος τοῦ Φαρναβάζου, οὗτος δὲ ἐχθρὸς ἠττημένος καὶ τὰ τῶν ἠττημένων ἀνήκουν πάντα εἰς τοὺς νικητάς.

Ἑρμηνεῖα.—Ἀφοῦ δὲ ἐκάθησαν (=ἐκαθέζοντο), ἠρώτα ὁ Δερκυλίδας. «Εἰπέ μας, ὦ Μειδία, ὁ πατέρας [σου] σὲ ἀφῆσε (=κατέλιπε) κύριον τοῦ οἴκου [ἢ: κληρονόμον τῆς πατρικῆς σου περιουσίας]»; «Μάλιστα, ἀπήνησεν [ὁ Μειδίας]». «Πόσαι δὲ οἰκία ὑπῆρχον εἰς σὲ [ἢ: εἶχες σύ]; Πόσα δὲ κτήματα (=τόποι), πόσα δὲ λειβάδια (=νομαί);» Ἐνῶ δὲ αὐτός, [δηλ. ὁ Μειδίας] κατέγραφε (=ἀπογράφοντος δ' αὐτοῦ) οἱ παρόντες ἀπὸ τοὺς Σκηψίους εἶπον. «Σὲ ἀπατᾷ λέγων ψεύδη (=ψεύδεται σε), ὦ Δερκυλίδά, οὗτος». «Ἀλλὰ σεῖς βέβαια (=ὅτι εἰς δέ γε) εἶπεν [ὁ Δερκυλίδας], «μὴ λεπτολογεῖτε (=μικρολογεῖσθε) πολὺ [τὰ πράγματα]». Ἀφοῦ δὲ εἶχε καταγραφή [ὑπὸ τοῦ Μειδίου] ἡ πατρικὴ περιουσία (=τὰ πατρῶα), «εἰπέ μου» εἶπε, «ἡ Μανία εἰς ποῖον ἀνήκε (=τίνος ἦν);» Ἐκεῖνοι δὲ ὅλοι εἶπον ὅτι [ἀνήκεν] (=ἦν) εἰς τὸν Φαρνάβαζον. Λοιπὸν καὶ τὰ [κτήματα] ἐκείνης», εἶπεν [ἀνήκον] εἰς τὸν Φαρνάβαζον;» «Μάλιστα», εἶπον. Τότε εἶναι (=ἂν εἴη) ἰδικά μας (=ἡμέτερα)» εἶπε, «ἐπειδὴ [ἡμεῖς] εἴμεθα νικηταί (=κρατοῦμεν) διότι ὁ Φαρνάβαζος [εἶναι] ἐχθρὸς μας (=πολέμιος ἡμῶν) [ἢ: διότι ἡμεῖς εἴμεθα νικηταί καὶ ὁ Φαρνάβαζος εἶναι ἐχθρὸς μας] Ἀλλὰ ἄς [μᾶς] δδηνῆσῃ (=ἡγείσθω) κάποιος» εἶπεν, «ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκονταί (=κεῖται) τὰ [χρήματα] τῆς Μανίας καὶ τοῦ Φαρναβάζου».

§ 25 - 26. Παρατηρήσεις.—ἐκαθέζοντο, ὄριστ. παρατ. μὲ σημασίαν ἀορ. τοῦ ρ. καθέζομαι, ἐκαθεζόμεν, καθεδοῦμαι, ἀορ. παθ. καὶ ὡς μέσ. ἐκαθεσθην, κάθημαι, ἐκαθήμην.—κατέλιπε, ὄριστ. ἀορ. β' τοῦ ρ. καταλείπω, κατέλειπον, καταλείψω, κατέλιπον, καταλέλοιπα, κατελελοίπειν. ἀπογράφοντες, χρονική μετοχή, γεν. ἀπόλυτος—ψεύδεται, ὄριστ. ἔνεστ. τοῦ ρ. ψεύδομαι, ἐψευστόμην, ψεύσομαι, ἐψευσάμην, ἐψευσμαι ἐψεύσομαι.—ψεύδεται σε: Ὁ Μειδίας κατέγραφε ὡς πατρικά του κτήματα καὶ τὰ τῆς Μανίας.—ὅτι εἰς δέ γε: ὁ γε συνάπτεται πρὸς τὸ ὅτι εἰς—ἀλλὰ σεις βεβαίως.—ἀπεγράψατο, ὄριστ. ὑπερσυντ. τοῦ ρ. ἀπογράφω-

μαι.—ὅτι Φαρναβάξου, ἐνν. τὸ ρ. ἦν.—ἡμέτερ' ἄν εἶη, δηλ. τὰ ἐκείνης.—
ἠγείσθω, προστακτ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἠγέομαι-οὔμαι.—κεῖται, γ' ἐνικόν
πρόσωπον τοῦ ρ. κείμαι (τὸ ὁποῖον λαμβάνεται ὡς παθητικός παρακει-
μένος τοῦ ρ. τίθεμαι), ἐκείμην, κείσομαι.

§ 27 - 28. **Περὶ ληψις.** — Ὁδηγηθεὶς ὁ Δερκυλίδας εἰς τοὺς θη-
σαυροὺς τῆς Μανίας, ἐμέτρησε τὰ χρήματα, ἐκλείδωσεν αὐτὰ
ἀσφαλῶς καὶ ἐτοποθέτησε φύλακας διὰ νὰ τὰ φυλάσσουν.
Ὅτε δὲ ἐξήρχετο εἶπεν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς του ὅτι ἔχει μι-
σθοὺς δι' ὅκτῳ χιλιάδας στρατιώτας ἐπὶ ἓν ἔτος, τὸ ὁποῖον ἔ-
καμε τὸν στρατὸν του προθυμότερον. Τὸν δὲ Μειδίαν πολὺ δι-
καίως ἀπέστειλεν εἰς τὰ πατρικά του κτήματα, εἰς τὴν Σκῆψιν.

Ἑρμηνεία.—*Ἐνῶ δὲ οἱ ἄλλοι ᾠδήγουν* (= ἠγουμένων τῶν
ἄλλων) [τὸν Δερκυλίδαν] εἰς *τὴν κατοικίαν* (= οἴκησιν) τῆς Μα-
νίας, τὴν ὁποίαν *εἶχε καταλάβει* (= παρελήφει) ὁ Μειδίας, ἠκο-
λούθει καὶ ἐκεῖνος [δηλ. ὁ Μειδίας]. Ὅταν δὲ [ὁ Δερκυλίδας]
εἰσῆλθε, πρόσεκάλει ὁ Δερκυλίδας τοὺς ταμίαις, *διατάξας* (= φρά-
σας) δὲ τοὺς ὑπηρετας νὰ *συλλάβουν* (= λαβεῖν) αὐτοὺς [δηλ.
τοὺς ταμίαις], ἐδήλωσεν εἰς αὐτοὺς *οὕτως* (= ὡς) *ἐὰν συλληφθῶν*
(= ἀλώσονται) *οὕτως ἀποκρύπτουν* (= κλέπτοντες) *τίποτε* (= τι)
ἀπὸ τῶν θησαυρῶν τῆς Μανίας (= τῶν Μανίας) *ἀμέσως* (= πα-
ραχεῖμα) θὰ ἀποσφαγοῦν. Οἱ δὲ [ταμίαι] ἐδείκνυον [τοὺς θη-
σαυροὺς τῆς Μανίας]. Ἐκεῖνος δὲ ἀφοῦ τὰ εἶδεν ὅλα, *ἐκλείδω-
σεν ἀσφαλῶς* (= κατέκλεισεν) αὐτὰ καὶ τὰ *ἐσφράγισε καλά*
(= καυσημήνατο) καὶ ἐτοποθέτησε φρουροὺς [αὐτῶν]. Ὅταν
δὲ *ἐξήρχετο* (= ἐξῆλθεν) *δέ, ὅσους* (= οὓς) ἐκ τῶν ταξιάρχων καὶ
τῶν λοχαγῶν εὐρήκεν εἰς τὴν εἴσοδον, εἶπεν εἰς αὐτοὺς (ἦ: εἶ-
πεν εἰς τοὺτους ἐκ τῶν ταξιάρχων καὶ τῶν λοχαγῶν τοὺς ὁ-
ποίους εὐρήκεν εἰς τὴν εἴσοδον): «μισθὸς μὲν, ὦ ἄνδρες, ἔχει ἐξ-
οικονομηθῆ (= εἰργασται) ἀπὸ ἡμᾶς διὰ τὸ στράτευμα, *περίπου*
δι' ἓν ἔτος (= ἕγγυς ἐνιαυτοῦ) δι' ὅκτῳ χιλιάδας ἄνδρας, ἂν
δὲ *ἐξοικονομήσωμεν προσέτι* (= προσεργασώμεθα) *κάτι*, καὶ
αὐτὰ θὰ προστεθοῦν (= προσέσται) [εἰς τὸν μισθόν]. Ταῦτα δὲ
εἶπεν *ἐπειδὴ ἐγνώριζεν* (= γινώσκων), ὅτι ἐὰν ἀκούσουν [οἱ
στρατιῶται] θὰ εἶναι *πολὺ πειθαρχικώτεροι* (= εὐτακτοίτεροι)
καὶ προθυμότεροι (= θεραπευτικώτεροι). Ὅτε δὲ *ἠρώτησεν* (= ἐ-
ρομένον δέ) ὁ Μειδίας «Ἐγὼ δὲ ποῦ *πρέπει* (= χρῆ) νὰ κατοι-
κῶ, ὦ Δερκυλίδα;» ἀπήντησεν. «*Ἐκεῖ ἀκριβῶς* (= ἐνθάπερ) ὅπου
[εἶναι] καὶ δικαιοτάτον, ὦ Μειδία, δηλ. εἰς τὴν πατρίδα σου τὴν
Σκῆψιν καὶ εἰς τὴν πατρικὴν [σου] οἰκίαν»

§ 27 - 28. **Παρατηρήσεις.**—ἠγουμένων, χρονικὴ μετοχή, γενικὴ
ἀπόλυτος, χρόνον ἐνεστ. τοῦ ρ. ἠγέομαι-οὔμαι.—τῶν ἄλλων, ἐν ἀντιθέ-
σει πρὸς τὸν Μειδίαν, ὁ ὁποῖος ἠκολούθει.—παρελήφει, ὄριστ. ὑπερυντ.
τοῦ ρ. πρὸς κληβένω.—εἰσῆλθε, ὑποκείμενον ὁ Δερκυλίδας.—ἐκάλει,
ὄριστ. παρατ. τοῦ ρ. κλέω-ᾶ, ἐκάλουν, καλῶ, ἐκάλεσα, κέκληκα, ἐκε-
κλήκειν.—ἀλώσονται, εὐκτικὴ μέλλ. τοῦ ρ. ἀλίσκομαι, ἠλίσκομην, ἀλώ-

σομαι, ἐάλων καὶ ἧλων, ἐάλωκα, ἧλόκειν.—εἶ τι... **Μανίας** = εἰ ἀλώσονται κλέπτοντες τι τῶν **Μανίας**, γενική διαίρετ. εἰς τὸ: τι.—ἀποσφαγήσονται, εὐκτ. μέλλ. β' παθητικοῦ τοῦ ρ: ἀποσφάττωμαι, ἀποσφαττόμενη, ἀποσφαγήσομαι, ἀποσφάγη, ἀπέσφαγμα, ἀποσφάγημην.—**ἐδείκνυσαν**, δηλ. τὰ χρεῖματα τῆς Μανίας.—εἶδε, ὄριστ. ἄορ. 3', τοῦ ρ: ὄραω-ῶ. ἑώραν, ὄφωμαι, εἶδον, ἑώρακα, ἑώρακειν.—**κατέκλησεν**; ὄριστ. ἄορ. τοῦ ρ: **κατακλήω**, κατέκληρον, κατακλήσω, κατέκλησα, κατακλήσασθαι, ἔχω.—**κατεσημνάτο**, μέσος ἄορ. τοῦ ρ: **κατασημνίνομαι**, κατεσημαινόμην, κατασημνούμαι, κατεσημνάμην, κατασημνήθησμαι, κατεσημνήθη, κατασεσημάσμαι, κατεσεσημάσμη.—**ἐξίων**, μετοχή μέλλ. τοῦ ρ: **ἐξέρχομαι**.—**ἤυρεν**, ὄριστ. ἄορ. β', τοῦ ρ: **εὕρισκω**.—**ἐπι ταῖς θύραις**, δηλ. τῆς οἰκίας τῆς Μανίας.—**ταξίαρχος**: ἦτο ὁ διοικητῆς τάξεως, ἦτοι τάγματος, τὸ ὅποιον περιελάμβανε διακροσίους περιπυτοῦ ἀνδρα. —**λοχαγός**: ὁ διοικητῆς λόχου, ἦτοι σώματος στρατιωτικοῦ ἑκατὸν ἀνδρῶν.—**εἰργασται**, παθ. παρακτ. τοῦ ρ: **ἐργάζομαι**, εἰργάζομην, ἐργάσομαι, ἐργασάμην, ἐργασθήσομαι, ἐργάσθην, ἐργασμαι ἐργάσμη.—**ἡμῖν**, δοτική τοῦ ποιητικοῦ αἰτιοῦ εἰς τὸ εἶργασται.—**πρασέσται**, ὄριστ. μέλλ. τοῦ ρ: **πρόσειμι** (πρὸς + εἰμί).—**γινώσκων**, αἰτιολογική μετοχή.—**ἐρομένου**, χρονική μετοχή; γενική ἀπόλυτος· εἶναι δὲ χρόνου ἄορ. β', τοῦ ρ: **ἔρωτάω-ῶ**, ἠρώτων, ἐρωτήσω καὶ ἐρήσομαι, ἠρώτησα καὶ ἠρόμην, ἠρώτηκα, ἠρώτηκα.—**ἀκούσαντες**, ὑποθετική μετοχή.—**οἰκίῃν**, τελικὸν ἀπαρέμφ. ὑποκείμενον τοῦ ἀπροσώπου ρ: **χρή** ὑποκείμενον δὲ τοῦ **οἰκίῃν** εἶναι τὸ ἐμέ.—**σαυτοῦ**, αὐτοπαθῆς ἀντωνυμία.

Κεφ. Β'. § 1-2. Περίληψις.—Ἀφοῦ ταῦτα κατώρθωσεν ὁ Δερκυλίδας καὶ κατέλαβεν ἑννέα πόλεις, ἐσκέπτετο πῶς νὰ περάσῃ τὸν χειμῶνα χωρὶς νὰ ἐνοχλήῃ τοὺς συμμαχοὺς καὶ χωρὶς νὰ βλάπῃ αὐτοὺς ὁ Φαρνάβαζος. Ἐρωτᾷ λοιπὸν διὰ πρέσβων τὸν Φαρνάβαζον, ἐάν προτιμᾷ εἰρήνην ἢ πόλεμον· λαβὼν δὲ τὴν ἀπάντησιν ὅτι προτιμᾷ εἰρήνην, ἦλθεν εἰς τὴν Βιθυνίδα Θράκην διὰ νὰ διαχειμάσῃ.

Ἑρμηνεία.—Ὁ μὲν λοιπὸν Δερκυλίδας ἀφοῦ κατώρθωσεν (= διαπραξάμενος) ταῦτα καὶ ἀφοῦ κατέλαβεν εἰς διάστημα ὀκτῶ ἡμερῶν ἑννέα πόλεις, ἐσκέπτετο (= ἐβουλευέτο) πῶς, **περὶ τῶν τὸν χειμῶνα** (= χειμάζων) εἰς φιλικὴν χώραν (= ἐν τῇ οὐλίᾳ), νὰ μὴ εἶναι **δχληρὸς** (= βαρῦς) εἰς τοὺς συμμαχοὺς, ὅπως ὁ Θιβρων, καὶ πῶς ἀφ' ἐτέρου (= αὐτῷ) ὁ Φαρνάβαζος περιφρονῶν [τοὺς Ἕλληνας] νὰ μὴ **βλάπῃ** (= κακοῦργῇ) μετὰ τὸ **ἰπικόν** [του] (= τῇ ἰππῷ) τὰς ἑλληνικὰς πόλεις. **Στέλλει λοιπὸν πρέσβεις** (= πέμπει οὖν) πρὸς αὐτὸν καὶ ἐρωτᾷ **ποῖον ἐν τῶν δύο** (= πότερον) θέλει νὰ ἔχῃ εἰρήνην ἢ πόλεμον; Ὁ δὲ Φαρνάβαζος ἐπειδὴ ἐνόμισεν ὅτι ἡ Αἰολίς εἶχεν ἀποτελέσει στρατιωτικὴν βᾶσιν διὰ τὰς ἐπιθέσεις ἐναντίον τῆς Φρυγίας, **ὅπου ἦτο ἡ ἕδρα του** (= ἡ αὐτοῦ οἰκίσει) **ἐπροτίμησεν** (= εἴλετο) **εἰρήνην** (= σπονδὰς). Ἀφοῦ (= ὥς) δὲ ἔγιναν ταῦτα, ἐλθὼν ὁ Δερκυλίδας εἰς τὴν Θράκην τῆς Βιθυνίας, **περνοῦσε τὸν χειμῶνα** [του] (= διεχειμάζεν) ἐκεῖ, **χωρὶς πολὺ νὰ στενοχωρηθῆι** (= οὐδὲ πάνυ τι ἀχθόμενον) ὁ Φαρνάβαζος, διότι πολλάκις οἱ Βιθυνοὶ ἐπολέμουν **ἐναντίον αὐτοῦ** (= αὐτῷ).

Κεφ. Β' § 1-2. Παρατηρήσεις.—διαπραξάμενος, χρονική μετοχή. χρόνου άορ. α' του ρ. **δικπράττομαι**.—λαβών, χρονική μετοχή. χρόνου ένεργ. άορ. β' του ρ. **λαμβάνω**.—χειμάζων, τροπική μετοχή.—νομίσας, αιτιολογική μετοχή.—**έπιτετειχίσθαι**, ειδικόν άπαρέμφατον έκ του **νομίσας** έξαρτώμενον· είναι δέ χρόνου παρακ. του ρ. **έπιτειχίζομαι**.—**τῆ έκυτου οικήσει** : έδρα τῆς σατραπείας του Φαρναβάζου ἦτο τό Δασκύλειον τῆς Φρυγίας, παρά τὴν Προποντίδα.—**εἴλετο**, άριστ. άορ. του ρ. **αἰρούμαι**. ἠρούμην, αἰρήσομαι, εἰλόμην. ἠρημαι, ἠρήμην.—**σπονδάς** : σπονδή ἦτο ὁ οἶνος τόν ὁποῖον ἔχουνον κατά τὰς ἐστιάσεις καί ἰδίως κατά τὴν συνομολόγησιν εἰρήνης πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν· ἐπειτα **σπονδαί** ἦσαν ἡ δι' ἐπισήμου σπονδῆς συνομολογηθεῖσα συνθήκη.—**ἀχθεμένου**, μετοχή ένεστ. του άποθετικοῦ ρ. **ἀχθομαι**, ἠχθόμην, ἀχθέσομαι, παθ. άορ. ὡς μέσος ἠχθέσθην.—ὡς χρονικός σύνδεσμος.—**έλθών**, χρονική μετοχή, άορ. β' του ρ. **έρχομαι**.—**αὐτῷ**, δηλ. τῷ Φαρναβάζῳ.

3. Ἡ περαιτέρω δράσις του Δερκυλίδου εἰς τὴν Θρακικὴν Χερσόνησον καί τὴν Μ. Ἀσίαν.

(Κεφ. Β'. § 6-20).

Κεφ. Β'. § 6-7. Περίληψις—Κατά τὴν άνοιξιν ἐνῶ ὁ Δερκυλίδας εὐρίσκετο εἰς Λάμψακον, καταφθάνουν ἀντιπρόσωποι τῶν ἐφόρων τῆς Σπάρτης, διὰ νὰ ἀνανεώσουν τὴν ἀρχὴν του Δερκυλίδου, νὰ ἐπαινέσουν τοὺς στρατιώτας διὰ τὴν καλὴν διαγωγὴν τῶν, νὰ τοὺς προτρέψουν δὲ καί εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴ ἀδικοῦν τοὺς συμμάχους.

Ἑρμηνεία.—**Μὲ τὴν ἐμφάνισιν δὲ τῆς ἀνοίξεως** (=ἄμα δὲ τῷ ἡρι) **ἀπερχόμενος** (=ἀποπορευόμενος) ὁ Δερκυλίδας ἐκ τῶν Βιθυνῶν φθάνει εἰς τὴν Λάμψακον. "Οτε δὲ αὐτὸς ἦτο ἐκεῖ, ἔρχονται ἐκ μέρους τῶν εἰς τὴν πατρίδα ἀρχόντων (=ἀπὸ τῶν οἴκοι τελεῶν) ὁ Ἄρακος καί ὁ Ναυβάτης καί ὁ Ἀντισθένης. Οὗτοι δὲ ἦλθον ἵνα ἐξετάσουν (=ἐπισκευόμενοι) καί ὡς πρὸς τὰ ἄλλα (=τὰ ἄλλα), πῶς ἦτο ἡ ἐν τῇ Ἀσίᾳ κατάστασις (=ὅπως ἔχοι τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ) καί διὰ νὰ εἴπουν (=εῑρῶντες) εἰς τὸν Δερκυλίδαν νὰ παραμείνῃ ἀρχων [του στρατου] καί **κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος** (=τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτόν), **πρὸς τούτοις δὲ** (=καί δὲ) **ὅτι παρήγγειλαν** (=ἐπιστεῖλαι) οἱ ἔφοροι εἰς αὐτοὺς [τοὺς ἰδίους], ἀφοῦ συγκαλέσουν τοὺς στρατιώτας νὰ [τοὺς] εἴπουν **ὅτι** (=ὡς), **δι' ὅσα** (=ὧν) μὲν ἔκαμαν προηγουμένως, τοὺς **κατηγοροῦν** (=μέμφοιντο), τοὺς ἐπαινοῦν δέ, διότι τῶρα **καμμίαν ἀδικίαν δὲν ἔκαμον** (=οὐδὲν ἠδίκουν) [πρὸς τοὺς συμμάχους] καί **διὰ τὸ μέλλον** (=περὶ τοῦ λοιποῦ χρόνου) νὰ εἴπουν, ὅτι, ἐάν μὲν ἀδικοῦν, δὲν θὰ [τὸ] ἐπιτρέψουν, ἐάν ὁμως **φέρωνται δικάως** (=δίκαῖα περὶ... ποιῶσιν) πρὸς τοὺς συμμάχους, θὰ τοὺς ἐπαινέσουν. "Οτε δὲ (=ἐπεὶ μέντοι), ἀφοῦ συνεκάλεσαν τοὺς στρατιώτας [οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐφόρων] ἔλεγον ταῦτα, ὁ ἀρ-

χηγός (=προεστιακός) τῶν ἄλλοτε-μισθοφόρων τοῦ Κύρου ἀπεκρίθη. «Ἄλλ' ὦ ἄνδρες, Λακεδαιμόνιοι, ἡμεῖς μὲν εἴμεθα οἱ ἴδιοι καὶ τώρα καὶ πέρυσιν ἀρχηγός δὲ τώρα [εἶναι] ἄλλος, ἄλλος δὲ [ἦτο] κατὰ τὸ παρελθόν (ἦ: πρότερον). Τὴν αἰτίαν λοιπὸν τοῦ *ὅτι δὲν κάμνομεν σφάλματα τώρα* (=τοῦ νῦν μὲν μὴ *ἐξαμαρτάνειν*), ἀλλὰ τότε, σεῖς οἱ ἴδιοι (=αὐτοὶ) εἴσθε πλέον (=ἤδη) ἱκανοὶ *να γιωρίζετε* (=γινώσκειν)

§ 6-7. **Παρατηρήσεις.**—ἄμα τῷ ἦρι: τοῦ ἔτους 398.—ἦρι δοτικὴ ἐνικοῦ τοῦ τριτοκλίτου ὀνόματος τὸ *ἔαρ*.—*ἀφικνεῖται*, ὄριστ. ἐνεστ. τοῦ ρ. *ἀφικνέομαι-οὔμαι*, ἀφικνούμην, ἀφίξομαι, ἀφικόμην, ἀφίγμαι, ἀφίγμην.—**Λάμφακος**: ἦτο πόλις τῆς Τρωάδος πλησίον τοῦ Ἐλλησπόντου.—*ἐπισκεψόμενοι*, τελικὴ μετοχὴ, χρόνου μέσου μέλλ. τοῦ ρ. *ἐπισκοπέομαι-οὔμαι*.—*ἐροῦντες*, τελικὴ μετοχὴ, χρόνου μέλλ. τοῦ ρ. *λέγω*.—*μένοντι*, μετοχὴ ἐνεστώτος τοῦ ρ. *μένω*.—*ἐπιστεῖλαι*, εἰδικὸν ἀπαρεμφ. ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ *ἐροῦντες*, χρόνου ἀορ. τοῦ ρ. *ἐπιστέλλω*.—*σφίσιν αὐτοῖς*, αὐτοπαθῆς ἀντωνυμία γ' προσώπου.—*εἰπεῖν*, τελικὸν ἀπαρεμφ. ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ *ἐπιστεῖλαι*.—*συγκαλέσαντες*, χρονικὴ μετοχὴ, χρόνου ἀορ. τοῦ ρ. *συγκαλέω-ᾶ*.—*μέμφοιντο*, εὐκτικὴ ἐνεστ. τοῦ ρ. *μέμφομαι*, ἐμεμφόμην, μέμφομαι, ἐμεμφάμην, παθ. ἀορ. ὡς μέσος ἐμεμφθῆν.—*εἰπεῖν*, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ *ἐπιστεῖλαι*.—*ἐπιτρέψουσι*, ὄριστ. μέλλ. τοῦ ρ. *ἐπιτρέπω*—*ἐπαινέσονται*, ὄριστ. μέσου μέλλ. ὡς ἐνεργ. τοῦ ρ. *ἐπαινέω-ᾶ*.—*ὁ τῶν Κυρειαίων προεστιακός*, δηλ. ὁ Ξενοφῶν ὁ συγγραφεὺς ἀποσιωπᾷ τὸ ὄνομά του. *προεστιακός*, μετοχὴ παρακμ. ἐνεργητικοῦ ὡς μέσ. καὶ παθ. τοῦ ρ. *προΐσταμαι*.—*ἀπεκρίνατο* ὄριστ. ἀορ. τοῦ ρ. *ἀποκρίνομαι*.—*ἐξαμαρτάνειν*, ὑποκειμ. ἡμᾶς.

§ 8. **Περίληψις.**—Ἐνῶ συνεζήτουν ἐν τῇ σκηνῇ ὁ Δερκυλίδας καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐφόρων, ἓνας ἐξ αὐτῶν εἶπεν ὅτι πρέσβεις τῶν Χερσονησιτῶν ἀφῆκαν εἰς τὴν Σπάρτην, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον ὅτι δὲν δύνανται *να καλλιεργοῦν τὴν Χερσόνησον* διὰ τὴν ἔλλειψιν τειχῶν καὶ διὰ τὰς ὡς ἐκ τούτου συνεχεῖς ἐπιδρομὰς τῶν Θρακῶν· ἔλεγον δὲ ὅτι ἡ ἀνέγερσις τειχῶν εἰς τὴν Χερσόνησον θὰ παρεῖχε πολλὰς ὠφελείας εἰς τοὺς Λακεδαιμόνιους. Ὁ Δερκυλίδας δὲν εἶπεν εἰς τοὺς πρέσβεις τὴν γνώμην του ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τοὺς ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἐφεσον, διὰ *να ἀντιληφθοῦν πῶς ζοῦν ἐκεῖ οἱ κάτοικοι ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐδαιμονίᾳ*.

Ἑρμηνεῖα.—Ἐνῶ δὲ *διέμενον μαζὶ εἰς τὴν ἴδιαν σκηνὴν* (=σοσκηνοῦντων δὲ) οἱ ἐκ τῆς πατρίδος [ἀπεσταλμένοι] πρέσβεις καὶ ὁ Δερκυλίδας, κάποιος ἀπὸ τοὺς ἀκολούθους τοῦ Ἀράκου *ἀνέφερε* (=ἐπεμνήσθη) ὅτι *εἶχον ἀφήσει* (=καταλελοίποιεν) εἰς τὴν Λακεδαίμονα [ἦ: Σπάρτην] πρέσβεις τῶν κατοίκων τῆς Χερσονήσου. *ἔλεγον* (=ἔφασαν) δὲ [οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐφόρων] ὅτι οὗτοι [δηλ. οἱ πρέσβεις τῶν Χερσονησιτῶν] ἔλεγον, ὅτι τώρα μὲν δὲν δύνανται *να καλλιεργοῦν* (=ἐργάζεσθαι) τὴν Χερσόνησον· διότι [ἔλεγον ὅτι] *ληηλατεῖται* [αὕτη] (=φέρεσθαι καὶ ἄγεσθαι) ὑπὸ τῶν Θρακῶν. Ἐὰν δὲ *ἤθελεν ἀπο-*

κλεισθῆ διὰ τείχους (= *ἀποτειχισθείη*) [ἡ Χερσόνησος] ἀπὸ τὴν μίαν θάλασσαν ἕως τὴν ἄλλην, [τότε ἔλεγον οἱ] *θὰ ὑπῆρχε* (= *ἂν εἶναι*) καὶ δι' αὐτοὺς γῆ πολλή καὶ εὐφορος διὰ νὰ καλλιερῆται καὶ δι' ἄλλους [τόσους] ἐκ τῶν Λακεδαιμονίων, ὅσοι θὰ ἠθέλον [νὰ καλλιερῶν] ὥστε ἔλεγον *δὲν θὰ ἐθῆρουν ἄτοπον* (= *οὐκ ἂν θαυμάζειν*), ἐὰν πράγματι *ἀπεισέλλετο* (= *πεμφθεῖη*) ἐκ μέρους τῆς πόλεως κάποιος ἀπὸ τοὺς Λακεδαιμονίους *μαζὶ μὲ στρατὸν* (= *σὺν δυνάμει*), ἵνα ἐκτελέσῃ ταῦτα. Ὁ Δερκυλίδας λοιπὸν πρὸς ἐκείνους μὲν, ἀφοῦ ἤκουσε ταῦτα, δὲν εἶπε ποίαν γνώμην ἔχει, ἀλλὰ ἔστειλεν αὐτοὺς *εἰς τὴν Ἐφέσον* (= *ἐπ' Ἐφέσου*) διὰ μέσου τῶν ἑλληνικῶν πόλεων, *χαίρων* (= *ἠδόμενος*), *διότι* (= *ὅτι*) ἐπρόκειτο *νὰ ἴδουν* (= *ᾤψεσθαι*) τὰς πόλεις ὅτι *ἔζων εὐτυχομέναι* (= *εὐδαιμονικῶς διαγούσας*) ἐν εἰρήνῃ. Αὐτοὶ μὲν λοιπὸν ἐπορεύοντο.

§ 8. Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς.—*συσκηνούτων*, χρονική μετοχή, χρόνου ἐνεστ. τοῦ ρ. *συσκηνῶ-ω*, συνεσκήνουν, *συσκηνῶσω*, συνεσκήνωσα, *συνεσκήνωκα*, *συνεσκήνωκειν*.—*ἐπεμνήσθη*, ὀριστ. παθ. ἄορ. τοῦ ρ. *ἐπιμνήσκωμαι*, ἐπεμνησκόμην, *ἐπιμνήσομαι*, ἐπιμνησθήσομαι, ἐπεμνήσθη, ἐπιμνήμημαι, ἐπεμνήμημην.—*τῶν περὶ τὸν Ἀρακον*, γενική διαιρετική τοῦ τίς· ὁ Ἀρακος ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τῆς πρεσβείας ἐκ Σπάρτης.—*κατελελοίπειν* (πρέσβεις, ἀντικείμενον), εὐκτική ὑπερσυντ. τοῦ ρ. *καταλείπω*.—*ἔφρασαν*, γ' πληθ. πρόσωπον παρατ. τῆς ὀριστ. τοῦ ρ. *φημί*: ἔχει δὲ ὡς ὑποκείμενον τό: *οἱ ἐκ Λακεδαιμόνος πρέσβεις*—*λέγειν*, εἰδικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ *ἔφρασκ'* ὑποκείμ. τοῦ ἀπαρφέτου ἐνν. τό: *οἱ πρέσβεις τῶν Χερροννησίων*.—*δύναιτο*, εὐκτική ἐνεστώτος τοῦ ρ. *δύναμαι*.—*ἐργάζεσθαι*, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ *δύναιτο*—*φέρεισθαι καὶ ἄγεσθαι*, ὑποκείμ. τὴν *Χερρόνησον*.—*ἀποτειχισθείη* (ὑποκμ. ἡ *Χερρόνησος*), εὐκτική παθ. ἄορ. α' τοῦ ρ. *ἀποτειχίζομαι*.—*ἐργάζεσθαι*, τελικὸν ἀπαρέμφ. τοῦ σκοποῦ.—*θαυμάζειν*, εἰδικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ *ἔφρασαν*.—*ἀπὸ τῆς πόλεως*, δηλ. τῆς Σπάρτης.—*πράξων*, τελική μετοχή χρόνου μέλλ. τοῦ ρ. *πράττω*.—*ἀκούσας*, χρονική μετοχή, χρόνου ἄορ τοῦ ρ. *ἀκούω*.—*διὰ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων*, δηλ. τῶν εὐρισκομένων μεταξὺ Λαμψάκου καὶ Ἐφέσου.—*ἠδόμενος*, τροπική μετοχή, χρόνου ἐνεστ. τοῦ ρ. *ἠδομαι*.—*ὅτι*, σύνδεσμος αἰτιολογικός.—*ᾤψεσθαι*, τελικὸν ἀπαρέμφ. χρόνου μέλλ. τοῦ ρ. *ὄραω-ω*.—*εὐδαιμονικῶς*, ἐπίρρημα τροπικόν.—*διαγούσας*, μετοχή κατηγορηματική, ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ *ᾤψεσθαι* εἶναι δὲ χρόνου ἐνεστ. τοῦ ρ. *διάγω*.

§ 9. Π ε ρ ἰ λ η ψ ι ς.—Ὁ Δερκυλίδας ὄφου ἀνενέωσε τὴν πρὸς τὸν Φαρνάβαζον συνθήκην, διέβη τὸν Ἑλλησποντον καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Θράκην, ὅπου ἐφιλοξενήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτῆς Σεύθου, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Χερσόνησον.

Ἑ ρ μ η ν η ἰ α.—Ὁ δὲ Δερκυλίδας *ἀφοῦ ἔμαθε* (= *ἐπειδὴ ἔγνω*) *διεπρέπει νὰ μείνῃ* (= *μεινεῖτον ὄν*), ἀφοῦ ἔστειλε πάλιν [πρέσβεις] πρὸς τὸν Φαρνάβαζον *ἠρώτησεν* (= *ἐπηρώτησεν*) [αὐτόν], *ποῖον ἐκ τῶν δύο* (= *ἀπόερα*) θέλει νὰ ἔχῃ, *εἰρήνην* (= *σπονδὰς*) *δυσὸς ἀκριβῶς* (= *καθ' ἅπερ*) κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος ἢ πόλεμον. *Ἐπειδὴ δὲ ἐπροτίμησεν* (= *ἐλομένον*) ὁ Φαρνάβαζος καὶ τότε τὴν εἰρήνην, *ἔτοι ἀφοῦ ἄφησεν* (= *καταλιπὼν*) ἐν εἰρή-

νη τὰς φιλικὰς πόλεις τὰς εὐρισκομένας εἰς τὰ ὄρια τῆς σατραπείας ἐκείνου (=τὰς περὶ ἐκεῖνον πόλεις φιλίας) περνᾶ μαζί με τὸ στράτευμα διὰ τοῦ Ἑλλησπόντου εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ πορευθεὶς διὰ μέσου τῶν φιλικῶν χωρῶν (=φιλίας) τῆς Ἰθράκκις καὶ φιλοξενηθεὶς (=ξενισθεὶς) ὑπὸ τοῦ Σεύθου φθάνει εἰς τὴν Χερσόνησον.

§ 9. Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς.— ἔγνω, ὀριστ. ἄορ. β' τοῦ ρ. γινώσκω.—μενετέον, ρηματικὸν ἐπίθετον τοῦ ρ. μένω—ὄν (οὐδ.), κατηγορηματικὴ μετοχή, ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ ἔγνω.—μενετέον ὄν, δηλ. ἐν Ἀσίᾳ.—πέμψας, χρονικὴ μετοχή, χρόνου ἄορ. α' τοῦ ρ. πέμπω.—ἐπήρето, ὀριστ. ἄορ. β' τοῦ ρ. ἐπερωτάω.—διὰ τοῦ χειμῶνος, ἐμπρόθετος χρονικὸς προσδιορισμὸς=κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος.—ἐλομένου, αἰτιολογικὴ μετοχή, γενικὴ ἀπόλυτος, χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. αἰρέομαι-οὔμαι.—καταλιπὼν, χρονικὴ μετοχή, χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. καταλείπω.—ἐν εἰρήνῃ, συνάπτεται πρὸς τὸ καταλιπὼν, τοῦ ὁποῖου ὑποκείμεν. εἶναι ὁ Δερκυλίδας.—πορευθεὶς καὶ ξενισθεὶς, χρονικαὶ μετοχαί, ἢ α' χρόνου παθητ. ἄορ. τοῦ ρ. πορεύομαι, ἢ δὲ β' τοῦ ρ. ξενίζομαι.—διὰ φιλίας, ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνων τὴν διὰ τόπου κίνησιν.

§ 10. Π ε ρ ῖ λ η ψ ῖ ς.—Ὁ Δερκυλίδας εὐρῶν τὴν Χερσόνησον κατεστραμμένην ὑπὸ τῶν Θρακῶν ἐτείχισε τὸν ἰσθμὸν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ καλοκαιριοῦ διὰ τὴν ἀσφάλισιν τὴν χώραν, ἔκλεισε δὲ ἐντὸς τῶν τειχῶν ἔνδεκα πόλεις, πολλοὺς λιμένας καὶ χώραν πολλὴν πρὸς καλλιέργειαν. Ταῦτα δὲ πράξας ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ἑρμηνεῖα.—Ἄφοῦ δὲ [ὁ Δερκυλίδας] ἔμαθε καλὰ (=καταμαθὼν) ὅτι αὐτὴ (=ἦν) [δηλ. ἡ Χερσόνησος] εἶχε πόλεις μὲν ἔνδεκα, ἦτο δὲ χώρα γονιμοτάτη καὶ εὐφοροτάτη (=παμφοροτάτην καὶ ἀριστήν), ἦτο δὲ κατεστραμμένη (=κεκακωμένην), ὅπως ἐλέγετο, ὑπὸ τῶν Θρακῶν, ἐπειδὴ [μετρῶν] εὐρήκεν ὡς πλάτους (=μέτρον) τοῦ ἰσθμοῦ τριάντα ἐπτὰ στάδια, δὲν ἀνέβαλεν (=ἐμέλλησεν), ἀλλὰ ἀφοῦ ἐθυσίασεν, ἐτείχιζεν, ἀφοῦ διεμοίρασε (=διελών) εἰς χωριστὰ μέρη τὸ διάστημα (=τὸ χωρίον) μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν καὶ ὑποσχόμενος εἰς αὐτοὺς ὅτι θὰ δώσῃ βραβεῖα (=ἄθλα) εἰς ἐκείνους, οἱ δὲ πρῶτοι ἦθελον ἀποπερατώσει τὸ τεῖχος (=τοῖς πρώτοις ἐκτειχίσασιν) [τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτοὺς], καὶ εἰς τοὺς ἄλλους, ὅπως θὰ ἤξιζε (=ἄξιοι εἶεν) καθέννας, (ἦ: ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἐκάστου), ἐτελείωσε (=ἀπετέλεσε) τὸ τεῖχος, πρὸ τοῦ φθινοπώρου (=πρὸ ὁπώρας), ἀφοῦ ἤρχισεν ἀπὸ τῆν ἀνοιξίν (=ἡρινοῦ χρόνου). Καὶ ἔκλεισεν (=ἐποίησεν) μέσα εἰς τὸ τεῖχος ἔνδεκα μὲν πόλεις, πολλοὺς δὲ λιμένας, πολὺν δὲ καὶ εὐφορον τόπον πρὸς σποράν (=σπόριμον), μεγάλην δὲ [ἔκτασιν] ἔχουσαν δένδρα πάμπολλα καὶ ὠραιότατα λειβάδια (ἦ: τόπους πρὸς βοσκήν) (=νομάς) διὰ παντὸς εἶδους (=παντοδαποῖς) κτήνη. Ἄφοῦ δὲ ἔκαμεν αὐτὰ, διέβαινε πάλιν εἰς τὴν Ἀσίαν.

§ 10. Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς.— ἦν=ταύτην, διότι ἡ ἀναφορ. ἀνω-
 νυμ. εἶναι ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου.—καταμαθῶν, χρονική μετοχή, χρόνου ἐνε-
 ρητ. ἄορ. β' τοῦ ρ. καταμανθάνω.—πόλεις ἔνδεκα: σπουδαιότερα τού-
 των ἦσαν ἡ Καρδία, ὁ Ἐλαιούς, ἡ Καλλιπολις καὶ ἡ Σηστός.—ἐχούσαν.
 οὔσαν, κεκακωμένην, κατηγορηματικὰ μετοχαί, ἐξαρτώμεναι ἐκ τοῦ κα-
 ταμαθῶν.—παμφορωτάτην, ἐπιθετον δευτερόκλιτον τριγενές καὶ δικατά-
 ληκτον, βαθμ. ὑπερθετικοῦ (ὁ ἡ πάμφορος, τὸ πάμφορον).—κεκακωμένην,
 μετοχή παρακ τοῦ ρ. κακῶμαι-οὔμαι.—πύρε, ὀριστ. ἄορ. β' τοῦ ρ. εὕρι-
 σκω.—τοῦ ἰσθμοῦ: δηλ. τοῦ στενοῦ μέρους τῆς Θρακικῆς χερσονήσου με-
 τὰ τὸ Καρδίας καὶ Πακτύης.—στάδια: τὸ στάδιον ἦτο μέτρον μήκους ἴσον
 πρὸς 186 μ. περίπου.—ἐμέλλησεν, ὀριστ. ἄορ. τοῦ ρ. μέλλω.—διελών,
 χρονική μετοχή, χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. διαιρέω-ᾶ.—τὸ χωρίον, δηλ. τὰ
 37 στάδια.—θυσάμενος, χρονική μετοχή, χρόνου ἄορ. τοῦ ρ. θύομαι—
 ἐτείχιζε: πρὸ τοῦ Δερκυλίδου εἶχον ἀνεγείρει τείχη ὁ Μιλτιάδης καὶ ὁ
 Περικλῆς, τὰ ὅποια εἶχον καταστραφῆ ὑπὸ τῶν Θρακῶν.—ὑποσχόμενος,
 χρονική μετοχή, χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. ὑπισχνέομαι-οὔμαι, ὑπισχνού-
 μην, ὑποσχόμεναι, ὑπέσχομαι, ὑπέσχημαι, ὑπέσχημην.—δώσειν, εἰδικόν
 ἀπαρέμφατον, ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ ὑποσχόμενος, εἶναι δὲ χρόνου μέλ-
 λοντος τοῦ ρ. δίδωμι.—ἄλλα αὐτοῖς, ἀντικείμενα τοῦ δώσειν.—τοῖς
 πρώτοις . . . καὶ τοῖς ἄλλοις, παράθεσις εἰς τὸ: αὐτοῖς.—τοῖς ἐπτείχι-
 σαι, ἐπιθετικὴ μετοχή, χρόνου ἄορ. τοῦ ρ. ἐπτείχιζω.—εἶεν, εὐκτική
 ἐνεστ. τοῦ ρ. εἶμι.—ἀπέτελεσε, ὀριστ. ἄορ. τοῦ ρ. ἀποτελῶ, ἀπετέλουν,
 ἀπέτελῶ, ἀπέτελεσα, ἀποτετέλεκα, ἀπετετέλεκεν.—πρὸ ὀπώρας, ὁ χρο-
 νικός οὗτος προσδιορισμός συνάπτεται πρὸς τὸ ἀπέτελεσε—πεφυτευμέ-
 νην, (ἐνν. γῆν), μετοχή παρακ. τοῦ ρ. φυτεύομαι.—πράξας, χρονική με-
 τοχή τοῦ ρ. πράττω.

§ 11. Π ε ρ ῖ λ η ψ ι ς.—Ὁ Δερκυλίδας καταλαβὼν τὸ ὄχυρόν
 φρούριον Ἀταρνέα (ἐναντι τῆς Μυτιλήνης) ἐφωδίασε μὲ ἄφθογα
 τροφίμα, ἵνα ὁσάκις ἔρχεται ἐκεῖ χρησιμοποιεῖ ὡς ὀρηγήριον.

Ἑρμηνεία.—Ἐνῶ δὲ ἐπεθεώρει τὰς πόλεις (=ἐπισκοπῶν
 δέ...), ἔβλεπεν (=ἑώρα), ὅτι κατὰ τὰ ἄλλα μὲν εὕρισκοντο εἰς
 καλὴν κατάστασιν, εὕρηκεν ὅμως ὅτι ἐξόριστοι (=φυγάδας) ἐκ
 τῶν Χίων κατεῖχον τὸν Ἀταρνέα, ὁ ὅποιος ἦτο ὄχυρὰ θέσις
 (=χωρίον), καὶ ὅτι ξενικοῦντες (=ὀρμώμενοι) ἀπὸ αὐτὸν ἐλη-
 λάτουν (=ἄγοντας καὶ φέροντας) τὴν Ἰωνίαν καὶ ἔζων ἀπὸ
 αὐτοῦ [τὸ πρᾶγμα, δηλ. τὴν λεηλασίαν] "Ἄν καὶ ἐπληροφορηθῆ
 (=πυθόμενος) δὲ ὅτι ἐνυπηρχον εἰς αὐτούς (ἦ: ὅτι εἶχον αὐτοὶ)
 πολλαὶ τροφαὶ (=σῖτος), ἀφοῦ ἐστρατοπέδευσε ὀλόγυρα, [τούς]
 ἐπολιόρκει καὶ εἰς ὀκτῶ μῆνας ἀφοῦ τοὺς ὑπέαξεν (=παρα-
 σιτησάμενος αὐτούς), ἀφοῦ διώρισεν εἰς αὐτὸ [τὸ χωρίον] διοικη-
 τήν (=ἐπιμελητήν) τὸν Δράκοντα ἀπὸ τῆν Πελλήνην καὶ ἀφοῦ
 συνέκέντησε (=κατασκευάσας) εἰς τὴν ὄχυρὰν θέσιν ἄφθογα
 (=ἐκπλεω) ὄλα τὰ τροφίμα (=ἐπιτηδεῖα), ἵνα ὑπάρχη εἰς αὐ-
 τὸν κατάλυμα (=καταγωγή) (ἦ: ἵνα ἔχη κατάλυμα αὐτός), ὁσά-
 κισ ἦρχετο [εἰς αὐτὰ τὰ μέρη], ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ἐφεσον, ἡ ὁ-
 ποία ἀπέχει ἀπὸ τὰς Σάρδεϊς πορείαν (=ὁδόν) τριῶν [μόνον]
 ἡμερῶν.

§ 11. Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς.—ἐπισκοπῶν, χρονική μετοχή, χρόνου

ένεστ. τοῦ ρ. ἐπισκοπεῖω-ῶ.—ἐπισκοπῶν τὰς πόλεις: διὰ τὴν ἐξακριβώσῃ τὴν οἰκονομικὴν αὐτῶν κατάστασιν καὶ ἐὰν μένουν εὐχαριστήμενα ἀπο τὴν σπαρτιατικὴν διοίκησιν. Νοοῦνται δὲ ἐνταῦθα αἱ αἰολικαὶ πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας.—ἐχούσας, κατηγορηματικὴ μετοχή, ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ ἔωρα.—ἔχοντας . . . φέροντας καὶ ἄγοντας . . . ζῶντας, κατηγορηματικαὶ μετοχαὶ ἐξαρτώμεναι ἐκ τοῦ ἤυρε.—ὀρμηθένους, τροπικὴ μετοχή, χρόνου ἐνεστ. τοῦ ρ. ὀρμάσμαι-ῶμαι.—Χίον φυγάδας: οὗτοι ἦσαν 600 δημοκρατικοί, οἱ ὅποιοι εἶχον ἐκδιωχθῆ ἐκ Χίου ὑπὸ τῶν ἀριστοκρατικῶν τὸ 409 π. Χ.—Ἄταρνεά: ἦτο πόλις αἰολικὴ ἐν Πευθρανίᾳ τῆς Μυσίας, ἀπέναντι τῆς Μυτιλήνης.—χωρίον ἰσχυρόν, παραθεσὶς τοῦ Ἄταρνεά.—ζῶντας, μετοχή ἐνεστ. τοῦ ρ. ζῆω-ῶ, ἔζων, βιώσασμαι, ἐβίων, βεβίωκα, ἐβεβίωκειν.—πυθόμενος, ἐναντιωματικὴ μετοχή, χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. πυνθάνομαι, ἐπυνθανόμην, πέσομαι, ἐπεψόμην.—ἐνῆν, παρατ. τοῦ ρ. ἐνείμι.—περιστοχτοπεδευσάμενος, χρονικὴ μετοχή.—παρασθησάμενος, χρονικὴ μετοχή, χρόνου μέσου ἄορ. α' τοῦ ρ. παριστάμαι.—καταστήσας, χρονικὴ μετοχή, ἐνεργ. ἄορ. α' τοῦ ρ. καθίστημι.—Πελληνέα: ἔθνικόν ὄνομα, δηλ. ἐκ Πελλήνης τῆς Ἀχαιῆς.—ἔκπλεω, ἐπίθετον τῆς ἀττικῆς β'. κλίσεως, τριγενές καὶ δικατάληκτον (ἐκπλεως-ἐκπλεων).—ἀφικνοῖτε, εὐκτικὴ ἐνεστ. τοῦ ρ. ἀφικνέομαι-οῦμαι.

§ 12. Περὶ λήψης.—Ἐπειδὴ πρέσβεις τῶν ἰωνικῶν πόλεων παρεπονέθησαν εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς Σπάρτης, ὅτι διατελοῦν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Τισσαφέρνους, ἐνῶ εἶναι εἰς τὸ χερί του τὰς ἀφήσῃ αὐτονόμους, διατάσσουσιν οὗτοι τὸν Δερκυλίδαν καὶ τὸν ναύαρχον Φάρακα νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τοῦ Τισσαφέρνους εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἔδραν του, τὴν Καρίαν.

Ἑρμηνεία.—Καὶ μέχρι τούτου τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἔζων (=διήγον) εἰρηνικὰ ὁ Τισσαφέρνης καὶ ὁ Δερκυλίδας καὶ οἱ ἐκεῖ (=ταύτη) Ἕλληνες καὶ βάρβαροι. Ἐπειτα (=ἐπει) δὲ ἐρχόμενοι (=ἀφικνούμενοι) εἰς τὴν Λακεδαίμονα (ἢ: Σπάρτην) πρέσβεις ἀπὸ τὰς ἰωνικὰς πόλεις, ἔλεγον (=ἐδίδασκον), διήτο εἰς τὸ χερί τοῦ Τισσαφέρνους (=εἶη ἐπὶ Τισσαφέρνει), ἐὰν ἤθελε (=εἰ βούλοιο) νὰ ἀφίσῃ (=ἀφιέναι) αὐτονόμους τὰς ἑλληνικὰς πόλεις ἐὰν λοιπὸν ἐλεηλατεῖτο (=κακῶς πάσχοι) ἢ Καρία [ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων], ὅπου ἀκριβῶς (=ἐνθαπερ) [ἦτο] ἡ κατοικία καὶ ἡ περιουσία (=οἶκος) τοῦ Τισσαφέρνους, τότε (=οὕτως) ἔλεγον διήλιπζον (=νομίζειν) ὅτι αὐτὸς τάχιστα ἤθελεν ἀφήσει αὐτοὺς αὐτονόμους [δηλ. τοὺς κατοίκους τῶν ἰωνικῶν πόλεων]. Ἀφοῦ ἤκουσαν ταῦτα οἱ Ἐφοροὶ ἔστειλαν [ἀγγέλους] (=ἐπεμψαν) πρὸς τὸν Δερκυλίδαν καὶ διέταξαν (=ἐκέλευον) αὐτὸν νὰ διαβῆ μαζί με τὸ στράτευμα [τὸν Μαϊάνδρον ποταμὸν] καὶ νὰ ἔλθῃ ἐναντίον τῆς Καρίας καὶ [διέταξαν καὶ] τὸν ναύαρχον Φάρακα μετὰ τὰ πλοῖα [του] νὰ πλῆξῃ πλησίον εἰς τὰ παράλια (=παραπλεῖν). Οὗτοι μὲν λοιπὸν ταῦτα ἔκαμνον.

§ 12. Παρατηρήσεις.—μέχρι τούτου τοῦ χρόνου, δηλ. μέχρι τῆς καταλήψεως τοῦ Ἄταρνεῶς, 397 π. Χ.—διήγον, παρατ. τοῦ ρ. δι-

άγω.—αύτη, δηλ. ἐν Ἴωνιά.—ἐπει, σύνδεσμος χρονικός.—ἀφικνούμενοι πρέσβεις: ἐπειδὴ αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις ἐπέζοντο ὑπὸ τῶν Περσῶν, συχνὰ ἐπεμπον πρέσβεις εἰς τὴν Σπάρτην ζητοῦντες βοήθειαν.—ἀφιέναι, τέλικόν ἀπαρέμφ. ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ: εἴη ἐπὶ Τισσαφέρνει, εἶναι δὲ χρόνου ἔνεστ: τοῦ ρ. ἀφήμι.—πάσχοι, εὐκτική ἔνεστ. τοῦ ρ. πάσχω, ἔπασχον, πείσομαι, ἔπαθον, πέπονθα, ἐπεπόνθειν.—ὁ Τισσαφέρνους οἶκος, ἔνν. τὸ ρ. ἦν.—νομίζεις, εἰδικόν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ ἔφασαν.—ἀφείναι, εἰδικόν ἀπαρέμφ. ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ νομίζεις, εἶναι δὲ χρόνου ἄορ. τοῦ ρ. ἀφήμι.—σφᾶς, αὐτοπαθὴς ἀντωνυμία.—ἀκούσαντες, χρονική μετοχή.—διαβαίνειν . . . παραπλεῖν, τελικὰ ἀπαρέμφατα ἐξαρτώμενα ἐκ τοῦ ἐκέλευον· καὶ τὸ μὲν α' εἶναι τοῦ ρ. διαβαίνω, τὸ δὲ β' τοῦ ρ. παραπλέω, παρέπλεον, παραπλεύσομαι καὶ παραπλευσοῦμαι, παρέπλευσα, παραπέπλευκα, παρεπέπλευκειν.—παραπλεῖν, δηλ. παρὰ τὰ παράλια τῆς Καρίας.

§ 13-14. Περίληψις.—Ὁ Φαρνάβαζος ἐλθὼν εἰς Σάρδεις διαβεβαιώνει τὸν ἀρχιστράτηγον Τισσαφέρνην ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Ἐφοῦ δὲ ἐτοποθέτησαν ἰσχυρὰς φρουράς εἰς πολλὰ φρούρια ἐπιστρέφουν εἰς τὴν Ἴωνίαν. Τοῦτο μαθὼν ὁ Δερκυλίδας ἀφίνει τὴν Καρίαν καὶ ἔρχεται πάλιν εἰς Ἴωνίαν.

Ἑρμηνεῖα.—Κατὰ τύχην δὲ εἶχε φθάσει (=ἐτύγχανε δὲ ἀφικνόμενος) τότε (=κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον) καὶ ὁ Φαρνάβαζος πρὸς τὸν Τισσαφέρνην, ἀφ' ἑνός (=ἄμα) μὲν διότι ὁ Τισσαφέρνης εἶχε διορισθῆ (=ἀπεδέδεικτο) ἀρχιστράτηγος (=στρατηγὸς τῶν πάντων), ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν διαβεβαίωσιν (=διαμαρτυροῦμενος) ὅτι ἦτο πρόθυμος νὰ πολεμήσῃ ἀπὸ κοινοῦ (=κοινῇ) [μὲ τὸν Τισσαφέρνην] καὶ νὰ συναγωνίζεταί, καὶ μαζὶ [μὲ τὸν Τισσαφέρνην] νὰ προσπαθῆ νὰ ἐκδιώκῃ (=συνεκβάλλειν) τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τὴν [χώραν] τοῦ βασιλέως. Αὐτὸς δὲ [δηλ. ὁ Τισσαφέρνης] ἀκούων «πρῶτον μὲν λοιπόν» εἶπε (=ἔφη), «πέρνα (=διάβηθι) μαζὶ μὲ ἐμὲ εἰς τὴν Καρίαν (ἤ: ἀφοῦ περάσῃς τὸν Μαϊάνδρον πορεύθητι μαζὶ μου εἰς τὴν Καρίαν), ἔπειτα δὲ καὶ δι' αὐτὰ θὰ σκεφθῶμεν (=βουλευσομεθα)». Ἀφοῦ δὲ ἔφθασαν (=ἦσαν) ἐκεῖ ἐφάνη καλὸν (=ἔδοξεν) εἰς αὐτούς, ἀφοῦ τοποθετήσουν ἀρκετὰς φρουράς εἰς τὰ φρούρια (=ἐρύματα), νὰ περάσουν πάλιν (ἤ: νὰ ἐπιστρέψουν) (=διαβαίνειν πάλιν) εἰς τὴν Ἴωνίαν. Ὅτε δὲ ἔμαθεν (=ἤκουσεν) ὁ Δερκυλίδας ὅτι πάλιν εἶχον περάσει (=πεπερακότες εἰσὶ) τὸν Μαϊάνδρον, ἀφοῦ παρήγγειλεν εἰς τὸν Φάρακα ὅτι φοβεῖται (=ὡς ὀκνοῖ) μήπως ὁ Τισσαφέρνης καὶ ὁ Φαρνάβαζος, διατρέχοντες ἐκ τῶν ἄνω μέχρι τῆς παραλίας (=καταθέοντες) τὴν χώραν, ἢ ὅποια ἦτο ἀφύλακτος (=ἐρημν) λεηλατοῦν (=ἄγωσι καὶ φέρωσι) [αὐτὴν], ἐπέρνα καὶ αὐτὸς [εἰς τὴν Ἴωνίαν].

§ 13-14. Παρατηρήσεις.—ἀφικνόμενος, κατηγορηματικὴ μετοχή, ἐκ τοῦ ἐτύγχανε· καὶ τὸ μὲν ῥῆμα ἑρμηνεύεται ὡς ἐπίρρημα, ἢ δὲ

μετοχή ὡς ρῆμα.—**ἀπεδέδεικτο**, ὄριστ. ὑπερουντ. τοῦ ρ. **ἀποδείκνυμαι**.—**διαμαρτυρούμενος**, τελική μετοχή, χρόνου μέλλ. τοῦ ρ., **διαμαρτύρομαι**.—**στρατηγὸς τῶν πάντων**: Ὁ Τισσαφέρνης μετὰ τον θάνατον τοῦ Κύρου εἶχε διορισθῆ ὑπὸ τοῦ βασιλέως σατραπῆς τῶν χωρῶν, τὰς ὁποίας πρότερον αὐτός ὁ ἴδιος εἶχε καὶ τῶν χωρῶν τὰς ὁποίας ἐξουσία-
 ζεν ὁ Κύρος.—**πολεμεῖν καὶ συμμαχεσθαι καὶ συνεμβάλλειν**, τελικὰ ἀπαρέμφατα ἐξαρτώμενα ἐκ τοῦ **ἔτοιμος εἶη**—**ἀκούων**, δηλ. τὰς περὶ συμπράξεως διαβεβαιώσεις τοῦ Φαρναβάζου.—**ὁ δέ**, δηλ. ὁ Τισσαφέρνης.—**διάβηθι**, προστακτ. ἄορ. β' τοῦ ρ. **διαβαίνω**.—**βουλευσόμεθα**, μέλλων τῆς ὀριστικῆς τοῦ ρ. **βουλευομαι**.—**ἔδοξεν**, ἄορ. τοῦ ἀπροσώπου ρ. **δοκεῖ**, ἐδόκει, δόξει, ἔδοξε, δεδοκται, ἐδεδοκτο.—**καταστήσαντας**, χρονική μετοχή.—**διαβαίνω**, ὑποκείμενον τοῦ ἀπροσώπου ρ. **ἔδοξεν**.—**ὡς**, χρονικός σύνδεσμος.—**πεπερακότες εἰσι**, γ' πληθ. πρόσωπον παρακμ. τοῦ ρ. **περάω-ῶ** ἔνν. δέ ὡς ὑποκείμενον οὗτοῦ ὁ Τισσαφέρνης καὶ ὁ Φαρναβάζος.—**ὄννοιη**, ἔνεστ. εὐκτικής τοῦ ρ. **ὄννεω-ῶ**.—**ὡς**, εἰδικός σύνδεσμος.—**καταθέοντες**, τροπική μετοχή, χρόνου ἔνεστ. τοῦ ρ. **καταθέω**.—**τὴν χώραν**, δηλ. τὴν Ἰωνίαν.

§ 15. **Περίληψις**.—Καθ' ὃν χρόνον ὁ Δερκυλίδας ἐπέστρεφεν εἰς τὴν Ἰωνίαν συνήνησεν ἑξαφνα τὰ στρατεύματα τοῦ Τισσαφέρνου καὶ τοῦ Φαρναβάζου παρατεταγμένα ἐκεῖ, ἀπὸ ὅπου ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ ἀπετελοῦντο δὲ αὐτὰ ἀπὸ Κἄρας, Πέρσας καὶ Ἑλλήνας μισθοφόρους στρατιώτας καὶ ἀπὸ ἄρκετόν ἱππικόν.

Ἑρμηνεία.—Ἐνῶ δὲ οὗτοι ἐπορεύοντο μὲ τὸ στράτευμα **οὐδόλως συντεταγμένον** (=οὐδέν τι συντεταγμένον), διότι ἐνόμιζον **ὅτι εἶχον προχωρήσει** (=ὡς προεληλυθόντων) οἱ ἐχθροὶ εἰς τὴν Ἑφesiaν [χώραν], βλέπουν ἑξαφνα **ἀπέναντί των** (ἦ: εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος =ἐκ τοῦ ἀντιπέρας) σκοποὺς ἐπάνω εἰς **τάφους ὑψηλοῦς** (=τῶν μνημάτων) καὶ ἀφοῦ ἀνέβασαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πηλοῖον των **μνήματα** (=μνημεῖα) καὶ **εἰς πύργους** (=ὑψοσεῖς) τινάς, **διακρίνουσιν καλὰ** (=καθορῶσι) νὰ εἶναι παρατεταγμένοι **ἐκεῖ ὅπου** (=ἦ) ἦτο ὁ δρόμος των (ἦ: ἐκεῖ ἀπὸ ὅπου ἐπρόκειτο νὰ περάσουν αὐτοί), καὶ Κἄρας στρατιῶται μὲ λευκὰς ἀσπίδας, καὶ τὸ Περσικόν [στράτευμα], ὅσον κατὰ τύχην ἦτο παρόν, καὶ τὸ Ἑλληνικόν, ὅσον εἶχε **καθένας ἀπὸ αὐτοῦς τοὺς δύο** (=ἐκάτερος αὐτῶν) καὶ τὸ ἱππικόν [τὸ ὅποιον ἦτο] πάρα πολὺ, τὸ μὲν [ἱππικόν] τοῦ Τισσαφέρνου [παρατεταγμένον] εἰς τὸ δεξιὸν κέρασ, τὸ δὲ [ἱππικόν] τοῦ Φαρναβάζου εἰς τὸ ἀριστερόν [κέρασ].

§ 15. **Παρατηρήσεις**.—οὗτοι, δηλ. ὁ Δερκυλίδας καὶ ὁ Φάραξ, ὁ ὁποῖος συνήνωσε τοὺς ναύτας του μὲ τὸν στρατὸν τοῦ Δερκυλίδου.—**συντεταγμένον**, μετοχή παρακειμ. τοῦ ρ. **συντάσσομαι**.—**προεληλυθόντων**, αἰτιολογική μετοχή, χρόνου παρακειμ. τοῦ ρ. **προέρχομαι**.—**ἀνταναβιβάζοντες**, χρονική μετοχή, ἐνεργητ. ἄορ. τοῦ ρ. **ἀνταναβιβάζω**.—**ἐαυτοῖς**, αὐτοπαθὴς ἀντωνυμία γ' προσώπου.—**μνημεῖα ἢ μνήματα**: οἱ παρὰ τὰς Σάρδεῖς καὶ σήμερον παρατηρούμενοι τάφοι ἐνταῦθα χρησιμεύουσιν ὡς σκοπίαί.—**Τύρσεις**, ὄν. ἐνικοῦ ἢ τύροις, γεν. τύρσεως καὶ τύροις.—**παρατεταγμένοις**, κατηγορηματικὴ μετοχή ἐκ τοῦ **καθορῶσι**.—**ἦ**, ἐπίρρημα τοπικόν=ἐκεῖ ὅπου.—**παρόν**, κατηγορηματικὴ μετοχή ἐκ τοῦ

ἐτύγχανε (βλέπ. § 13, ἐτύγχανε ἀφιγμένως).—καὶ τὸ Ἑλληνικόν, δηλ. οἱ Ἕλληνας μισθοφόροι τοῦ Γισσαφέρνους καὶ τοῦ Φαρναβάζου· οἱ μισθοφόροι οὗτοι πολλάκις ἐπολέμουν καὶ ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ὄλη δύναμις τοῦ Γισσαφέρνους, καὶ Φαρναβάζου ἀνήρχετο εἰς 20.000 πεζοὺς καὶ 10.000 ἵππεις, ἐνῶ ὁ Δερκυλίδας συνεκέντρωνε μόλις 13.000.—αὐτῶν, γενικὴ διααιρετικὴ εἰς τὸ ἑκάτερος—μᾶλα, ἐπίρρημα ἐπιτατικόν εἰς τὸ πολύ.—τὸ μὲν Γισσαφέρνους, δηλ. ἱππικὸν παρατεταγμένον.

§ 16-17. Περὶληψις.—Ὁ Δερκυλίδας παρέταξε τὸ στρατεύμα του πρὸς μάχην· καὶ οἱ μὲν Πελοποννήσιοι στρατιώται του παρέμειναν εἰς τὰς θέσεις των, οἱ δὲ ἐκ Μ. Ἀσίας καὶ τῶν νήσων ἐδραπέτευσαν.

Ἑρμηνεῖα.—Ὅτε δὲ ἐπληροφορήθη (=ἤσθητο) ταῦτα ὁ Δερκυλίδας τοὺς μὲν ταγματάρχας καὶ τοὺς λοχαγοὺς διέταξε νὰ παρατάσσονται (=παρατάττεσθαι) τάχιστα εἰς βάθος ὀκτώ ἀνδρῶν, οἱ δὲ πελτασταὶ νὰ λαμβάνουν θέσιν (=καθίστασθαι) εἰς τὰ ἄκρα (=ἐπὶ τὰ κράσπεδα) [τῆς παρατάξεως] ἀπὸ τὸ ἐν μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο (=ἐκατέρωθεν) [καθῶς] καὶ ἵππεις, ὅσους δῆποτε καὶ οἴουσι δῆποτε κατὰ τύχην εἶχε· αὐτοὺς δὲ ἐθυσίαζεν. Ὅσον μὲν λοιπὸν στρατεύμα ἦτο ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἔμενον ἤσυχον (=ἤσυχίαν εἶχε) καὶ ἠτοιμάζετο διὰ νὰ πολεμήσῃ (=ὡς μαχοῦμενον)· ὅσοι δὲ, ἦσαν καὶ ἀπὸ τὴν Πριήνην καὶ ἀπὸ τὸ Ἀχίλλειον· καὶ ἀπὸ τὰς νήσους καὶ ἀπὸ τὰς ἰωνικὰς πόλεις, [ἐκ τούτων] ἄλλοι μὲν τινες (=οἱ μὲν τινες) ἀφοῦ ἄφησαν τὰ ὄπλα εἰς τοὺς σπαρμένους ἀγρούς (=ἐν τῷ οἴῳ) ἐδραπέτενον (=ἀπεδίδρασκον)· διότι (=καὶ γὰρ) τὰ σπαρτὰ ἦσαν ὑψηλὰ (=βαθῦς) εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Μαιάνδρου· ἀλλὰ καὶ ὅσοι (=ὅσοι δὲ καὶ) ἔμενον, ἦσαν φανεροὶ ὅτι δὲν θὰ μείνουν [εἰς τὰς θέσεις των ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀκόμη].

§ 16-17. Παρατηρήσεις.—ὡς, σύνδεσμος χρονικός=ὅτε.—ταῦτα, δηλ. τὴν παραταξιν τῶν βαρβάρων.—ἤσθητο, ἀορ. β' τῆς ὀριστ. τοῦ ρ. αἰσθάνομαι.—τοῖς ταξιστάροις καὶ λοχαγοῖς: περὶ τούτων βλέπ. κεφ. Α' § 28.—παρατάττεσθαι καὶ καθίστασθαι, τελικὰ ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ εἶπεν.—τὴν ταχίστην, ἐπιθετὸν βαθμὸς ὑπερθετικὸς (ταχύς-θάσσων-τάχιστος)· ἐνταῦθα εἶναι ἐπίρρημα=τάχιστα.—ἔχων, κληρονομητικὴ μετοχή, ἐκ τοῦ ἐτύγχανε.—μαχοῦμενον, τελικὴ μετοχή, χρόνου μέλλ. τοῦ ρ. μάχομαι.—οἱ μὲν τινες . . . ὅσοι δὲ, παράθεσις κατ' ἐπιμερισμὸν εἰς τὸ: ὅσοι ἦσαν.—καταλιπόντες, χρονικὴ μετοχή, ἀορ. β' τοῦ ρ. καταλείπω.—ἀπεδίδρασκον, παρατ. τοῦ ρ. ἀποδιδράσκω, ἀπεδίδρασκον, ἀποδράσσομαι, ἀορ. β' ἀπέδραν, ἀποδέδρακα, ἀπεδεδράκειν.—μενοῦντες (κληρονομητικὴ μετοχή, ἐκ τοῦ δῆλοι ἦσαν), χρόνου μέλλ. τοῦ ρ. μένω, ἔμενον, μενῶ, ἔμεινα, μεμένηκα, ἔμεινήκειν.—ὅσους . . . καὶ οἴους: ὁ Δερκυλίδας εἶχε ἀνάξιον λόγου ἱππικόν, διότι διέθετε μόνον 300 ἵππεις, τοὺς ὁποίους ὁ Θίβρων ἤγαγε εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ μερικοὺς ἄλλους, οἱ ὅποιοι κατόπιν προσετέθησαν.—Πριήνη καὶ Ἀχίλλειον: ἦσαν πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Μυκάλη.

§ 18. Περὶληψις.—Ὁ μὲν Φαρναβάζος ἠτοιμάσθη πρὸς μά-

χην, ὃ δὲ Τισσαφέρνης ἔχων ὑπ' ὄψιν τοὺς Ἕλληνας τοῦ Κύρου καὶ νομίζων ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔτσι πολεμοῦν ἐφοβήθη καὶ ἐζήτησε νὰ συνομιλήσῃ μὲ τὸν Δερκυλίδαν. Ὁ Δερκυλίδας ἐδέχθη, ἀλλὰ ἀπήτησε τὴν ἀνταλλαγὴν ὁμήρων.

Ἑρμηνεία.—Ὁ μὲν λοιπὸν Φαρνάβαζος ἀνηγγέλλετο [ὑπὸ αὐτομόλων] (=ἐξηγγέλλετο) ὅτι διατάσσει [τοὺς στρατιώτας του] νὰ μάχωνται. Ὁ Τισσαφέρνης ὁμῶς (=μέντοι) ἐπειδὴ ἀνελογίζετο πῶς (=ὡς) τὸ ὑπὸ τὸν Κύρον ἑλληνικὸν στράτευμα ἐπολέμησεν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ ἐπειδὴ ἐνόμιζεν ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι ὅμοιοι μὲ αὐτὸ (=τούτω) δὲν ἤθελε (=ἐβούλετο) νὰ πολεμήσῃ, ἀλλὰ ἀφοῦ ἔστειλε [πρέσβεις] πρὸς τὸν Δερκυλίδαν, εἶπεν ὅτι θέλει νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν (=εἰς λόγους ἀφικέσθαι) μὲ αὐτόν. Καὶ ὁ Δερκυλίδας ἀφοῦ παρέλαβε τοὺς ἀρίστους κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν παράστημα (ἧ: τοὺς ὠραιοτάτους =τὰ εἶδη) ἐκ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς του (=τῶν περὶ αὐτὸν) ἱππέων καὶ πεζῶν, προῦχώρησε (=προῆλθε) πρὸς τοὺς ἀγγελιοφόρους καὶ εἶπεν. «Ἄλλὰ εἶχον ἐτοιμασθῆ μὲν ἐγὼ τοὺς ἀρχιστόν νὰ μάχωμαι, ὅπως βλέπετε· ἐπειδὴ ὁμῶς ἐκεῖνος [δηλ. ὁ Τισσαφέρνης] θέλει νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν, καὶ ἐγὼ δὲν ἀντιλέγω: Ἄν ὁμῶς εἶναι ἀνάγκη (=δέη) νὰ πράττωμεν ταῦτα [δηλ. νὰ ἔλθωμεν εἰς συνεννόησιν] πρέπει ἐνόρκους διαβεβαιώσεις (=πιστὰ) καὶ ὁμήρους νὰ δώσωμεν καὶ νὰ λάβωμεν (=δοίεον καὶ ληπιέον) [ὁ καθένας μας]

§ 18. Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς —ἐξηγγέλλετο, δηλ. ὑπὸ αὐτομόλων.—κελεύειν, εἰδικὸν ἀπαρέμφατον ἐκ τοῦ ἐξηγγέλλετο.—μαχεῖσθαι, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ ἐκέλευε.—καταλογιζόμενος . . . νομίζων, αἰτιολογικὴ καὶ μετοχά.—ὡς, τροπικὸν ἐπίρρημα=πῶς.—εἶναι, εἰδικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ νομίζων ὑποκείμενον τοῦ εἶναι. τοὺς Ἕλληνας, κατηγορούμενον δὲ τὸ: ὁμοίους.—τούτω, δηλ. τῷ Κυρεῖω στρατεύματι.—πέμψας, χρονικὴ μετ. χρόνου ἀορ. τοῦ ρ. πέμπω.—ἀφικέσθαι, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ βούλοιοτο, εἶναι δὲ χρόνου ἀορ β' τοῦ ρ. ἀφικνεύομαι-οὔμαι—αὐτῷ, δηλ. τῷ Δερκυλίδᾳ.—ἐπεὶ, αἰτιολογικὸς σύνδεσμος.—ἐκεῖνος, δηλ. ὁ Τισσαφέρνης.—δέη, β' ἐνικὸν πρόσωπον. ἐνεστ. ὑποτακτικῆς τοῦ ρ. δέσμαι, ἐδεόμην, δεήσομαι, παθ. ἀορ. ὡς μέσος ἐδεήθην, δεδήμαι, ἐδεδήμην.—δοτεὸν καὶ ληπτέον (ἐνν. ἐστὶ), εἶναι ρηματικὰ ἐπίθετα τῶν ρημάτων δίδωμι καὶ λαμβάνω.—τὸ Κυρεῖον στράτευμα, δηλ. τὸ Ἕλληνικὸν στράτευμα τὸ ὁποῖον ἐπολέμησε μετὰ τοῦ Κύρου ἐναντίον τῶν Περσῶν.

§ 19-20. Π ε ρ ἰ λ η ψ ῖ ς.—Ὁ Δερκυλίδας ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ Τισσαφέρνης καὶ ὁ Φαρνάβαζος ἀφ' ἑτέρου ἀνταλλάσσουν τὰς γνώμας τῶν ἐπὶ τῶν ὄρων μὲ τοὺς ὁποίους εἶναι δυνατὴ ἡ εἰρήνη ἀφοῦ δὲ συνεννοήθησαν, συνῆψαν ἀνακωχὴν ἕως ὅτου ἀναγγελθοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῶν συνομιλιῶν τῶν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ εἰς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν.

Ἑρμηνεία.—Ἀφοῦ δὲ ἐνεκρίθησαν ταῦτα (=δόξαντα δὲ) καὶ ἀφοῦ ἐξετελέσθησαν (=περανθέντα), τὰ μὲν στρατεύματα ἀνεχώρησαν, τὸ μὲν βαρβαρικὸν εἰς τὰς Τράλλεις τῆς Καρίας,

τὸ δὲ ἑλληνικὸν εἰς Λεύκοφρον. Καὶ τότε μὲν ταῦτα ἐπράχθησαν. *Τὴν δὲ ἐλομένην (= ἡ ὑστεραία)* [ἡμέραν], ἦλθον εἰς τὸ *συμφωνημένον (= συγκείμενον)* μέρος καὶ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς *νά ἐρωτήσων (= πυνθέσθαι)* ἀλλήλους *μὲ ποίους ὄρους (= ἐπι τίαιν)* δύνανται *νά κάμουν* τὴν εἰρήνην. Ὁ μὲν λοιπὸν Δερκυλίδας εἶπεν, [ὅτι ἤθελε κάμει εἰρήνην] *ἐάν ἤθελεν ἀφήσει (= εἰώη)* ὁ βασιλεὺς αὐτονόμους τὰς ἑλληνικὰς πόλεις, ὁ δὲ Τισσαφέρνης καὶ ὁ Φαρνάβαζης εἶπον ὅτι [ἤθελον κάμει εἰρήνην], *ἀν ἤθελεν ἐξελθεῖ (= εἰ ἐξέλθοι)* τὸ ἑλληνικὸν στρατεύμα ἀπὸ τὴν χώραν καὶ *οἱ δικηκταί (= ἄρμοσται)* τῶν Λακεδαιμονίων ἀπὸ τὰς πόλεις. Ταῦτα δὲ ἀφοῦ εἶπον, ἔκαμαν *ἀνανωχὴν (= σπονδᾶς) ἀναμειαξῦ των (= ἀλλήλοις)* ἕως οὗτου *ἀναγγελθοῦν (= ἀπαγγελθεῖν)* τὰ ὅσα ἐλέγχθησαν ὑπὸ τοῦ Δερκυλίδαν μὲν εἰς τὴν Λακεδαιμόνα, ὑπὸ τοῦ Τισσαφέρνου δὲ εἰς τὸν βασιλέα [τῶν Περσῶν].

§ 19-20. Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς. — δόξαντα καὶ περανθέντα, αἰτιατικὰ ἀπόλυτοι, χρον. μετοχά· ἡ μὲν α' τοῦ ρ. *δοκέω-ῶ*, ἡ δὲ β' τοῦ ρ. *περαίνωμαι*. — *Γράλλεις*, πόλις τῆς Καρίας, πλησίον τοῦ σημερινοῦ Ἀϊδινίου. — *Λεύκοφρος*, πόλις τῆς Ἰωνίας εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Μαιάνδρου. — *καὶ τότε*, δηλ. τὴν ἡμέραν τῆς συνεννοήσεως. — *ἐπράχθη*, παθ. ἄορ. τοῦ ρ. *πράττωμαι*. — *ταῦτα*, δηλ. αἱ περὶ ἀνταλλαγῆς ὁμῶν προτάσεις τοῦ Δερκυλίδου. — *συγκείμενον*, μετοχή παρακ. τοῦ ρ. *συντίθεμαι*. — *ἦλθον*, ὡς ὑποκείμεν. νοεῖται: ὁ Δερκυλίδας καὶ οἱ Πέρσαι *σατράπαι*. — *πυνθέσθαι*, ἀπαρέμφ. ἄορ. β' τοῦ ρ. *πυνθάνομαι*, ἐπυνθανόμην, *πεύσασθαι*, ἐπυθόμην, *πέψασθαι*, ἐπεπύσασθην· τὸ ἀπαρέμφατον τοῦτο εἶναι ὑποκείμεν. τοῦ ἀπροσώπου *ἔδοξεν*. — *ποιήσασιντο*, ἄορ. εὐκτικῆς τοῦ ρ. *ποιέομαι-εὔμαι*. — *ἔῶν*, εὐκτικῆ ἐνεστ. τοῦ ρ. *ἔχω-ῶ*, εἶων, *ἔάσω*, εἴασα, εἴακα, εἴακειν. — *ὅτι*, ἔνν. *ποιήσασιντο ἂν τὴν εἰρήνην*. — *ἐξέλθοι*, εὐκτικῆ ἄορ. β' τοῦ ρ. *ἔξερχομαι*. — *καὶ οἱ ἄρμοσται*, δηλ. ἐξέλθοιεν. — *ἀπαγγελθεῖν*, εὐκτ. παθ. ἄορ. τοῦ ρ. *ἀπαγγέλλομαι*. — *Δερκυλίδαν*, . . . *Τισσαφέρνει*, δοτικῆ τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου εἰς τὸ *ἀπαγγελθεῖν*.

4. Ὁ Ἀγσιόλαος εἰς τὴν Μ Ἀσίαν. Σπῶνδαι μετὰ τοῦ Τισσαφέρνου.

(Κεφ. Δ'. § 1—10).

Κεφ. Δ'. § 1. Περὶ ληψις — Ἡρώδας τις Συρακόσιος (δὼν εἰς τὴν Φοινικὴν πλοῖα πολλὰ ἐτοιμαζόμενα ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ Τισσαφέρνου, μετέβη εἰς τὴν Σπάρτην καὶ ἀνήγγειλε τοῦτο εἰς τοὺς ἐφόρους, προσέθεσε δὲ ὅτι δὲν ἔμαθε κατὰ τίνος στρέφονται αἱ προετοιμασίαι αὐταί.

Ἑρμηνεία. — Μετὰ ταῦτα Ἡρώδας τις ἀπὸ τὰς Συρακούδας, ὁ ὁποῖος *εὐρίσκειτο (= ὦν)* εἰς τὴν Φοινικὴν μαζί με κάποιον *κροπλιστήν (= ναύκληρον)* καὶ ὁ ὁποῖος εἶδεν ὅτι *φοινικικαὶ (= Φοινίσσας)* τῆρεις, ἄλλαι μὲν κατέπλεον ἀπὸ ἄλλου, ἄλλαι

δὲ καὶ ἐκεῖ εἶχον ἐξοπλισθῆ, ἄλλαι δὲ ὅτι κατεσκευάζοντο ἀκόμη, καὶ ὁ *δποτος ἤκουσεν ἐπὶ πλέον* (=προσακούσας) καὶ τοῦτο, ὅτι δηλ. αὐταὶ *ἔπρεπε* (=δέοι) νὰ γίνουιν τριακόσια, ἀφοῦ ἐπεβιάσθη εἰς τὸ πρῶτον πλοῖον. τὸ *δποτον ἀπέπλεε* (=ἀναγόμενον) εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους ὅτι ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ Τισσαφέρνης παρεσκευάζον τοῦτον τὸν στόλον. *Κατὰ ἴνος* (=ἄνοι) ὁμως, ἔλεγε ὅτι τίποτε δὲν γνωρίζει.

§ 1. Παρατηρήσεις.—ὦν . . . ἰδὼν . . . προσακούσας, μετοχαὶ ἐπιθετικά.—Φοινίσσας, θηλ τοῦ Φοινιῆ.—καταπλευσούσας . . . πεπληρωμένας . . . κατασκευασομένας, κατηγορηματικά μετοχαὶ, ἐξαρτώμενα ἐκ τοῦ ἰδὼν.—πεπληρωμένας, μετοχή μέσου παρακμ. τοῦ ρ. *πληρόσμαι-οὔμαι*, ἐπληρώμην, πληρώσομαι, ἐπληρώσασθην, πληρώθησομαι, ἐπληρώθην, πεπλήρωμαι, ἐπεπλήρωμην.—ὅτι . . . δέοι γενέσθαι, ἐπεξηγήσις τοῦ τοῦτο.—ἐπιβάς, χρονική μετοχή, χρόνου ἀορ. β' τοῦ ρ. *ἐπιβάνω*.—εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ ἐμπρόθετος οὗτος προσδιορισμὸς συνάπτεται πρὸς τὴν μετοχὴν ἀναγόμενον.—εἰδέναι, ἀπαρέμφ. τοῦ ρ. *εἶδα*.—ὅποι, ἐπίρρ. τοπικόν.—μετὰ δὲ ταῦτα: δηλ. μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀγησίλαου—ὡς βασιλέως τῆς Σπάρτης (396 π. Χ.), ἡ ὁποία ἀναφέρεται εἰς τὸ γ' κεφ. τοῦ παρόντος βιβλίου τῶν Ξενοφώντος Ἑλληνικῶν.—Φοινίκη: χώρα εἰς τὴν Ἀνατολικὴν παραλίαν τῆς Μεσογείου, ὅπου εἶχε μεταβῆ ὁ Ἡρώδας δι' ἐμπορικὰς του ὑποθέσεις.—τριήρης, πολεμικὸν πλοῖον μὲ τρεῖς σειρὰς κωπῶν ἑκατέρωθεν, τὴν μίαν ἀνωθεν τῆς ἄλλης.

§ 2. Περίληψις.—Ὁ Λύσανδρος πείθει τὸν Ἀγησίλαον νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Ἀσίας, ἀφοῦ λάβῃ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του ἀρκετὸν στρατόν· ὁ Λύσανδρος ἤθελε καὶ ὁ ἴδιος νὰ ἐκστρατεύσῃ διὰ νὰ ἐπανιδρύσῃ εἰς τὰς πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας τὰς δεκαρχίας.

Ἑρμηνεία.—Ἐνῶ οἱ Λακεδαιμόνιοι *εὐρίσκοντο ἐν ἐξεγέρσει* (=ἀνεπιτερωμένων) καὶ ἐνῶ συνεκάλουν τοὺς συμμάχους καὶ *συνεσκέπταντο* (=βουλευομένων) τί πρέπει νὰ κάμουν, ὁ Λύσανδρος, ἐπειδὴ ἐνόμιζεν ὅτι καὶ κατὰ τὸ θαιτικὸν θὰ *εἶναι ἀνώτεροι* (=περιέσεσθαι) πολὺ οἱ Ἕλληνες, καὶ ἐπειδὴ ἐσκέπετο *πῶς* (=ὡς) ἐσώθῃ τὸ *πεζικόν* (=τὸ πεζόν) *πὺ ἐξεστράτευσεν* (=τὸ ἀναβάν) μαζί μὲ τὸν Κῦρον, πείθει τὸν Ἀγησίλαον νὰ *ἀναλάβῃ* (=ὑποστῆναι), ἂν δώσουν εἰς αὐτὸν τριάκοντα μὲν ἐκ τῶν Σπαρτιατῶν, *περίπου δὲ* (=εἰς) δύο χιλιάδας ἐκ τῶν νεοδαμῶδων, περίπου δὲ ἕξ χιλιάδας *τοὺς συντεταγμένους συμμάχους* (=τὸ σύνταγμα τῶν συμμάχων), νὰ ἐκστρατεύσῃ εἰς τὴν Ἀσίαν. *Ἐκτὸς δὲ ταύτης τῆς σκέψεως* (=πρὸς τούτῳ τῷ λογισμῷ) καὶ αὐτὸς [ὁ Λύσανδρος] ἤθελε νὰ *συνεκστρατεύσῃ* (=συνεξελεθεῖν) μαζί του, ἵνα τὰς δεκαρχίας, *αἱ ὅποια εἶχον ἰδρυθῆ* (=κατασταθείσας) ὑπ' ἐκείνου [δηλ. τοῦ Λυσάνδρου] εἰς τὰς πόλεις, *εἶχον ὁμως καταλυθῆ* (=ἐκπεπικνωκίας δὲ) ἐξ αἰτίας τῶν ἐφόρων, οἱ ὅποιοι *διέταξαν* (=παρήγγειλαν) νὰ *δικαιοῦνται* αἱ

πόλεις κατὰ τὰ πατροπαράδοτα πολιτεύματα, *να ἐπανιδρύσῃ πάλιν* (=καταστήσει) μαζί με τὸν Ἀγσιλάον.

§ 2. Π α ρ α τ η ρ η σ ε ι ς. — ἀνεπερωμένων . . . συναγόντων καὶ βουλευόμενων. χρονικαὶ μετοχαί, γενικαὶ ἀπολυτοί. — ἀνεπερωμένων, μετοχὴ τοῦ ρ. ἀναπερέωμαι-οῦμαι. ἀνεπερούμην, ἀναπερωθήσομαι, ἀνεπερώθην, ἀνεπερώμαι, ἀνεπερώμην. Οἱ Λακεδαιμόνιοι εὐρίσκοντο ἐν ἐξεγέρσει, διότι δὲν ἀνέμενον. τοιαύτας προπαρασκευάς ἐκ μέρους τῶν Περωίων, κατοπιν τῆς ἀνάκωχῆς, μεταξὺ τοῦ Δερκηλίδου καὶ τῶν σατραπῶν Φαρναβάζου καὶ Τισσαφέρους. — περιέσεσθαι, εἰδικὸν ἀπάρεμφ. ἐκ τοῦ νεμίζων ὑποκειμ. αὐτοῦ: τοὺς Ἕλληνας. — περιέσεσθαι, δηλ. τῶν Περωίων. — λυγισόμενος ὡς ἐσώθη. ὁ Ἀύσανδρος τὴν ἐπάνοδοι τῶν μοριῶν ὑπὸ τὸν Ξενοφῶντα ἐθεώρει ὡς ἀπόδειξιν τῆς ἀδυναμίας τοῦ Περωϊκοῦ κράτους. — ἀναβαν. μετοχη γένους οὐδέτ. χρόνου ἀρρ θ β' τοῦ ρ. ἀναβαίνω. — ὑποστῆναι, τελικὸν ἀπάρεμφ. ἐκ τοῦ πείθει, χρόνου ἀρρ. τοῦ ρ. ὑφίσταμαι. — Σπαρτιατῶν, γενικὴ διαιρετικὴ εἰς τὸ: τριακοντα. — στρατευοσθαι, τελικὸν ἀπάρεμφάτων, ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ ὑποστῆναι. — καὶ αὐτός, δηλ. ὁ Ἀύσανδρος. — συνεξελθεῖν, τελικὸν ἀπάρεμφ. ἐκ τοῦ ἐβούλετο, χρόνου ἀρρ. β' τοῦ ρ. συνεξέρχομαι. — δεκαρχίας: ἦτο ὀλιγαρχικὸν πολιτεύμα, κατὰ τὸ ὅποιον τὴν ἐξουσίαν εἶχον δεκα ἄνδρες. — ἐκπαιτῶναις, επιθετικὴ μετοχὴ, χρόνον παρακ. τοῦ ρ. ἐκπίπτω. — Ἀγσιλάος: ἦτο βασιλεὺς τῆς Σπάρτης διαδεχθεὶς τὸν ἀδελφόν του Ἄγιν τὸ 399 π. Χ. — τριακοντα Σπαρτιατῶν: οἱ τριακοντα Σπαρτιάται, οἱ μετὰ τοῦ βασιλέως πεμπόμενοι, ἦσαν οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ, τὸ ἐπιτελεῖον του, ὡς λέγομεν σήμεραν. — τὰς πατρίδας πολιτείας, τὰς ὁποίας δηλ. εἶχον πρὸ τῆς ἡγεμονίας τῶν Ἀθηνῶν.

§ 3. Περίληψις. — Ὁ Ἀγσιλάος ἀφοῦ ἀνέλαβε τὴν ἐκστρατείαν ἐθυσίασε τὰ διαβατήρια καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αὐλίδα, ἵνα θυσιάσῃ καὶ ἐκεῖ. Ἀλλὰ ἠμποδίσθη ὑπὸ τῶν βοιωτάρχων, οἱ ὅποιοι καὶ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ἔρριψαν κάτω τὰ τεμάχια τῶν σφαιγίων. Ὁ Ἀγσιλάος ἐπικαλούμενος μάρτυρας τοὺς θεοὺς ἔπλεεν εἰς Ἐφεσον, ἀφοῦ συνέλεξε ὅσον ἠδύνατο περισσότερον συμμαχικὸν στράτευμα.

Ἑρμηνεῖα. — Ἀφοῦ δὲ ἀνέλαβεν (=ἐπαγγελαμένου) ὁ Ἀγσιλάος τὴν ἐκστρατείαν, τοῦ ἔδωκαν οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅσα βαβαίως ἐζήτησε καὶ τροπὰς (=σίτον) δι' [ἐνα] ἐξάμηνον, ἀφοῦ ἐθυσίασε τὰς νενομισμένας θυσίας καὶ [ἀφοῦ ἐθυσίασεν] καὶ τὰς ἄλλας [θυσίας] καὶ τὰς πρὸς ἐξοδον (=τὰ διαβατήρια), εἰς μὲν τὰς πόλεις ἀφοῦ ἔστειλεν (=διαπέμψας) ἀγγελιοφόρους προεἶπεν, πόσοι [στρατιῶται] ἔπρεπε ἐξ ἐκάστης πόλεως *να ἀποστέλλωνται καὶ πῶν* [αὐτοὶ] *να παρουσιάζωνται* (=ἄποὶ παρεῖναι), ὁ ἴδιος δὲ ἠθέλησεν, ἀφοῦ μεταβῆ εἰς Αὐλίδα, *να θυσιάσῃ ἐκεῖ ἀκριβῶς, ὅπου ἐθυσίασεν ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτε ἔπλεεν εἰς Τροίαν.* Ὅτε δὲ ἔφθασεν (=ἐγένετο) ἐκεῖ, *πληροφορηθέντες* (=πυθόμενοι) οἱ βοιωτάρχαι, ὅτι θυσιάζει [ὁ Ἀγσιλάος], ἀφοῦ ἔστειλαν ἱππεῖς εἶπον [εἰς αὐτόν] *να μὴ θυσιάζῃ εἰς τὸ ἐξῆς* (=τοῦ λοιποῦ) καὶ ὅσα σφάγια θυσιασμένα εὔρον (=ἐνεύχον) [τὰ] ἔρριψαν κάτω (=διέρριψαν) ἀπὸ τῶν βωμῶν. Οὗτος δὲ [δηλ. ὁ Ἀγσιλάος], *ἐπικαλεσθεὶς μάρτυρας* (=ἐπιμαρτυράμενος) τοὺς

θεούς και ὀργιζόμενος, ἀφοῦ ἐπεβιάσθη εἰς τὸ πλοῖον [του], ἀπέπλευσεν. Ἐφοῦ δὲ ἔφθασεν (=ἀφικόμενος) εἰς τὴν Γεραστὸν καὶ ἀφοῦ συνήθροισεν ἐκεῖ ὅσον περισσότερον ἡδύνατο ἐκ τοῦ στρατεύματος [τῶν συμμάχων], ἔπλεεν (=τὸν στόλον ἐποιεῖτο) εἰς τὴν Ἐφεσον.

§ 3-4. Παρατηρήσεις.—ἐπαγγειλαμένου; χρονικὴ μετοχή, γενικὴ ἀπόλυτος, χρόνου μέσου ἀορ. τοῦ ρ. ἐπαγγέλλομαι.—ἐπεὶ, σύνδεσμος χρονικός=ὄτε —θυσάμενος, χρονικὴ μετοχή.—ὄσα ἔδει, δηλ. θύσασθαι.—καὶ ταλλά, δηλ. τὰς θυσίας, τὰς ὁποίας ὁ βασιλεὺς πρὸ ἐκάστης ἐκστρατείας ἐθυσίαζεν εἰς τὸν ἀγῆτορα Δία ἐν Σπάρτῃ.—διαβατήρια: ἦτο ἡ θυσία τὴν ὁποίαν ἐθυσίαζεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν Δία καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, ὅταν ἐφθάνεν εἰς τὰ ὄρια τῆς Λακωνικῆς, διὰ νὰ ἐκστρατεύσῃ ἐκτός τῆς πατρίδος του.—δέοι, εὐκτική ἐνεστ. τοῦ ἀπροσώπου ρ. δεῖ.—παρεῖναι καὶ πέμψασθαι, ὑποκείμενα τοῦ ἀπροσώπου δεῖ ὡς ὑποκείμεν. δὲ τοῦ παρεῖναι ἐννοεῖται αὐτούς.—παρεῖναι, δηλ. εἰς Γεραστὸν, ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας· τὸ μέρος τοῦτο εἶχεν ὀρίσει ὁ Ἀγησίλαος ὡς τὸ πόνον συγκεντρώσεως τῶν στρατευμάτων τῶν συμμάχων.—ἐλθὼν, χρονικὴ μετοχή.—ἐν Αὐλίδι; ἡ Αὐλὶς ἦτο πόλις τῆς Βοιωτίας (νῦν Βαθῦ) ἀπέναντι τῆς Εὐβοίας πλησίον τοῦ Εὐρίπου.—ἔπλει, γ' ἐνικὸν πρόσωπον παρατ. τῆς ὀριστ. τοῦ ρ. πλέω.—βοιώταρχοι: ἦσαν οἱ ἀνώτατοι ἄρχοντες τῆς βοιωτικῆς ὁμοσπονδίας, ἕνδεκα τὸν ἀριθμὸν.—τοῦ λοιποῦ, συνάπτεται πρὸς τὸ μὴ θύσει, διότι δὲν ἐζήτησε τὴν ἀδειαν τῶν βοιωτάρχων καὶ διότι δὲν προσέλαβε τὸν ἱερέα τῆς θεᾶς.—διέρριψαν, ἀορ. ὁρ. τοῦ ρ. διαρρίπτω.—ἐπιμαρτυράμενος, μετοχή ἀορ. τοῦ ρ. ἐπιμαρτύρομαι.—ἀναβάς, χρονικὴ μετοχή, ἀορ. β' τοῦ ρ. ἀναβαίνω.—τὴν τριῆρη, δηλ. ἐαυτοῦ.—ἀφικόμενος καὶ συλλέξας, χρονικαὶ μετοχαί.—τοῦ στρατεύματος, τοῦ προσηγμένου τοῦ Ἀγησίλαου. Εἶχον δὲ προσκληθῆ ο 000 σύμμαχοι, ἀλλὰ προσῆλθον περίπου 4.000.

§ 5. Περίληψις.—Ὁ Τισσαφέρνης μόλις ἔφθασεν ὁ Ἀγησίλαος εἰς τὴν Ἀσίαν ἔστειλε πρέσβεις διὰ νὰ μάθῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἀφίξεώς του. Ὅταν δὲ ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἀγησίλαος ἀπαίτει ὄλαι αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις νὰ εἶναι αὐτόνομοι, τοῦ προέτεινεν ἀνακωχὴν διὰ νὰ ἀναφέρῃ περὶ τούτου εἰς τὸν βασιλέα. Ὁ Ἀγησίλαος ἐδέχθη τὴν ἀνακωχὴν, ἀφοῦ ὁ Τισσαφέρνης ἔδωκε ἐνὸρκους διαβεβαιώσεις ὅτι δὲν θὰ τὸν ἀπατήσῃ.

Ἑρμηνεία.—Ὅταν δὲ [ὁ Ἀγησίλαος] ἔφθασεν ἐκεῖ [δηλ. εἰς τὴν Ἐφεσον], πρῶτον μὲν ὁ Τισσαφέρνης ἀφοῦ ἔστειλεν (=πέμψας) [ἀγγελιοφόρους] ἠρώτα αὐτὸν τίνας ἐπιθυμῶν (ἢ πρὸς τίνα σκοπὸν =δεόμενος) ἔχει ἔλθει (=ἦκοι). Ἐκεῖνος δὲ εἶπεν [Ἐχὼ ἔλθει ἐπιθυμῶν] νὰ εἶναι αὐτόνομοι καὶ αἱ εἰς τὴν Ἀσίαν [εὐρισκόμεναι ἑλληνικαὶ] πόλεις, ὅπως ἀκριβῶς [εἶναι αὐτόνομοι] καὶ αἱ ἐν Ἑλλάδι. Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ Τισσαφέρνης: «ἐάν λοιπὸν θέλῃς νὰ κάμωμεν ἀνακωχὴν (=σπειλάσθαι), ἔως ὅτου στείλῃς πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα, νομίζω ὅτι σὺ ἠθελὲς ἀποπλέει ἀφοῦ κατορθώσης (=διαπραξάμενον) ταῦτα, ἐάν θέλῃς». «Ἀλλὰ θὰ ἤθελα» εἶπεν, ἐάν τοῦλάχιστον δὲν εἶχον τὴν γνώμην (=οἰοίμην), ὅτι ἐξαπατῶμαι ἀπὸ σέ. Ἀλλὰ

δύνασαι (= ἔξεστί σοι), εἶπε, «νά λάβῃς ἔνορκον διαβεβαίωσιν (=πίστιν) τούτων, ὅτι ἀληθῶς (=ἡ μὴν) ἐάν σὺ ταῦτα πράττης εἰλικρινῶς (=ἀδόλως) [ἡμεῖς] δὲν θὰ βλάψωμεν τίποτε (=μηδὲν ἀδικήσῃς) ἀπὸ τὴν σατραπειάν σου [ἡ: οὐδόλως θὰ βλάψωμεν τὴν σατραπειάν σου] κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀνακωχῆς (=ἐν ταῖς σπονδαῖς)

§ 5. Παρατηρήσεις.—ἀφίκετο: τὴν ἀνοίξιν τοῦ 396.—πέμφας, δηλ. ἀγγέλους.—ἤρετο, ἀορ. β' τοῦ ρ. ἐρωτάω-ω.—ὁ δὲ εἶπεν, ἐνν. ὅτι ἦκα δεόμενος: ἐκ τοῦ δεόμενος ἐξαρτᾶται τὸ τελικὸν ἀπαρέμφ. εἶναι.—ὡσπερ καὶ τὰς ἐν Ἑλλάδι, καθ' ἕλξιν ἀντί: ὡσπερ καὶ αἱ ἐν Ἑλλάδι εἰσὶ—σπείσασθαι, τελικὸν ἀπαρέμφ. μέσου ἀορ. τοῦ ρ. σπένδομαι, ἐσπένδομην, σπείσομαι, ἐσπείσομην, ἔσπειμαι, ἐσπείσομην.—σπείσασθαι, ὑποκείμε. ἡμᾶς.—διαπραξάμενον, χρονικὴ μετοχή.—οἰοίμην, εὐκτ. ἐνεστ. τοῦ ρ. οἶομαι, φάσομαι, οἴσομαι, φήσομαι, νενόμικα, ἐνενομίκειν.—ἐξαπατάσθαι, εἰδικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ δοξαστικοῦ ρ. οἰοίμην.—ἡ μὴν, συνάπτεται πρὸς τὸ μηδὲν ἀδικήσῃς.—σοῦ πράττοντος ταῦτα, ἐάν δηλ. ἐμμένῃς εἰς τὰς σπονδὰς.—ἀδικήσῃς, εἰδικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ: πίστιν λαβεῖν.—τῆς σῆς ἀρχῆς, ἐννοεῖται ἡ χώρα τὴν ὁποίαν κατεῖχεν ὁ Ἀγησίλαος, δηλ. ἡ Ἰωνία.

§ 6. Περίληψις.—Ἀφοῦ ὠρκίσθησαν ὁ Τισσαφέρνης καὶ οἱ ἀντίπρόσωποι τοῦ Ἀγησίλαου ὅτι θὰ διατηρήσουν τὴν ἀνακωχὴν, εὐθὺς μετὰ τοὺς ὄρκους ὁ Τισσαφέρνης παρέβη τὸν ὄρκον του καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν βασιλέα στρατιωτικὰς ἐνισχύσεις. Ὁ δὲ Ἀγησίλαος τοῦναντίον ἔμενε πιστός.

Ἑρμηνεία.—Ἐπὶ τῇ βάσει τούτων τῶν διαπραγματεύσεων (=ἐπὶ τούτοις ὀηθεῖσαι), ὁ μὲν Τισσαφέρνης ὠρκίσθη (=ᾤμωσε) εἰς τοὺς ἀποσταλέντας πρὸς αὐτὸν Ἡριπίδαν, Δερκυλίδαν καὶ Μέγιστον, ὅτι ἀληθῶς (=ἡ μὴν) θὰ ἐνεργήσῃ νὰ γίνῃ ἡ εἰρήνη (=πράττειν τὴν εἰρήνην) εἰλικρινῶς (=ἀδόλως), ἐκεῖνοι δὲ ὠρκίσθησαν ἀφ' ἐτέρου (=ἀντιώμοσαν) ἐνώπιον τοῦ Τισσαφέρνου ἐξ ὀνόματος (=ὑπὲρ) τοῦ Ἀγησίλαου, ὅτι ἀληθῶς, ἐάν αὐτὸς [δηλ. ὁ Τισσαφέρνης] πράττῃ ταῦτα, θὰ διατηρήσουν ἀπαραβάτους (=ἐμπεδώσειν) τὰς σπονδὰς. Ὁ μὲν λοιπὸν Τισσαφέρνης ὅσα ὠρκίσθη, ἀμέσως [τὰ] παρέβη (=ἔψευσατο). Διότι ἀντὶ νὰ ἐνεργῇ νὰ γίνῃ εἰρήνη (=ἀντὶ τοῦ εἰρήνην ἔχειν =εἰρήνην πράττειν) ἔστειλλε καὶ ἐζήτηι (=μετεπέμπετο) ἀπὸ τὸν βασιλέα στρατεύματα πολὺ, ἐκτὸς ἐκείνου, τὸ ὅποιον (=πρὸς ᾧ) εἶχε προηγουμένως (=πρόσθεν). Ὁ Ἀγησίλαος δὲ, ἂν καὶ ἐπληροφορεῖτο ταῦτα (=καίπερ αἰσθανόμενος ταῦτα), ὅμως ἔμενε πιστός (=ἐνέμενε) εἰς τὰς συνθήκας.

§ 6. Παρατηρήσεις.—ῥηθεῖσαι, μετοχή παθ. ἀορ. τοῦ ρ. λέγω.—ᾤμωσε, ἀορ. ὄριστ. τοῦ β' ἔμνημι, ᾤμουν, ᾤμοῦμαι, ᾤμοσα, ᾤμοσκα, ᾤμοσκειν.—Ἡριπίδα ... Μέγιστον, ἐπεξηγήσεις τοῦ πέμψεσθαι.—πράξῃς, εἰδικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ ᾤμωσε.—ἐμπεδώσειν (τοῦ ρ. ἐμπεδώ-ω), εἰδικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ ἀντιώμοσαν, ἔχει ὡς ὑποκείμε. τὸν Ἀγησίλαον.—Δερ-

κυλίδαν : κατά διαταγήν τῶν ἐφόρων μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ βασιλέως Ἀγχιλαίου ὁ Δερκυλίδας ἔμεινεν ὡς μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ βασιλέως. — **αἰσθανόμενος**, ἐναντιωματικῆ μετοχῆ.

§ 7. Περίληψις. — “Ὅτε ὁ Ἀγχιλαος εὐρίσκετο εἰς Ἐφεσον μετὰ τοῦ Λυσάνδρου, ὅλοι ἔτρεχον πρὸς τὸν Λύσανδρον καὶ πρὸς τὸν Ἀγχιλαίον νά μεσιτεύσῃ παρὰ τῷ Ἀγχιλαίῳ διὰ τὰς ὑποθέσεις τῶν διὰ τοῦτο πολλοὶ ἠκολούθουν, αὐτόν, ὥστε αὐτός μὲν ἐτιμᾶτο ὡς βασιλεύς, ὁ δὲ Ἀγχιλαος ἐφαίνετο ἀπλοῦς πολίτης.

Ἑρμηνεία. — “Ὅτε δὲ ὁ Ἀγχιλαος **διέμενεν** (= **διέτριβεν**) εἰς Ἐφεσον ἡσυχάζων καὶ ἀναπαυόμενος, **ἐπειδὴ εὐρίσκοντο εἰς πλήρη ἀταξίαν** (= **ἅτε συντεταραγμένων**) εἰς τὰς πόλεις τὰ **πολιτεύματα** (= **τῶν πολιτειῶν**) καὶ οὔτε δημοκρατικὸν πολιτεύμα ἦτο πλέον, ὅπως ἀκριβῶς **ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Ἀθηναίων** (= **ἐπ’ Ἀθηναίων**), οὔτε τὸ **σύστημα τῶν δεκαρχιῶν** (= **δεκαρχίας**), ὅπως ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Λυσάνδρου, **ἐπειδὴ ἐγνώριζον** (= **ἅτε γινώσκοντες**) ὅλοι τὸν Λύσανδρον, **ἔστενοχώρουν** (= **προσέκειντο**) αὐτόν **παρακαλοῦντες** (= **ἀξιοῦντες**) νά **ἐπιτύχῃ** (= **διαπράττεσθαι**) αὐτὸς ἀπὸ τῶν Ἀγχιλαίων, ὅσα αὐτοὶ **ἐπεθύμουν** (= **ἐδέοντο**) καὶ διὰ τοῦτο **πάντοτε** (= **ἀεί**) πολυάριθμος λαὸς ἠκολούθει αὐτόν **καὶ τὸν περιεποιεῖτο** (= **θεραπεύων**), ὥστε ὁ μὲν Ἀγχιλαος ἐφαίνετο [ὅτι ἦτο] **ἀπλοῦς πολίτης** (= **ιδιώτης**), ὁ δὲ Λύσανδρος βασιλεύς.

§ 7. Παρατηρήσεις. — ὡς, σύνδεσμος χρονικός. — **διέτριβεν**, παρατ. ὄριστ. τοῦ ρ. διατρίβω, διέτριβον, διατρίψω, διέτριψα, διατέτριφα, διετετρίφειν. — **ἅτε συντεταραγμένων**. . . οὔσης . . . **γινώσκοντες**, αιτιολογικαὶ μετοχαί. — **προσέκειντο αὐτῷ**, δηλ. οἱ δεόμενοι τίνος. — **ἀξιούντες**, μετοχῆ τροπικῆ, τοῦ ρ. ἀξιόω-ῶ — **διαπράττεσθαι**, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ **ἀξιούντες**. — **παμπληθῆς**, ἐπίθετον τρίτης κλίσεως, τριγενές καὶ δικατάληκτον (παμπληθῆς-παμπληθές). — **ἐφαίνετο**, δηλ. ὤν. — **ιδιώτης**, κατηγορούμενον. — **βασιλεύς** (δηλ. ὤν), κατηγορούμενον.

§ 8. Περίληψις. — “Ὁ Ἀγχιλαος ὀργισθεὶς διὰ τὴν διαγωγὴν ταύτην τοῦ Λυσάνδρου, ὅποιον παρουσίαζεν οὗτος διὰ νά παρακαλέσῃ τὸν Ἀγχιλαίον τὸν ἀπέπεμπεν ἄπρακτον ἐπειδὴ τοῦτο πολλάκις ἐγένεεν, ἀντελήφθη ὁ Λύσανδρος τὴν δυσἀρέσκειαν τοῦ Ἀγχιλαίου καὶ ὄχι μόνον πλέον οὐδένα παρουσίασεν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπέτρεπε νά τὸν ἀκολουθῇ ὄχλος πολὺς.

Ἑρμηνεία. — “Ὅτι μὲν λοιπὸν **ἐξώργιζον** (= **ἔμηνε**) καὶ τὸν Ἀγχιλαίον ταῦτα, βραδύτερον **ἔγινε φανερόν** (= **ἐδήλωσε** = **δηλον ἐγένετο**) οἱ ἄλλοι **ὅμως** (= **γὰρ μὴν** = **μέντοι**) τριᾶκοντα ἀπὸ τὸν φθόνον δὲν ἐσιώπων, ἀλλὰ ἔλεγον πρὸς τὸν Ἀγχιλαίον, **ὅτι** (= **ὡς**) ὁ Λύσανδρος πράττει παράνομα **ξῶν** (= **διάγων**) **μεγαλοπρεπέστερον** (= **ὀγκηρότερον**) **παρὰ ὅσον ἤρμοξε καὶ εἰς**

αὐτὸν τὸν βασιλέα (=τῆς βασιλείας =τοῦ βασιλέως). Ὅταν δὲ ἤρχισε καὶ νὰ παρουσιάξῃ (=προσάγειν) τινὰς εἰς τὸν Ἀγχιλάου ὁ Λύσανδρος, [τότε] ὅλους ὅσους ἠθέλην ἐννοήσῃ (=γνοίῃ) [ὁ Ἀγχιλάου] ὅτι ὑπεστήριξε κατὰ τι (=συμπράττοντά τι) ὁ Λύσανδρος [τούς] ἀπέπεμπεν ἀπράκτους. Ἐπειδὴ (=ὥς) δὲ εἰς τὸν Λύσανδρον ἀπέβαινον πάντοτε τὰ ἀντίθετα ἀπὸ ἐκεῖνα πῶς (=ᾧ) ἠθέλην, ἀντελήφθη (=ἔγνω) τέλος πάντων (=δὴ) τι συμβαίνει (=τὸ γινόμενον). Καὶ ἀφ' ἐνὸς μὲν δὲν (=οὔτε) ἀφῆνε (=εἶα) νὰ ἀκολουθῇ πλέον αὐτὸν ὄχλος, ἀφ' ἑτέρου δὲ (=τε) εἰς τοὺς παρακαλοῦντας αὐτὸν (=τοῖς δεομένοις) νὰ τοὺς ὑποστηρίξῃ κατὰ τι (=συμπράξαι τι) ἀπήντα καθαρὰ (=σαφῶς), ὅτι ὀλιγώτερον κέρδος θὰ ἔχουν (=ἔλαττον ἔξοιεν), ἐὰν παρευρίσκειται ὁ ἴδιος

§ 8 Παρατηρήσεις.—ἔμηνε. παραι. τοῦ ρ. μαινῶ, ἐμαινῶ, μανῶ, ἔμηνα, μεμάνηκα, ἐμεμαίηκειν —τρυτά ὑποκειμ. τοῦ ἔμηνε.—ἐδήλωσεν, ἀπροσώπως=ἄηλον ἐγένετο.—ἤρξατο, μέσος ἀόρ. α' τοῦ ρ. ἄρχομαι.—γυνεῖν, ἀόρ β' εὐκτικής τοῦ ρ γινώσκω —ὡς, σύνδεσμος αἰτιολογικός.—ὣν ἐβούλετο=τούτων ἃ ἐβούλετο —δή, σύνδεσμος συλλογιστικός.—ἔπεσθαι, τελικὸν ἀπαρέμφ. τοῦ ρ ἔπομαι, ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ εἶα ὑποκειμ. δὲ αὐτοῦ εἶναι τό: ὄχλον. εἶα, παραι. τοῦ ρ. ἔαω-ᾶ, εἶων, ἔασω, εἶασα, εἶακα, εἶακειν.—ὄχλον, δηλ. τῶν θεραπευόντων —συμπράξαι, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ δεομένοις.—ἔξοιεν, μέλλ. εὐκτικής τοῦ ρ. ἔχω παρρηθ. εὐκτ. τοῦ ρ. πάρεμι.

§ 9-10. Περίληψις.—Ὁ Λύσανδρος μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρῃ τὴν ταπεινώσιν ζητεῖ παρὰ τοῦ Ἀγχιλάου νὰ σταλῇ εἰς ἄλλο μέρος. Ἀπεστάλη λοιπὸν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, ὅπου κατάρθωσε νὰ πείσῃ τὸν Πέροσιν Σπιθριδάτην νὰ ἀποστατήσῃ ἀπὸ τοῦ βασιλέως Μετὰ τούτου ἐπέστρεψεν ὁ Λύσανδρος, ὁ δὲ Ἀγχιλάου ἠὲ χαριστήθη ἐκ τούτου πολὺ.

Ἑρμηνεία.—Ἐπειδὴ δὲ [ὁ Λύσανδρος] δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ τὴν ταπεινώσιν (=βαρέως φέρων τῇ ἀτιμίᾳ) παρουσιασθεῖς [εἰς τὸν Ἀγχιλάου τοῦ] εἶπεν: «Ἀγχιλάου, σὺ λοιπὸν (=ἀρα) ἀληθῶς (=μὲν μὴν) ἤξευρες νὰ ταπεινώνης (=ἠπίστω μειοῦν) τοὺς φίλους [σου]» «Ναί, εἶπε, μὰ τὸν Δία, ἐκεῖνους βέβαια οἱ, ὅποιοι θέλουν νὰ φαίνωνται ἀνώτεροι (=μειζους) ἀπὸ ἐμέ· τοὺς ὑποστηρίζοντας ὁμως [ἐμέ], ἂν δὲν ἐγνώριζον νὰ τιμῶ καὶ ἐγὼ (=ἀντιτιμᾶν), θὰ ἐντρέπομην» Καὶ ὁ Λύσανδρος εἶπεν: «Ἄλλ' ἴσως σὺ πράττεις περισσότερο ὀρθὰ (=εὐοικότα) παρ' ὅτι ἔπραττον ἐγὼ· λοιπὸν τὴν ἐξῆς χάριν κάμμου (=τάδε μοι χάρισαι) τοῦλάχιστον (=ἐκ τοῦ λοιποῦ) διὰ νὰ μὴ ἐντρέπωμαι, ἐπειδὴ οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἔχω πλησίον σου (=ἀδυνατῶν παρὰ σοί, μήτε νὰ εἶμαι ἐμπόδιον εἰς σέ, στείλε με κάπου ἄλλοῦ· διότι ὅπου καὶ ἂν εἶμαι (=ἂν ᾧ) θὰ προσπαθῆσω νὰ σοῦ εἶμαι χρήσιμος (=ἐν καιρῷ σοι εἶναι)». Ἀφοῦ δὲ εἶπε ταῦτα, ἐφάνη καλὸν (=ἔδοξε) καὶ εἰς τὸν Ἀγχιλάου

νά κάμη ἔτσι, καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν [δηλ. τὸν Λύσανδρον] εἰς τὸν Ἑλλησποντον. Ἐκεῖ δὲ ὁ Λύσανδρος, ἀντιληφθεὶς (=αἰσθόμενος) ὅτι ὁ Πέρσης Σπιθριδάτης προσεβάλλετο (ἦ: ἐταπεινοῦτο = ἐλαττούμενος) κάπως ἀπὸ τὸν Φαρνάβαζον, συνεννοεῖται (= διαλέγεται) μὲ αὐτὸν καὶ τὸν πείθει νὰ ἀποστατήση μαζί με (= ἔχων) τὰ παιδιὰ του καὶ τὰ πράγματά του (= τὰ περὶ αὐτὸν χρήματα) καὶ μὲ διακοσίους περίπου (= ὡς) ἵππεις. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα τὰ ἄφησεν εἰς τὴν Κύζικον, αὐτὸν δὲ καὶ τὸν υἱὸν του, ἀφοῦ [τούς] ἐπεβίβασεν εἰς πλοῖον (= ἀναβιβάσάμενος, δηλ. εἰς ναῦν) ἦλθε (= ἦκε) ὀδηγῶν [αὐτούς] εἰς τὸν Ἀγησίλαον. Ὅταν εἶδε (= ἰδὼν) δὲ ὁ Ἀγησίλαος [αὐτούς] ἠὲ χαριστήθη (= ἦσθη) διὰ τὴν πράξιν καὶ ἀμέσως ἐζήτηε πληροφορίας (= ἀνεπυνθάνετο) περὶ τῆς χώρας τοῦ Φαρναβάζου καὶ τῆς σατραπείας (= ἀρχῆς) [του].

§ 9-10. Παρατηρήσεις.—φέρων, αἰτιολογικὴ μετοχή.—προσελθὼν, χρονικὴ μετοχή.—μειοῦν, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ ἠπίστω· εἶναι δὲ χρόνου ἔνεστ. τοῦ ρ. μειῶ-ω, ἐμείουν, μειῶσω, ἐμείωσα, μεμείωκα, ἐμμεμείωκειν.—μέν—μὴν—ἀληθῶς—ἠπίστω, γ' ἐν. πρόσωπον παρατ. τοῦ ρ. ἐπίσταμαι.—μειζους, κατηγορούμενον.—ἐμοῦ, β' ὄρος τῆς συγκρίσεως.—αὔξοντας, ἐπιθετικὴ μετοχή τοῦ ρ. αὔξω, ἠῦξων, αὔξῃσω, ἠῦξησα, ἠῦξηκα, ἠῦξῆκειν.—αἰσχυνοίμην, εὐκτικὴ τοῦ ρ. αἰσχύνομαι.—ποιεῖς, δηλ. πρὸς ἐμέ.—ἦ ἐπραττων: ὁ Λύσανδρος εἶχε πολὺ ἐργασθῆ διὰ νὰ ἀνακηρυχθῆ βασιλεὺς ὁ Ἀγησίλαος.—τάδε . . . χάρισαι, ἐπεξηγείται διὰ τοῦ κατωτέρω: ἀπόπεμφθὼν ποί με.—ἀδυνατῶν, αἰτιολογικὴ μετοχή.—ἐμποδῶν, κατηγορούμενον.—πειράσομαι, μέλλ. ὄριστ. τοῦ ρ. πειράσομαι-ώμαι.—ἐλαττούμενον, μετοχή κατηγορηματικὴ, ἐκ τοῦ αἰσθόμενος, τοῦ ρ. ἐλαττώομαι-εῶμαι, ἡλαττούμην, ἡλαττώσομαι, ἐλαττώσομαι, ἡλαττώθην, ἔλαττον ἔσχηκα.—Σπιθριδάτην: οὗτος ἦτο ὑποδιοικητὴς εἰς τὴν σατραπείαν τοῦ Φαρναβάζου.—ἀποστήναι, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ πείθει.—ἔχοντα, τροπικὴ μετοχή.—κατέλιπε, ἀόρ. β' τοῦ ρ. καταλείπω.—Κύζικος: ἦτο πόλις τῆς Μ. Φρυγίας, ἐπὶ Ἰσθμοῦ τινος ἐν Προποντίδι.—ἀναβιβάσάμενος, χρονικὴ μετοχή μέσου ἀόρ. τοῦ ρ. ἀναβιβάζω—ιδὼν, χρονικὴ μετοχή τοῦ ρ. ὄραω-ω.—ἦσθη, ἀόρ. παθ. τοῦ ρ. ἡδομαι, ἡδόμεν, ἡσθήσομαι, ἡσθην, περιχαρῆς, γέγονα.—ἀνεπυνθάνετο, παρατ. τοῦ ρ. ἀναπυνθάνομαι.

5. Παρασπονδίαί τοῦ Τισσαφέρνου.

Ἡ παρὰ τὸν Πακτωλὸν μάχη.

(Κεφ. Δ', § 11 - 24.)

Κεφ. Δ'. § 11. Περίληψις.—Ὁ Τισσαφέρνης ὑπερηφανευθεὶς διὰ τὴν παρὰ τοῦ βασιλέως βοήθειαν ἐκήρυξε τὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Ἀγησιλάου. Οἱ σύμμαχοι στενοχωροῦνται, ἀλλ' ὁ Ἀγησίλαος ἀπαθὴς καὶ ψυχραίμος ἐτοιμάζεται διὰ νὰ πολεμήσῃ τὸν Τισσαφέρνη εἰς τὴν Καρίαν:

Ἑρμηνεῖα.—Ἐπειδὴ δὲ, ὑπερηφανευθεὶς (= μέγα φρονή-

θεν στρατόν· οἱ στρατιῶται ἐπειδὴ ἐλάβανον μισθὸν ὄφειλον νὰ τρέφονται μὲ τὰ ἐξοδά των· διὰ τοῦτο ὁ στρατηγὸς εἶχε καθήκον νὰ φροντίζη διὰ νὰ εὐρίσκουν τροφίμα εἰς τοὺς σταθμοὺς νὰ ἀγοράζουσιν. Ἰωσι, Αἰσιεῦσι καὶ Ἑλλησποντίοις : οὗτοι ἔστειλαν εἰς τὸν Ἀγησίλαόν τεσσαρας χιλιάδας ἀνδρας.

§ 12. Περίληψις.—Ὁ μὲν Τισσαφέρνης συγκεντρώσας τὸ πεζικόν του εἰς τὴν Καρίαν καὶ τὸ ἱππικόν του εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Μαιανδρου ἀνέμενε τὸν Ἀγησίλαον· οὗτος δὲ ἀντὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Καρίαν, ἦλθε κατὰ τῆς Φρυγίας καὶ τὴν ἐλελήθησε.

Ἑρμηνεῖα.—Ὁ δὲ Τισσαφέρνης καὶ διότι (= ὅτι) δὲν εἶχεν ἱππικόν ὁ Ἀγησίλαος, ἢ δὲ Καρία ἦτο ἀκατάλληλος δι' ἱππικόν (= ἄφιππος), καὶ διότι (= ὅτι) ἐνόμιζεν (= ἠγέιτο) ὅτι αὐτὸς ὠργίζετο ἐναντίον του διὰ τὴν ἀπάτην, ἐπειδὴ ἐνόμισεν ὅτι τῷ ὄντι αὐτὸς [δηλ. ὁ Ἀγησίλαος] θὰ ὁρμήσῃ (= ὁρμήσειν) ἐναντίον τῶν κηίσεών του (= ἐπὶ τὸν αὐτοῦ οἶμον) εἰς τὴν Καρίαν, τὸ μὲν πεζικόν ὀλόκληρον ἐπέρασεν ἐκεῖ, τὸ δὲ ἱππικόν ὠδήγει εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Μαιανδρου, ἐπειδὴ ἐνόμιζε (= νομιζῶν) ὅτι εἶναι ἱκανὸς νὰ καταπατήσῃ μὲ τὸ ἱππικόν του (= τῷ ἱππῷ) τοὺς Ἑλληνας πρὶν νὰ φθάσουσιν εἰς τὰ ἀκατάλληλα διὰ τὸ ἱππικόν (= δύσιππα) [μέρη]. Ὁ δὲ Ἀγησίλαος ἀντὶ νὰ πορευθῆ (= ἰέναι) ἐναντίον τῆς Καρίας, ἀμέσως στραφεὶς εἰς τὴν ἀντίθετον διεύθυνσιν (= τάναντία ἀποστρέψας) ἐβάδιζε κατὰ τῆς Φρυγίας, καὶ ἴσως εἰς τὸν ὁρόμον [του] (= ἐν τῇ πορείᾳ) πόλεις ὑπέτασεν (= κατεστρέφετο) καὶ ἐπειδὴ εἰσέβαλεν (= ἐμβάλων) ἀπροσδοκῆτως, ἐλάμβανε πέρα πολλὰ λάφυρα (= χρήματα).

§ 12. Παρατηρήσεις.—ἠγέιτο· ὄριστ. πορστ. τοῦ ρ. ἠγέμαι· οὔμαι.—τῷ ὄντι· συνάπτεται πρὸς τὸ ὁρμήσειν.—ἐρμήσειν, εἰδικὸν ἀπαρέμφατον ἐκ τοῦ δοξαστικοῦ νομίσας, τὸ ὁποῖον εἶναι μετοχὴ αἰτιολογικῆ.—ὁρμήσειν, ἀπαρέμφ. χρόνου μέλλ. τοῦ ρ. ὁρμάω· ὦ, ὠρμων, ὁρμήσω, ὠρμησα, ὠρμηκα, ὠρμηκεῖν.—τὸ πεζὸν ἅπαν· τοῦτο ἀνήρχετο εἰς 50.000, τὸ δὲ ἱππικόν εἰς 10.000.—περιήγεν, ὄριστ. παρατ. τοῦ ρ. περιάγω, περιήγον, περιάζω, περιήγαγον, περιήγα, περιήγασι, καταπατήσας, τελικὸν ἀπαρέμφατον ἐκ τοῦ· ἱκανὸς εἶναι· τοῦτο δὲ εἶναι εἰδικὸν ἀπαρέμφατον ἐξαρτιώμενον ἐκ τοῦ· νομιζῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι μετοχὴ αἰτιολογικῆ.—καταπατήσας, ἀπαρέμφ. χρόνου ἄορ. τοῦ ρ. καταπατέω· ὦ, κατεπάτησεν, καταπατήσω, κατεπάτησα, καταπεπάτηκα, κατεπεπάτηκεῖν.—πρὶν . . . ἀφικέσθαι, χρονικὴ πρότασις, τὸ δὲ ἀπαρέμφατον εἶναι χρόνον ἄορ β' τοῦ ρ. ἀφικνεσμαι· οὔμαι ὑποκείμενον δὲ τοῦ ἀφικεσθαι, ἐνν. ἢ αἰτιατικὴ τοῦς Ἑλληνας· ἰέναι, ἀπαρέμφ. τοῦ ρ. εἶμι.—ἀποστρέψας, μετοχὴ χρόνου ἄορ τοῦ ρ. ἀποστρέφω, ἀπέστρεφον, ἀποστρέψω, ἀπέστρεψα, ἀπέστροφα, ἀπέστροφειν.—ἐμβάλων (δηλ. αὐτοῖς), αἰτιολογικὴ μετοχὴ χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. ἐμβάλλω, ἐνέβαλλον, ἐμβάλω, ἐνεβαλον, ἐμβέβληκα, ἐνεβεβλήκειν.—εἰς Μαιανδρου πεδίον· περιήγεν ἐκεῖ τὸ ἱππικόν, διότι ἐκεῖ θὰ συνήντα τὸν ἐχθρον, ἐάν οὗτος ἐπορεύετο ἀπὸ τὴν Ἐφεσον εἰς τὴν Καρίαν.—ἐπὶ Φρυγίας· δηλ. τῆς Μ. Φρυγίας παρὰ τὴν Προποντιδα, ὅπου ἦτο ἡ ἔδρα τοῦ Φαρναβαζου.

§ 13-14 Περίληψις.—Οὐχὶ μακρὰν τοῦ Δασκυλείου γενομένης μάχης μεταξύ τοῦ ἑλληνικοῦ ἰππικοῦ καὶ τοῦ ἰππικοῦ τοῦ Φαρναβάζου. ὑπεχώρησαν οἱ Ἕλληνες, ἀφοῦ ἔχασαν δώδεκα ἰππεῖς. Βοηθήσαντος ὁμοῦ τοῦ Ἀγησιλάου, οἱ βάρβαροι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἀφήσαντες ἓνα νεκρὸν.

Ἑρμηνεία.—Καὶ κατὰ τὸν ἄλλον μὲν χρόνον [ὁ Ἀγησίλαος] ἐπορεύετο ἀσφαλῶς διὰ μέσου [τῆς ἐχθρικῆς] χώρας. Ἐνῶ δὲ ἦτο οὐχὶ μακρὰν (ἢ: πλησίον = οὐ πόρρω) τοῦ Δασκυλείου πορευόμενοι πρὸ αὐτοῦ (= προΐοντες αὐτοῦ) οἱ ἰππεῖς ἀνέβαινον εἰς κάλιον λόφον (= ἤλαυνον ἐπὶ λόφον), ἵνα κατοπτεύσουν (= ὡς προΐδοιεν) τί ἔμποσθεν [τοῦ λοφου] συνέβαινε. Κατὰ σύμπτωςιν (= τύχην) δὲ εἶνα καὶ οἱ ἰππεῖς τοῦ Φαρναβάζου, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἰσάριθμοι (= παρόμοιοι τὸν ἀριθμὸν) πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἀποσταλέντες ὑπὸ τοῦ Φαρναβάζου, ἀνέβαινον καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν ἴδιον ἀκριβῶς (= ἐπὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον) λόφον. Ὅταν δὲ εἶδον ὅτι δὲν ἀπείχον ἀλλήλων (= ἀλλήλων ἀπέχοντας) οὔτε τέσσαρα πλέθρα, εἰς τὴν ἀρχὴν μὲν (= τὸ πρῶτον μὲν) ἐστάθησαν καὶ οἱ δύο, οἱ μὲν Ἕλληνες ἰππεῖς ὡσάν φάλαγξ παρατεταγμένοι εἰς βάθος τεσσάρων ἀνδρῶν (= ἐπὶ τετάρων), οἱ δὲ βάρβαροι ἀφοῦ ἔκαμαν τὴν πρώτην γραμμὴν ὅχι μὲ περισσοτέρους τῶν δώδεκα ἀνδρῶν (= οὐ πλέον ἢ εἰς δώδεκα), εἰς τὸ βάθος δὲ [ἀφοῦ παρετάξαν] πολλὰς σειρὰς (= ἐπὶ πολλῶν). Ἐπειτα δὲ ὤρμησαν ἔμπρὸς (= πρόσθεν) οἱ βάρβαροι. Ὅταν δὲ συνεκρούσθησαν (= εἰς χεῖρας ἤλθον), ὅσοι μὲν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ἐκτύπησάν (= ἔπαισαν) τινὰς, ὅλοι ἔσπασαν (= συνέτριψαν) τὰ δόρατα, οἱ δὲ Πέρσαι ἔχοντες ἀκόντια (= παλὰ) ἀπὸ ξύλον κρानεῖας [ξύλο δηλ. γερὸ], ταχέως δώδεκα μὲν ἰππεῖς, δύο δὲ ἵππους ἐφόνευσαν. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν (= ἐτρέφθησαν) οἱ Ἕλληνες ἰππεῖς. Ὅταν ὁμοῦ ἤλθον εἰς βοήθειαν (= βοηθήσαντος δὲ) ὁ Ἀγησίλαος μὲ τοὺς ὀπλίτας, πάλιν ὑπεχώρησαν οἱ βάρβαροι καὶ ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς ἐφονεύθη (= ἀποθνήσκει).

§ 13-14. Παρατηρήσεις.—ἀσφαλῶς: διότι ὁ Τισσαφέρνης δὲν ἔσπευσεν εἰς βοήθειαν τοῦ Φαρναβάζου.—διεπορεύετο, ὄριστ. παρατ. τοῦ ρ. Διαπορεύομαι.—οὐ πόρρω, λιτότης=ἐγγύς.—ὄντος, χρονικὴ μετοχή, γενικὴ ἀπόλυτος.—Δασκυλείον: ἦτο ἡ ἔδρα τοῦ Φαρναβάζου παρά τὴν Προποντιδα.—προΐοντες μετοχή τοῦ ρ. πρόσιμι (πρὸ + εἶμι).—αὐτοῦ: συνάπτεται πρὸς τὸ προΐοντες.—προΐδοιεν, εὐκτικὴ ἀορ. β' τοῦ ρ. προορῶ, προεῶρων, προόψομαι, προεῖδον, προεόρακα, προεωράκειν.—ἤλαυνον, παρατ. ὄριστ. τοῦ ρ. ἐλαύνω, ἤλαυνον, ἐλῶ, ἤλασα, ἐλήλακα, ἐλήλακειν.—ὡς, ὀνδεσμος ἑλικῆς.—όντες, ἐπιθετικὴ μετοχή.—ἰδόντες, χρονικὴ μετοχή, χρόνου ἀορ. β' τοῦ ρ. ὄρω-ῶ—ἀπέχοντας, κατηγορηματικὴ μετοχή, ἑξαριθμῆν ἕκ τοῦ ἰδόντες.—ἔστησαν, χρόνου ἔνεργ. ἀορ. β' ὡς μέσου τοῦ ρ. ἵσταμαι, ἵσταμην, μέσ. μέλλ. ὡς παθ. στήσομαι, ἐστήσομαι, ἔστηκα, εἰστήκειν.—παρατεταγμένοι, μετοχή παρακ. τοῦ ρ. παρατάσσομαι, παρετασσομένη, παρατάξομαι, παρεταξάμην, παραταχθήσομαι.

τόμοι καὶ οἱ ζωγράφοι ὄλοι κατεσκευάζον πολεμικά ὄπλα, ὥστε ἤθελε νομίσαι [τις] (= ἂν οἴεσθαι) ὅτι ἡ πόλις *πραγματικῶς* (= ὄντως) ἦτο ἐργαστήριον πολέμου.

§ 16-17. *Παρατηρήσεις*.—ἐκ δὲ τούτου, δηλ. μετὰ τὴν περὶ στρατολογίας προκήρυξιν.—ἔαρ, δηλ. τοῦ 395 π.Χ.—*ὑπέφαινε*, παρατ. ὄριστ. τοῦ ρ. *ὑποφάινω*, ὑπέφαινον, ὑποφάνω, ὑπέφηνα, ὑποπέφαγκα, ὑπεπέφαγκειν—*συνήγαγε*, ὄριστ. ἄορ. β' τοῦ ρ. *συνάγω*—*προύθηκε-προέθηκε* (κρᾶσις), ὄριστ. ἄορ. τοῦ ρ. *προτίθημι*—*ἰππεύει*, εὐκτική ἐνεστ. τοῦ ρ. *ἰππεύω*—*κρᾶτιστοι*, ὑπερθετ. βαθμὸς τοῦ ἐπιθέτου *ἀγαθός*.—*φανείεν*, εὐκτική, χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. *φαίνομαι*.—*παρήν*, παρατ. τοῦ ρ. *πάρειμι* (παρά+είμι).—*γυμναζομένων*, ἐπιθετικὴ μετοχὴ, χρόνου ἐνεστ. τοῦ ρ. *γυμνάζομαι*—*μελετώντας*, κατηγορηματικὴ μετοχὴ, χρόνου ἐνεστῶτος τοῦ ρ. *μελετάω*—ἔξαρτάται δὲ ἐκ τοῦ ὄραν.—*ἰππάζομένων*, ἐπιθετικὴ μετοχὴ, χρόνου ἐνεστῶτος τοῦ ρ. *ἰππάζομαι*, μέλλ. ἰππάσομαι, ἄορ. ἰππασαμην.—*ὥστε*... *ἂν οἴεσθαι*, συμπερασμ. προτασις.—*οἴεσθαι*, ἀπαρέμφ. χρόνου ἐνεστ. τοῦ ρ. *οἴομαι*—*σκυτετόμοι καὶ ζωγράφοι*: οἱ πρῶτοι κατεσκευάζον τὰ ἐκ δέρματος μέρη τοῦ ὄπλισμοῦ· οἱ δὲ δευτέραι διεκόσμουσαν τὰς ἀσπίδας με εἰκόνας καὶ ἄλλα διακριτικὰ σημεῖα.

§ 18-19. *Περίληψις*.—Πᾶς τις ἤθελε λάβει θάρρος βλέπων τοῦ Ἀγησίλαου καὶ τῶν στρατιωτῶν τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν πειθαρχίαν. Νομίζων δὲ ὁ Ἀγησίλαος ὅτι ἡ περιφρόνησις πρὸς τοὺς ἐχθροὺς παρέχει θάρρος, διέταξε τοὺς συλλαμβανομένους βαρβάρους νὰ πωλοῦν γυμνοὺς, ἵνα βλέποντες τὴν μαλθακότητα αὐτῶν οἱ στρατιῶται σχηματίζουσαν τὴν γνώμην ὅτι ὁ πόλεμος πρὸς τοιοῦτους ἀνδρας εἶναι παιγνίδι.

Ἑρμηνεία.—Θὰ ἐφρονηματίζετο δὲ τις (= ἐπερωτήσθη δ' ἂν τις) ἂν ἔβλεπε καὶ τὸ ἐξῆς (= ἐκεῖνο), τὸν Ἀγησίλαον μὲν πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας *νὰ φεύγουν* (= ἀπιόντας) στεφανωμένοι ἀπὸ τὰ γυμναστήρια καὶ *νὰ ἀφιερώνουν* (= ἀνατιθέντας) τοὺς στεφάνους εἰς τὴν Ἄρτεμιν. Διότι οἱ ἀνδρες μὲν σεβονται τοὺς θεοὺς, *γυμνάζονται* (= ἀσκοῦσιν) δὲ εἰς τὰ πολεμικά, *φροντίζουν* δὲ (= μελετῶεν) νὰ εἶναι πειθαρχικοί, πῶς δὲν *εἶναι φυσικόν* (= εἰκὸς [ἔστι]) νὰ εἶναι ἐνταῦθα ὄλα γεμᾶτα ἀπὸ καλᾶς ἐλπίδας; *Ἐπειδὴ* δὲ [ὁ Ἀγησίλαος] *ἐφρόνει* (= ἠγούμενος) *ὅτι καὶ ἡ περιφρόνησις* (= τὸ καταφρονεῖν) πρὸς τοὺς πολεμίους *ἐμπνέει* (= ἐμβάλλειν) *θάρος* (= ὀρμήν) πρὸς τὴν μάχην, διέταξε τοὺς κήρυκας νὰ πωλοῦν γυμνοὺς τοὺς ὑπὸ τῶν ληστῶν [δηλ. τῶν πρὸς λαφυραγωγίαν ἐξερχομένων Ἑλλήνων στρατιωτῶν] *συλλαμβανομένους* (= ἀλισκομένους) βαρβάρους. Βλέποντες λοιπὸν οἱ στρατιῶται [τοὺς βαρβάρους] λευκοὺς μὲν, *διότι οὐδέποτε ἐγδύνοντο* (= διὰ τό... ἐκδύεσθαι), μαλθακοὺς δὲ καὶ *ἀσυνθητίστους εἰς τοὺς κόπους* (= ἀπόνους), διότι πάντοτε εὐρίσκοντο *ἐπάνω εἰς ἀμάξας* (= ἐπ' *δημάτων*), ἐσχημάτισαν τὴν γνώμην ὅτι ὁ [ἐπικείμενος] πόλεμος οὐδόλως *θὰ διαφέρει* (= διοίσειν) παρὰ ἂν ἐπρόκειτο νὰ μάχωνται ἐναντίον γυναικῶν.

§ 18-19. Παράτηρήσεις.—*ἐπέρρωσθη*, ποθ. άορ. του ρ. *ἐπέρρω-
νυμαι*, ἐπερρώνυμην, ἐπιρρωσθήσομαι, ἐπερρώσθην, ἐπέρρωμαι, ἐπερ-
ρώσων.—*ιδών*, ύποθετική μετοχή, χρόνου άορ. β' του ρ. *οράω-ω*.—*ἄγνη-
σίλαον* . . ., ἐπεξηγεί τήν προηγουμένην άντωνυμίαν: *ἐκεῖνο*.—*πρώτων*,
εἶναι ἐπίθετον καί ούχι ἐπίρρημα.—*ἐστεφανωμένους*, τροπική μετοχή, πα-
ρακ. του ρ. *στεφανόομαι-οὔμαι*.—*ἀπιόντας* . . ., *ἀνατιθέντας*, κατηγορη-
ματικά μετοχάκι ἐκ του *ιδών*.—*ἀπιόντας*, μετοχή του ρ. *ἀπειμι* (άπό †
εἶμι).—*ἀνατιθέντας*, μετοχή ἐνεστ. του ρ. *ἀνατιθημι*.—*τούς στεφάνους*,
δηλ. τούς όποιους ἔλαβον ὡς βραβεΐα.—*τῇ Ἀρτέμιδι*: εἰς τήν Ἐφεσον
ὕπῆρχε περίφημος ναός τῆς Ἀρτέμιδος, ὁ όποιος ἔθεωρεῖτο ὡς ἐν ἐκ
τῶν ἐπτά θαυμάτων του κοσμου. Τοῦτον ἐπυρπόλησεν ὁ Ἡρόστρατος.
τό 356 π.Χ., τήν νύκτα κατά τήν όποιαν ἐγεννᾶτο ὁ Μ. Ἀλεξανδρος.—
σέβονται, εὐκτική ἐνεστ. του ρ. *σέβομαι*.—*ἀσχοῖεν*, εὐκτική ἐνεστ. του
ρ. *ἀσκέω-ω*.—*μελετῶν*, εὐκτική ἐνεστ. του ρ. *μελετάω-ω*.—*πειθαρχεῖν*,
τελικόν ἀπαρέμφατον ἐκ του *μελετῶν*.—*τό καταφρονεῖν*, ἔναρθρον ἀ-
παρέμφατον ὑποκειμενον του ἀπαρέμφ. *ἐμβάλλειν*, τό όποίον εἶναι εἰδι-
κόν ἀπαρέμφ. ἐξαρτῶμενον ἐκ του *ἡγούμενος* (αἰτιολογική μετοχή).—
μαχεσθαι, ἀπαρέμφ. χρόνου ἐνεστ. του ρ. *μαχομαι*, ἐμαχομην, μαχοῦμαι,
ἐμαχεσάμην, μεμάχημαι, ἐμαχησάμην.—*ἀλίσκομενους*, ἐπιθετική μετοχή,
χρόνου ἐνεστῶτος του ρ. *ἀλίσκομαι*, ἠλίσκόμην, ἀλώσομαι, ἐάλων καί
ἦλον, ἐάλωκα καί ἦλωκα, ἦλώκειν.—*εἰκόσ*, ἐνν. *ἐστί*, ἐκ τῆς ἀπροσώπου
δὲ ταύτης ἐκφράσεως ἐξαρτᾶται τό ἀπαρέμφ. *εἶναι*.—*κῆρυξι*: οἱ κῆρυ-
κες ἦσαν οἱ διαλαληταί κατά τās ἀγοροπωλησίας τῶν αἰχμαλώτων.—
λησταί: εἶσι ὀνομάζονται ἐν αἰσῦθα οἱ Ἕλληνες στρατιῶται, οἱ όποιοι ἐξ-
ήρχοντο ἀπό τήν Ἐφεσον εἰς τὰ περίχωρα πρὸς λαφυραγωγίαν.—*τό
ἐκδύεσθαι*, ἔναρθρον ἀπαρέμφατον εἶναι δὲ χρόνου ἐνεστῶτος του ρ.
ἐκδύομαι, ἐξεδυόμην, ἐκδύσομαι, ἐξέδυν, παρακ. ἐνεργ. ὡς μέσ. ἐκδέδου-
κα, ἐξεδεδούκειν, ἐξεδύθην, ἐκδυθήσομαι, ἐκδέδουμαι.—Οἱ βάρβαροι οὐδέ-
ποτε ἐξήρχοντο γυμνοὶ εἰς τό ὑπαιθρον καί ὑπό τās ἀκτίνας του ἡλιου κα-
θὼς ἐπραττον οἱ Ἕλληνες, οἱ όποιοι πάντοτε ἐγυμνάζοντο γυμνοί.—*δι-
οίσειν*, ἀπαρέμφ. χρόνου μέλλ. του ρ. *διαφέρω* εἶναι δὲ εἰδικόν ἀπαρέμφ.
ἐξαρτῶμενον ἐκ του δοξαστικοῦ ρ. *ἐνόμισαν*.—*οὐδέν*, (ἐπίρρημα)=*οὐ
δὲός*.—*δέοι*, εὐκτική ἐνεστ. του ἀπροσώπου ρ. *δεῖ*

§ 20-21. Περίληψις.—Παρελθόντος του ἔτους ἦλθον ἐκ
Σπάρτης τριάκοντα νεοὶ σύμβουλοι του Ἀγησιλάου πρὸς ἀντι-
κατάστασιν τῶν παλαιῶν τοιοῦτων, τούτους ἀφοῦ ἔταξεν ἀρ-
χηγούς τῶν διαφόρων σωμάτων διέταξε νά προχωρήσουν εἰς
τήν χώραν τῶν Σάρδεων, παρά τās προσδοκίας του Τισσαφέρ-
νους.

Ἑρμηνεία.—Κατά τουτόν δὲ τόν χρόνον καί τό ἔτος *εἶχε
περάσει* (=διεληλύθει) *πλέον* (=ἤδη) ἀφ' ὄτου ἐξέπλευσεν ὁ
Ἀγησίλαος, ὡστε ὁ Λύσανδρος μὲν καί οἱ περι αὐτόν τριάκοντα
[Σπαρτιάται] ἐπέστρεφον *εἰς τήν πατρίδα των* (=οἴκαδε), *εἶχον
ἔλθει δὲ* (=παρήσαν δὲ) ὡς διάδοχοι αὐτῶν ὁ Ἡριπίδας καί
οἱ περι αὐτόν. [τριάκοντα Σπαρτιάται] Ἐκ τούτων [ὁ Ἀγησί-
λαος] τόν μὲν Ξενοκλέα *διώρισεν ἀρχηγόν* (=ἔταξεν ἐπὶ) τῶν
[πέπων τόν Σκύθην δὲ [ἀρχηγόν] τῶν νεοδαμῶδων (=ἐπὶ
τούς . . .) τόν Ἡριπίδαν δὲ [ἀρχηγόν] τῶν ἄλλοτε *μισθοφόρων
του Κύρου* (=ἐπὶ τούς *Κυρτίους*), τόν Μύγδωνα δὲ [ἀρχηγόν]
τῶν στρατιῶτων, τῶν ἀποσταλέντων *ἐκ τῶν* [συμμαχικῶν] *πό-*

λεων (= ἐπὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πόλεων) καὶ ἀνήγγειλεν (= προεῖπεν) εἰς αὐτοὺς ὅτι θὰ τοὺς ὀδηγήσῃ (= ὡς ἡγήσοιτο) ἀμέσως ἀπὸ τὸν συντομώτατον [δρόμον] (= τὴν συντομωτάτην) εἰς τὰ εὐφωρότερα (= εἰς τὰ κράτιστα) [μέρη] τῆς χώρας, ἵνα ἀπὸ αὐτὴν τὴν σιγμὴν (= αὐτόθεν) παρασκευάζωνται ἔτσι καὶ κατὰ τὰ σώματα καὶ κατὰ τὸ φρόνημα (= γνώμην) ὡς ἄνθρωποι μέλλοντες νὰ ἀγωνισθοῦν (= ὡς ἀγωνιούμενοι). Ὁ Τισσοφέρνης ὁμως ἐνόμισεν ὅτι ἔλεγεν οὗτος [δηλ. ὁ Ἀγησίλαος] ταῦτα, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ [τὸν] ἐξαπατήσῃ πάλιν, [ἐνόμισε] δὲ ὅτι τώρα πράγματι (= τῷ ὄντι) θὰ εἰσβάλλῃ εἰς τὴν Καρίαν, καὶ [διὰ τοῦτο] ἐπέρασε τὸ πεζικόν, ὅπως ἀκριβῶς (= καθάπερ) προηγουμένως (= τὸ πρόσθεν) εἰς τὴν Καρίαν καὶ παρέταξεν (= κατέστησε) τὸ ἵππικον εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Μαιανδρου. Ὁ Ἀγησίλαος ὁμως δὲν εἶπε ψεύματα (= ἐψεύσατο), ἀλλ' ὅπως ἀκριβῶς ἀνήγγειλεν (= προεῖπεν), ἀμέσως εἰσέβαλεν εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Σαρδεῶν (= Σαρδιανὸν τόπον).

§ 20-21. Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς. — ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ: δηλ. τὸ ἔαρ τοῦ 395 π. Χ. — ἐξέπλευσεν, ἀορ. τῆς ὀριστ. τοῦ ρ. ἐκπλεω, ἐξέπλεον. — ἐκπλεύσομαι καὶ ἐκπλευσομαι, ἐξέπλευσα, ἐκπέπλευκα, ἐξεπεπλεύκειν. — διεληλυθει. ὑπερσυντ. τοῦ ρ. διέρχομαι. — οἴκαδε. ἐπίρρημα τοπικόν. — παρήσαν. παρατ. τοῦ ρ. παρήμι (παρά + εἰμι). — οἱ περὶ Ἡριππίδαν: οἱ τριάκοντα σύμβουλοι τοῦ βασιλεῖος μεταξὺ τῶν ὁποίων προέχουσιν θέσιν εἶχεν ὁ Ἡριππίδας. Οὗτοι διεδέχθησαν τοὺς περὶ τὸν Λύσανδρον, τῶν ὁποίων ἡ θητεία μὲ τὴν πάροδον τοῦ ἔτους ἔληξε. — τούτων, γενικὴ διαιρετικὴ. — ἐπὶ τοὺς Κυρσίους: πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ Ξενοφώντος, τὸν ὁποῖον ἐκράτησεν ὁ Ἀγησίλαος πλησίον του ὡς ἰδιαιτέρον σύμβουλον. — ἀπὸ τῶν πόλεων: δηλ. τῶν συμμαχικῶν (βλ. § 3 καὶ 11). — ἡγήσοιτο, εὐκτ. μέλλ. τοῦ ρ. ἡγέομαι-οὔμαι. — τὰ κράτιστα τῆς χώρας: ἐννοεῖται ἐνταῦθα ἡ Λυδία, ἡ ὁποία ἦτο γνωστὴ διὰ τὴν εὐφορίαν τοῦ ἐδάφους τῆς καὶ διὰ τὸν πλοῦτον τῶν κατοίκων τῆς. — παρασκευάζοιτο, εὐκτικὴ ἔνεστ. τοῦ ρ. παρασκευάζεμι. — ἀγωνιούμενοι, τελικὴ μετοχὴ χρόνου μέλλ. τοῦ ἀποθετικοῦ ρήματος ἀγωνίζομαι, ἡγωνιζόμενῳ, ἀγωνιόμαι, ἡγωνισάμην, ἡγωνισθῶν, ἡγωνίσαι, ἡγωνίσμην. — λέγειν, εἰδικόν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ ἐνόμισεν. — ἐξαπατήσαι, ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ ρ. ἐξαπατάω-ῶ, εἶναι δὲ τελικόν ἀπαρέμφ. ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ: βουλόμενον. — αὐτὸν, ὑποκειμένον τῆς αἰτιολογικῆς μετοχῆς βουλόμενον καὶ τῶν ἀπαρεμμάτων λέγειν. — ἐξαπατήσαι καὶ ἐμβαλεῖν — ἐμβαλεῖν, εἰδικόν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ ἐνόμισε, χρόνου μέλλοντος τοῦ ρ. ἐμβάλλω — διεβίβασε, ὀριστ. ἀορ. τοῦ ρ. διαβιβάζω, διεβίβαζον, διαβιβῶ (-ᾶς ᾶ), διεβίβασα, διαβιβάσας ἔχω. — κατέστησεν, ὀριστ. ἔνεργ. ἀορ. α' τοῦ ρ. καθίστημι, καθίστην, καταστήσω, κατέστησα, καταστήσας ἔχω. — ἐψεύσατο, ἀορ. ὀριστ. τοῦ ρ. ψεύδομαι. — πάλιν βουλόμενον ἐξαπατήσαι, ὅπως δηλ. κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος, ὅτε ἤλθε κατὰ τῆς Φρυγίας ἀντὶ νὰ πορευθῆ κατὰ τῆς Καρίας. — Σαρδιανὸν τόπον, δηλ. εἰς τὴν Λυδίαν.

§ 22-23. Π ε ρ ῖ λ η ψ ι ς. — Οἱ Ἕλληνες μόλις τὴν τετάρτην ἡμέραν τῆς πορείας των συνήντησαν τὸ ἐχθρικόν ἵππικόν πλησίον τοῦ Πακτωλοῦ ποταμοῦ, τὸ ὁποῖον ἐφόρευσε τινὰς τῶν Ἑλλήνων. Τότε ὁ Ἀγησίλαος παρασκευασθεὶς πρὸς μάχην διέταξε τὸ ἵππικόν του νὰ ἐπιτεθῆ.

Ἑρμηνεία — Καί πορευόμενος μὲν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας διὰ μέσου χώρας ἐρήμον πολεμίῳν (ἢ: χωρὶς, πουθενὰ νὰ συναντησῇ ἐχθροὺς = δι' ἐρημίας πολεμίῳν) εἶχε διὰ τὸ στράτευμα ἐν ἀφθονίᾳ τὰ τροφίμα (= τὰ ἐπιτήδεια), τὴν δὲ τετάρτην [ἡμέραν] ἔφθασαν (= ἤκον) οἱ ἵππεῖς τῶν ἐχθρῶν. Καὶ τὸν μὲν ὄρχηγὸν τῶν σκευοφόρων διέταξεν (= εἶπεν) ὁ διοικητὴς [τῶν Περσῶν] ἀφοῦ περάσῃ (= διαβάντι) τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν νὰ στρατοπεδεύσουν, αὐτοὶ δὲ παρατηρήσαντες (= κατιδόντες) ὅτι οἱ ἀκόλουθοι (ἢ: οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ στράτευμα ὑπηρεταί) τῶν Ἑλλήνων ἦσαν διεσπαρμένοι εἰς λεηλασίας (= εἰς ἀρπαγὴν), πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἐφόνευσαν (= ἀπέκτειναν). Ὁ δὲ Ἀγησίλαος μόλις ἀντελήφθη (= αἰσθόμενος) [τοῦτο] διέταξε τοὺς ἵππεῖς νὰ σπεύσουν πρὸς βοήθειαν (= βοηθεῖν). Οἱ Πέρσαι δὲ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος (= αὐτὸ), μόλις εἶδον τὴν βοήθειαν, συνηθροίσθησαν καὶ ἀντιπαρετάχθησαν μὲ πικνὰς (= παμπληθεῖσι) τάξεις τῶν ἵππεων. Τότε πλέον (= ἔνθα δὴ) ὁ Ἀγησίλαος, ἐπειδὴ ἐγνώριζεν ὅτι εἰς τοὺς ἐχθροὺς μὲν δὲν παρευρίσκετο ἀκόμη (= οὐκ εὗρε) τὸ πεζικόν, εἰς αὐτὸν δὲ δὲν ἔλειπεν (= ἀπείη) τίποτε ἐκ τῶν ἠτοιμασμένων (ἢ: αὐτὸς δὲ εἶχε κοντὰ του ὄλας τὰς ἠτοιμασμένας στρατιωτικὰς δυνάμεις) ἐνόμισεν εὐκαιρίαν (= ἠγγήσατο καιρὸν) νὰ συνάψῃ μάχην, ἐὰν ἠδύνατο. Ἀφοῦ λοιπὸν προσέφερε θυσίαν (= σφαιγισάμενος οὖν) τὴν μὲν φάλαγγα ἀμέσως ὠδηγοῦσε ἐναντίον τῶν παρατεταγμένων ἵππεων, ἐκ τῶν ὀπιλιτῶν δὲ διέταξε τοὺς ἔχοντας ἡλικίαν μέχρι τριάκοντα ἐτῶν (= τὰ δέκα ἀφ' ἡβης) νὰ ὀρμήσουν ἐναντίον αὐτῶν (= θεῖν ὀρμήσει αὐτοῖς), τοὺς δὲ πελταστὰς διέταξεν (= εἶπεν) νὰ [τοὺς] ἀκολουθοῦν (= ὑφηγηθῆναι) τροχάδην. Παρήγγειλε δὲ καὶ εἰς τοὺς ἵππεῖς νὰ ἐπιτεθοῦν μὲ τὴν ἰδέαν οὗ ἀκολουθεῖ (= ὡς ἐπομένου) καὶ αὐτὸς καὶ ὀλόκληρον [τὸ ὑπόλοιπον] στράτευμα.

§ 22-23. Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς — ἤκον: ἐκ τῆς πεδιάδος τοῦ Μαυροῦ εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Πακτωλοῦ ποταμοῦ. — ὀρμήσει: εἰς τὸν ὅποιον εἶχεν ἀναθεῖσι τὴν Τισσαφέρνης τὴν ἀρχηγίαν τῶν ἵππεων, διότι ὁ ἴδιος εὐρίσκειτο εἰς τὰς Σάρδεις. — Πακτωλός: μικρὸς ποταμὸς τῆς Λυδίας, πηγάζων ἀπὸ τοῦ ὄρους Τμώλου καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν ποταμὸν Ἑρμόν πλησίον τῶν Σάρδεις. εἶναι δὲ γνωστὸς διὰ τὸν εἰς τὴν ἄμμον αὐτοῦ εὐρισκόμενον χρυσόν. — Διαβάντι, χρονικὴ μετοχή, χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. διαβαίνω, διέβαινον, διαβήσομαι, διέβην, διαβέβηκα, διεβεβήκειν. — στρατοπεδεύεσθαι, τελικὸν ἀπαρέμφατον, ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ εἶπε. — αὐτοῖ. δηλ. ὁ ἠγεμὼν καὶ οἱ ἵππεῖς τῶν Περσῶν. — κατιδόντες, μετοχή ἄορ. β' τοῦ ρ. καθοράω-ᾶ. — ἐσπαρμένους, κατηγορηματικὴ μετοχή ἐκ τοῦ κατιδόντες, χρόνου παρακ. τοῦ ρ. σπείρομαι, ἐπειρόμην, ἐσπάρησομαι, ἐσπάρην, ἐσπάρημι. — αὐτῶν, γενικὴ διαίρητικὴ εἰς τὸ: πολλοῦς. — ἀπέκτειναν, ἄορ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἀποκτείνω. — αἰσθόμενος, χρονικὴ μετοχή, χρόνου μέσου ἄορ. τοῦ ρ. αἰσθάνομαι. — ἐκέλευσε, ἐνεργητικὸς ἄορ. α' τοῦ ρ. κελεύω. — βοηθεῖν, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ ἐκέλευσε. — ἠθροίσθησαν, παθ. ἄορ. α' τοῦ ρ. ἠθροίζομαι, ἠθροίσομαι, ἠθροίσθημι, ἠθροίσθησθε, ἠθροίσθησθε, ἠθροίσθησθε, ἠθροίσθησθε, ἠθροίσθησθε, ἠθροίσθησθε, ἠθροίσθησθε, ἠθροίσθησθε. — παμπληθεῖσι, δοτικὴ πληθ. τοῦ δικαταλήκτου ἐπιθέτου γ' κλί-

σεως ὃ ἡ καμπληθής, τὸ καμπληθές.—ἔνθα, ἐπίρρημα χρονικόν.—**γιγνώσκων**, ἀπιολογική μετοχή, χρόνου ἔνεστ τοῦ ρ. **γιγνώσκω**.—**παρείη... ἀπειη**, εὐκτικαὶ ἔνεστῶτος τῶν ρ. **πάρειμι**, **ἀπειμι**.—**παρεσκευασμένων**, γενική διαιρετική εἰς τὸ εὐδέν. Ὁ στρατός τοῦ Ἀγησίλαου ἀνήρχετο εἰς 15.000—16.000 στρατιωτῶν.—**ἠγήσατο**, ἄορ ὄριστ. τοῦ ρ. **ἠγέομαι**.—**οὔμαι**.—**σφαγιασάμενος**, χρονική μετοχή, μέσου ἄορ. α' τοῦ ρ. **σφαγιαζομαι**, ἐσφαγιαζομένη, μέσ. ἄορ. ἐσφαγισσάμενη. θύσω, τέθυκα, ἔτεθόκειν. Ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης ὅτε παρουσιάζετο ὁ ἔχθρος ἐθυσίαζεν αἶγα εἰς τὴν Ἀγροτέραν Ἀρτεμιν καὶ ἐάν οἱ οἰωνοὶ ἦσαν καλοὶ, ἐπρωχῶρει ἢ φάλαγξ κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ψάλλουσα ἐμβατήριον παιᾶνα.—**ἤγεν**, παρ.τ. τοῦ ρ. **ἄγω**.—**τά δέκα ἄφ' ἤβης**, ἡ ἐφηβικὴ ἡλικία ἦτο ἀπὸ τοῦ 18ου μέχρι τοῦ 20οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας, ἀπὸ δὲ τοῦ 20οῦ ἔτους ἦσαν τέλειοι πολῖται καὶ ἐξεστράτευον ἔξω τῶν ὁρίων τῆς χώρας. Τὰ δέκα ἄφ' ἤβης λοιπὸν εἶναι αἱ δέκα πρῶται ἡλικίαι, ἦτοι ἀπὸ τοῦ 20οῦ μέχρι τοῦ 30οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας. Ὁ Ἀγησίλαος ἐνταῦθα κατ' ἀρχὰς ὠδήγησεν ὄλην τὴν φάλαγγα, ἔπειτα δὲ διέταξε νὰ ἐφορμήσουν αἱ δέκα πρῶται ἡλικίαι ὡς ἀκμαιότεραι καὶ ὀρμητικώτεραι.—**ὕφνηεῖσθαι**, τελικὸν ἀπαρέμφατον ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ **εἶπε**.—**ἐμβάλλειν**, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ **παρήγγειλε**.—**θεῖν**, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ **ἐκέλευσε**, εἶναι δὲ χρόνου ἔνεστῶτος τοῦ ρ. **θέω**, ἔθεον, θεύσομαι, ἔδραμον, δεδράμηκα, ἐδεδραμήκειν.—**ἐπομένον**, μετοχή χρόνου ἔνεστῶτος τοῦ ρ. **ἐπομαι**, εἰπόμην, ἔψομαι, ἐσπόμην, ἠκολούθηκα, ἠκολουθήκειν.

§ 24. Περίληψις.—Ὅτε ἐπετέθη ὁ Ἀγησίλαος με ὄλας τὰς δυνάμεις του, οἱ βάρβαροι ὑπεχώρησαν καὶ ἄλλους μὲν ἐξ αὐτῶν ἐφόνευσεν, ἄλλους δὲ ἔτρεψεν εἰς φυγὴν· κατέλαβε δὲ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν με ἄπειρα λάφυρα· τότε συνέλαβε καὶ μερικὰς καμήλους, τὰς ὁποίας ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔφερεν εἰς τὴν Σπάρτην.

Ἑρμηνεία.—Τῶν μὲν λοιπὸν ἰπέων τὴν ὀρμὴν **ὑπέμειναν** (=ἐδέξαντο) οἱ Πέρσαι· **ἀφοῦ δμως** (=ἐπεὶ δὲ) **συγχρόνως** (=ἅμα) ὄλα τὰ **τρομερὰ μέσα** (=δεινὰ) ἦσαν παρόντα (ἦ: ὄλα τὰ προκαλοῦντα τὸν τρόμον στρατιωτικὰ σώματα εἶχον ἐπιτεθῆ), **ὑπεχώρησαν** (=ἐνέκλιναν), καὶ **ἄλλοι μὲν** (=οἱ μὲν) ἐξ αὐτῶν ἀμέσως εἰς τὸν ποταμὸν **ἐφονεύθησαν** (=ἔπεσον), ἄλλοι δὲ [διαβάντες τὸν ποταμὸν] ἐτρέποντο εἰς φυγὴν Οἱ δὲ Ἕλληνες **καταδιώκοντες** (=ἐπακολουθοῦντες) [αὐτοὺς] **κυριεύουσιν** (=αἰροῦσιν) καὶ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν Καὶ οἱ μὲν πελάσσονται, **ὅπως ἦτο φυσικόν** (=ὡσπερ εἰκός), **ἐπεδόθησαν** (=ἐτρέποντο) εἰς λεηλασίαν· ὁ δὲ Ἀγησίλαος ὄλους καὶ φίλους καὶ ἔχθρους μὲ τὸν στρατὸν [του] **περιέκλεισεν ὀλόγυρα** (=περιεστρατοπεδεύσατο). Καὶ ἄλλα πολλὰ **πράγματα** (=χρήματα) κατελήφθησαν [ὑπ' αὐτοῦ] τὰ ὁποῖα [πωληθέντα] **ἀπέδωκαν** (=ἤνυρε) περισσότερα ἀπὸ ἑβδομήκοντα τάλαντα, **καὶ πρὸς τούτοις** (=καί... δὲ) αἱ **κάμηλοι** τότε συνελήφθησαν, τὰς ὁποίας ὁ Ἀγησίλαος εἰς τὴν Ἑλλάδα **ἔφερε** (=ἀπήγαγε) [ὅτε ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του].

§ 24. Πα ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς.—ἐδέξαντο, ἄορ. α' τοῦ ἀποθετικοῦ ρ.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

δέχομαι, ἐδεχόμην, δέξομαι, ἐδεξάμην, δέδεγμαί, ἐδεδέγμην.—**παρῆν**, παρατ. τοῦ ρ. παρῆμι.—**πάντα τὰ δεινά**, δηλ. οἱ ὀπλίται, οἱ πελταστοὶ καὶ οἱ ἰππεῖς.—**ἐνέκλινα**, ἄορ. ὄριστ. τοῦ ρ. ἐγκλίνω, ἐνέκλινα, ἐγκλίνω, ἐνέκλινα, ἐγκλίνας ἔχω.—**αὐτῶν**, γενικὴ διαίρετικὴ.—**ἐν τῷ ποταμῷ**, δηλ. τῷ Πακτωλῷ, ὁ ὁποῖος ἐχώριζεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου εἰς τὸ ὄπισθεν ἢ θελον νὰ καταφύγουν.—**ἔπεσον**, ἄορ. β' ὄριστ. τοῦ ρ. πίπτω, ὁποῖον ἠθέλον νὰ καταφύγουν.—**ἔπεσον**, πέπιτωκα, ἐπεπτάκειν.—**ἔφευγον**, παρατ. ὄριστ. τοῦ ρ. φεύγω, ἔφευγον, φεύξομαι καὶ φευξοῦμαι, ἔφυγον, πέφευγα, ἐπέφευγαι.—**αἰρούσι**, ἐνεστὼς ὄριστ. τοῦ ρ. αἰρέω ὦ.—**τὸ στρατόπεδον**: τοῦτο εὐρίσκειτο εἰς τὴν δεξιάν ὄχθην τοῦ Πακτωλοῦ ποταμοῦ, ἐφυλάσσετο δὲ ὑπὸ τῶν σκευοφόρων καὶ τῶν καταφυγόντων εἰς αὐτὸ Περωδῶν ἰππέων.—**αὐτῶν**, γενικὴ κτηκτικὴ.—**ὡς περ εἰκός**: διότι ἦσαν περισσότερον εὐκίνητοι.—**ἐτρέποντο**, ἄορ. β' ὄριστικὴ τοῦ ρ. τρέπομαι, ἐτρέπομην, τρέφομαι, ἐτρέφωμην καὶ β' ἑτραπομην, παθ. μέλλ. τραπήσομαι, ἄορ α' ἐτρέφθη καὶ β' ἐτρέπη, τέτραμμαί, ἐτετράμμην.—**ἤρε**, ὀποκείμ. αὐτοῦ εἶναι ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία: ᾧ.—**τάλαντα**: τὸ ἄλλαντον ἦτο χρηματικὴ ποσότης ἰσοδυναμοῦσα πρὸς 6.000 δραχμάς.—**ἔληφθησαν**, παθ. ἄορ. α' τοῦ ρ. λαμβάνω.—**ἀπήγαγε**, δηλ. ὅτε ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του.

6. Θανάτῳ τοῦ Τισσαφέρους. Ἀνάθεσις εἰς τὸν Ἀγησίλαον καὶ τῆς κατὰ θάλασσαν ἀρχῆς.

(Κεφ. Δ'. § 25 - 29).

Κεφ. Δ'. § 25-26. Περίληψις.—Ὁ Τιθραύστης ἀποσταλεῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποκεφαλίζει τὸν Τισσαφέρην ὡς προδότην. Ἐλθὼν δὲ εἰς συνεννοήσεις μὲ τὸν Ἀγησίλαον πείθει αὐτὸν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν χώραν τοῦ Φαρναβάζου, τὴν Φρυγίαν.

Ἑρμηνεῖα.—“Ὅτε δὲ ἐγένετο αὕτη ἡ μάχη, ὁ Τισσαφέρης κατὰ τύχην εὐρίσκειτο (=ετύγχανε ὦν) εἰς τὰς Σάρδει· ὥστε οἱ Πέρσαι [τὸν] κατηγοροῦσαν (=ἠτιῶντο) ὅτι εἶχον προδοθῆ ὑπ' αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ἐνόμισε (=γνόνε) δὲ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν ὅτι ὁ Τισσαφέρης ἦτο αἴτιος τῆς κακῆς καταστάσεως (=τοῦ κακῶς φέρεσθαι) τῶν ὑποθέσεων του (=τὰ ἑαυτοῦ), ἀφοῦ ἔστειλε τὸν Τιθραύστην διέταξε νὰ ἀποκόψῃ (=ἀποτέμνῃ) τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ ἀφοῦ ἔκαμε ὁ Τιθραύστης ἔστειλε πρὸς τὸν Ἀγησίλαον πρέσβεις, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον· «ὦ! Ἀγησίλαε, ὁ μὲν αἴτιος τῶν ἐνοχλήσεων καὶ εἰς σᾶς καὶ εἰς ἡμᾶς δεόντως ἔχει τιμωρηθῆ (=ἔχει τὴν δίκην)· ὁ βασιλεὺς δὲ ἔχει τὴν ἀξίωσιν σὺ μὲν νὰ ἀποπλεύσῃς εἰς τὴν πατρίδα σου (=οἶκαδε), αἱ δὲ ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις νὰ εἶναι (=εῴσαι) μὲν αὐτόνομοι, ἀλλὰ νὰ πληρώνουν (=ἀποφέρουσιν) τὸν παλαιὸν φόρον (=δασμόν) εἰς αὐτόν». Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀγησίλαος ἀπεκρίθη, δι· δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ (=οὐκ ἂν ποιήσῃ) ταῦτα ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως (=ἄνευ) τῶν ἐν τῇ πατρίδι ἀρχόντων (=τῶν οἴκοι τετῶν), ἀλλὰ σὺ τοῦλάχιστον (=σὺ δ' ἀλλὰ) ἕως ὅτου μάθῃς (=πύθῃ) τὴν ἀπόφασιν τῶν ἀρχόντων τῆς πατρίδος σου (=ἑῶν

παρὰ τῆς πόλεως) ἀποχώρησε (=μεταχώρησον)», εἶπεν [ὁ Τιθραύστης], «εἰς τὴν χώραν τοῦ Φαρναβάζου, ἀφοῦ καὶ ἐγὼ ἔχω τιμωρήσει τὸν ἰδικόν σου (=ὄν) ἐχθρόν». «Ἐως οὗτοι λοιπόν», εἶπεν ὁ Ἄγηςίλαος, «πορευθῶ ἐκεῖ. *προμήθευε* (=δίδου) βεβαίως εἰς τὴν στρατιάν τὰ τρόφιμα». Εἰς ἐκείνον [δηλ. τὸν Ἄγηςίλαον] μὲν λοιπὸν ὁ Τιθραύστης δίδει τριάκοντα τάλαντα· αὐτὸ δὲ [ὁ Ἄγηςίλαος] ἀφοῦ ἔλαβε, *ἐπορεύετο* (=ἦει) ἐναντίον τῆς Φρυγίας τοῦ Φαρναβάζου.

§ 25-26. **Παρατηρήσεις** — Τισσαφέρνης ἐν Σάρδεσιν· ὁ Τισσαφέρνης ἀφοῦ ᾤδηγσεν τὸ ἱππικὸν εἰς τὸν Πακτωλὸν, πρὶν γίνῃ ἡ μάχη ἀνεχώρησε διὰ τὰς Σάρδεας διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν πρωτεύουσάν του, πράγματι ὅμως διότι ἐφοβεῖτο τὴν πολεμικὴν ἔμπειρίαν καὶ γενναίότητα τῶν Ἑλλήνων. — ὦν, κατηγορηματικὴ μετοχὴ ἐκ τοῦ ἔτυχε· εἶναι δὲ χρόνου ἐνεστώτος τοῦ ρ. εἰμί. — ἦτιώντο, παρατ. τοῦ ρ. αἰτῖασμαι, ὦμαι, ἐκ τούτου δὲ ἐξαρτᾶται τὸ εἰδικὸν ἀπαρέμφατον *προδεδόσθαι*, τὸ ὁποῖον εἶναι χρόνου παρακ. τοῦ ρ. *προδίδομαι*. — ὕπ' αὐτοῦ, ποιητικὸν αἴτιον τοῦ *προδεδόσθαι* — *γινύς*, αἰτιολογικὴ μετοχὴ χρόνου ἀορ. β. τοῦ ρ. *γινώσκω*. — *ε ναι*, εἰδικὸν ἀπαρέμφατον ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ *γινύς*. — τοῦ κακῶς φέρεσθαι, συνάπτεται πρὸς τὴν λέξιν: αἴτιον. — Τιθραύστης: ἦτο διοικητὴς τῆς σωματοφυλακῆς τοῦ Πέρσου βασιλέως, ἡ δὲ ἀπεστάλη ὡς διάδοχος τοῦ Τισσαφέρνου — *καταπέμψας*, χρονικὴ μετοχὴ, χρόνου ἀορ. τοῦ ρ. *καταπέμπω*. — *αὐτοῦ*, γενικὴ κτητικὴ. — *ἀποτέμνη*, ἐνεστώδῳριστ. τοῦ ρ. *ἀποτεμνω*, ἀπέτεμον, ἀποτεμῶ, ἀπέτεμον, ἀποτέμηκα, ἀπετέμηκα. — *ποιήσας*, χρον. μετοχὴ — *λέγοντας*, ἐπιθετικὴ μετοχὴ. — *ἀποπλεῖν*, ἀπαρέμφ. ἐνεστ. τοῦ ρ. *ἀποπλέω*, εἶναι δὲ τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ *ἀξιοῖ*. — *ἀξιοῖ*, ἐνεστ. ὄριστ. τοῦ ρ. *ἀξιόω*. — *οἴκαδ*, ἐπίρρημα σημαίνει τὴν εἰς τὸ πόνον κίνησιν — *τὸν ἀρχαῖον δασμόν*: τοιοῦτον φόρον ἐπλήρων αἱ Ἕλληνικαὶ πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς κυριαρχίας τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχον κτισθῆναι πόλεις. — *ἀποφέρειν*, τελικὸν ἀπαρέμφατον ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ *ἀξιοῖ*: εἶναι δὲ χρόνου ἐνεστ. τοῦ ρ. *ἀποφέρω*, ἀπέφερον, ἀποίω, ἀπήνεγκον καὶ ὅσο. α' ἀπήνεγκα, ἀπενήνεχα, ἀπενενήνεχον. — *ἀποκριναμένω*, γενικὴ ἀπόλυτος, αἰτιολογικὴ μετοχὴ· εἶναι δὲ χρόνου ἀορ. τοῦ ρ. *ἀποκρίνομαι*. — *ποιήσσει*, γ' ἐνικ. πρόσ. ἀορ. εὐκτικῆς, αἰολικὸς τύπος τοῦ ρ. *ποιέω*. — *οἴκοι*, ἐπίρρημα τοπικόν. Ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ τίποτε ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἐφόρων — *πύθη*, ὑποτακτικὴ ἀορ β' τοῦ ρ. *πυθάνομαι*, ἐπυθανόμην, πεύσομαι, ἐπυθυμην, πέπυσμαι, ἐπεπύσμην. — *τετιμώρημαι*, παρακ. ὄριστ. τοῦ ρ. *τιμωρέομαι*-οὔμαι. — ἦει, παρατ. τοῦ εἰμι.

§ 27-29. **Περίληψις**. — Οἱ ἄρχοντες τῆς Σπάρτης ἀνέθεσαν εἰς τὸν Ἄγηςίλαον καὶ τὴν διοίκησιν τοῦ ναυτικοῦ, ἵνα εἰς ἀνήρ διοικῆ ἅπασαν τὴν ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ σπαρτιατικὴν δύναμιν. Ὁ Ἄγηςίλαος ἀφοῦ κατήρτισεν ἀξιδόλογον ναυτικὴν δύναμιν διώρισε τὸν Πείσανδρον ναύαρχον καὶ κατόπιν ἐπορεύθη ἐναντίον τῆς Φρυγίας.

Ἑρμηνεῖα. — *Ἐγὼ δὲ εὕρισκω* (=ὄντι) [δηλ. ὁ Ἄγηςίλαος] εἰς τὴν πέραν τῆς Κύμης πεδιάδα, ἔρχεται [διαταγῇ] ἀπὸ τοῦς ἔρχοντας τῆς πατρίδος του (=ἀπὸ τῶν οἴκοι τελῶν) νὰ διοικῆ (=ἄρχειν) καὶ τὸ ναυτικόν, *ὅπως ἐνέκρινε* (=γινώσκω) καὶ νὰ

διορίση (=καταστήσασθαι) ναύαρχον ὅποιον αὐτὸς ἤθελε. Τοῦτο δὲ ἔπραξαν οἱ Λακεδαιμόνιοι μετὰ αὐτὴν **σκέψιν** (=λογισμῶ) **ὅτι** (=ὡς) δηλ. ἐάν ὁ ἴδιος ἤθελε διοικεῖ καὶ τὰ δύο, καὶ τὸ περικλόν **θὰ ἦτο** (=ἂν εἶναι=ἂν εἶη) πολὺ ἰσχυρότερον, **ὅταν εἶναι εἰς τὰ χεῖρα ἐνός** (=καθ' ἐν οὐσῆς) ἢ δύναμις (ἦ: ἡ διοίκησις) καὶ τῶν δύο, καὶ τὸ ναυτικὸν **ὅταν παρουσιάζεται** (=ἐπιφαίνομενον), ὅπου **ἤθελεν εἶναι ἀνάγκη** (=δέοι). Ἀφοῦ δὲ ἤκουσε ταῦτα ὁ Ἀγησίλαος, πρῶτον μὲν παρήγγειλεν εἰς τὰς πόλεις, καὶ τὰς [εὐρισκομένας] εἰς τὰς νήσους καὶ τὰς παραθαλασσίους, νὰ ναυπηγοῦν τριήρεις, ὅσας ἤθελεν ἐκάστη ἀπὸ τὰς πόλεις. **Καὶ πράγματι** (=καὶ) κατεσκευάσθησαν **καινούργιες** (=καινὰ) **περίπου** (=ὡς) ἑκατὸν εἴκοσι, **ἐκ τούτων τὰς ὁποίας** (=ἐξ ὧν) καὶ αἱ πόλεις **ὑπεσχέθησαν** (ἦ: ἀνέλαβον =ἐπηγγείλαντο) καὶ οἱ ἰδιῶται ἐναυπήγουν (ἦ: κατεσκεύαζον) ἐπειδὴ ἤθελον **νὰ εὐχαριστήσουν** (=χαρίζεσθαι) [τὸν Ἀγησίλαον]. **Διῶρισε δὲ** (=κατέτευχεν) ναύαρχον τὸν ἀδελφὸν τῆς γυναικὸς [τοῦ] Πείσανδρον, [ἄνδρα] φιλότιμον μὲν καὶ **μεγαλόψυχον** (=ἐρρωμένον τὴν ψυχὴν), ἀλλὰ **μὴ ἔχοντα τὴν ἀπαιουμένην πείραν** (=ἀπειρότερον) εἰς τὸ νὰ παρασκευάζεται **ὅπως** (=ὡς) πρέπει. Καὶ ὁ Πείσανδρος μὲν, ἀφοῦ ἔφυγε, **κατεγίνετο εἰς τὰ ναυτικά** (ἦ: μετὴν συγκρότησιν τοῦ ναυτικοῦ =τὰ ναυτικά ἐπραίε). Ὁ δὲ Ἀγησίλαος, καθὼς **ἐξεκίνησε** (=ᾤρησεν), ἐπορεύετο ἐναντίον τῆς Φρυγίας

§ 27-29 Παρατηρήσεις.—ὄντι, χρονικὴ μετοχή, εἶναι δὲ πτώσεως δοτικῆς ἐνικοῦ τῆς μιχ. ὦν, οὔσα, ὄν, τοῦ ρ. εἰμί.—ὕπερ Κύμης: αὕτη ἦτο πόλις τῆς Αἰ. λίδος ἀπέναντι τῆς Μυτιλήνης—καὶ τοῦ ναυτικοῦ: μέχρι τοῦδε, οὐδεὶς βασιλεὺς τῆς Σπάρτης εἶχε συγχρόνως τὴν ἀρχηγίαν στρατοῦ καὶ ναυτικοῦ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Παισαίου τοῦ νικητοῦ τῶν Πλαταιῶν—ἔρχεται, ἐνταῦθα εἶναι ἀπρόσωπον, ἔχει δὲ ὑποκείμενα τὰ ἀπαρέμφ. ἄρχειν... καταστήσασθαι.—καταστήσασθαι, ἀπαρέμφ. χρόνου ἄορ τοῦ ρ. καθίσταμαι.—βούλοιο, εὐκτ. ἐνεστώτος τοῦ ρ. βούλομαι.—ὄντινα, ἀναφορικὴ ἀντωνυμία—οὔσης, χρονικὴ μετοχή, γενικὴ ἀπόλυτος.—ἐπιφαινομένου, χρονικὴ μετοχή, γενικὴ ἀπόλυτος, χρόνου ἐνεστ. τοῦ ρ. ἐπιφαίνομαι.—ἐνθα, τοπικὸν ἐπίρρημα.—δέοι, εὐκτικὴ ἐνεστ. τοῦ ἀπρόσωπου δεῖ—ἀκούσας, χρονικὴ μετοχή, χρόνου ἐνεργητικοῦ ἄορ. τοῦ ρ. ἀκούω, ἤκουον, ἀκούσομαι, ἤκουσα, ἀκήκοα, ἤκηκόειν.—ποιεῖσθαι, τελικὸν ἀπαρέμφατον ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ παρήγγειλε.—τῶν πόλεων, γενικὴ διαιρετικὴ εἰς τὸ ἐκάστη.—ἐπηγγείλαντο, ὄριστ. ἄορ τοῦ ρ. ἐπαγγέλλομαι.—χαρίζεσθαι, τελικὸν ἀπαρέμφατον ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ βουλομενοι, τὸ ὅποιον εἶναι αἰτιολογικὴ μετοχή.—χαρίζεσθαι, ἀπαρ. ἐνεστώτος τοῦ ἀποθετικοῦ ρ. χαρίζομαι, ἐχαρίζομαι, χαρισομαι, ἐχαρισάμην, κεχάρισμαι, ἐκεχαρίσμην.—ὡς εἴκοσι καὶ ἑκατὸν: συνάπτεται πρὸς τὸ: καὶ ἐγένοντο—ἐρρωμένων, ἐπιθετικὴ μετοχή, χρόνου παρακειμ. τοῦ ρ. ρώννυμαι, ἐρρωννύμην, ρωθήσομαι, ἐρρώσθην, ἔρρωμαι, ἐρρώμην.—τοῦ παρασκευάζεσθαι, ἐναρθρον ἀπαρέμφ., εἶναι δὲ γενικὴ ἀντικειμενικὴ εἰς τὸ ἀπειρότερον.—ἀπελθὼν, χρονικὴ μετοχή, χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. ἀπέρχομαι.

7. Συνασπισμός τῶν ἐν Ἑλλάδι πόλεων κατὰ τῶν Λακεδαιμονίων.

(Κεφ. Ε' § 1—2).

Κεφ. Ε'. § 1-2. Περὶληψις.—Ὁ Τιθραύστης παρατηρῶν δὲ τὸ Ἀγχιλαός δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἀσίαν ἐστειλε τὸν Τιμοκράτην μὲ πολλὰ χρήματα εἰς τὴν κυρίως Ἑλλάδα, ὃ ὁποῖος κατάρθωσε νὰ ἐνώσῃ τὰς κυριώτερας πόλεις ἐναντίον τῆς Σπάρτης.

Ἑρμηνεία.—Ὁ δὲ Τιθραύστης νομίζων ὅτι κατενόησε (=δοκῶν καὶ καταμαθεῖν) ὅτι ὁ Ἀγχιλαός καταφρονουσε τὴν δύναμιν (=τῶν πραγμάτων) τοῦ βασιλέως καὶ μὲ κανένα τρόπον δὲν (=οὐδαμῆ) ἐσκέπτετο νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ ὅτι εἶχεν (=έχοντα) μᾶλλον μεγάλας ἐλπίδας ὅτι θὰ νικήσῃ (=αἰρήσειν) τὸν βασιλέα, ἐπειδὴ ἀποροῦσε πῶς νὰ μεταχειρισθῇ τὴν παροῦσαν περίστασιν (ἢ: τί νὰ πράξῃ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν =τὶ χροῖο τοῖς πράγμασι), στέλλει τὸν Τιμοκράτην τὸν Ρόδιον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφοῦ τοῦ ἔδωκε χρυσᾶ νομίσματα (=χρυσίον) ἀξίας πενήτηκοντα περίπου ἀργυρῶν ταλάντων (=ὡς πενήτηκοντα τάλαντα ἀργυρίου), καὶ διατάσσει νὰ προσπαθῇ (=πειρᾶσθαι) λαμβάνων ἀσφαλεστάτας ἐγγυήσεις (ἢ: μεγίστας ἐνόρκους διαβεβαιώσεις =πιστὰ τὰ μέγιστα) νὰ δίδῃ (=διδόναι) εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν πόλεων, μὲ τὸν ὄρον (=ἐφ' ᾧ) νὰ κηρύξουν (=ἐξορίσιν) πόλεμον ἐναντίον τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐκεῖνος δὲ ἀφοῦ ἤλθε δίδει [ἀπὸ τὰ χρήματα] εἰς τὰς Θήβας μὲν εἰς τὸν Ἀνδροκλείδαν καὶ Ἰσμηνίαν καὶ Γαλαξίδωρον, εἰς τὴν Κόρινθον δὲ εἰς τὸν Τιμόλκων καὶ Πολυάνθη, εἰς τὸ Ἄργος δὲ εἰς τὸν Κύλωνα καὶ εἰς τοὺς ὀπαδοὺς του (=τοῖς μετ' αὐτοῦ). Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ἂν καὶ δὲν ἔλαβον ἀπὸ αὐτὰ τὰ χρήματα, ὅμως ἦσαν πρόθυμοι εἰς τὸν πόλεμον. Ὅσοι μὲν λοιπὸν ἐδέχθησαν τὰ χρήματα εἰς τὰς πόλεις τῶν προσεπαθῶν νὰ καιαστήσουν μισητοὺς (=διέβαλλον) τοὺς Λακεδαιμονίους· ἀφοῦ δὲ ταύτας [τὰς πόλεις] εἰς μῖσος ἐναντίον αὐτῶν παρεκίνησαν, προσεπάθουν νὰ ἐνώσουν (=συνίστασαν) [εἰς συμμαχίαν] καὶ τὰς μεγαλυτέρας πόλεις ἀναμεταξύ των.

Κεφ. Ε'. § 1-2. Παρατηρήσεις.—δοκῶν, αἰτιολογικὴ μετοχὴ χρόνου ἐνεστ. τοῦ ρ. δοκέω-ῶ, ἐδόκουν, δόξω, ἐδοξα, δόκησιν ἔσχηκα.—καταμαθεῖν, εἰδικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ δοκῶν εἶναι δὲ χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. καταμανθάνω, κατεμάνθανον, καταμαθήσομαι, κατέμαθον, καταμεμάθηκα, κατεμεμαθήκειν.—καταφρονουῖντα, κατηγορηματικὴ μετοχὴ, ἐξαρτημένη ἐκ τοῦ καταμαθεῖν, εἶναι δὲ χρόνου ἐνεστ. τοῦ ρ. καταφρονέω-ῶ—οὐδαμῆ, ἐπίρρημα τροπικόν.—διανουόμενον, κατηγορηματικὴ μετοχὴ, ἐκ τοῦ καταμαθεῖν, εἶναι δὲ χρόνου ἐνεστώτος τοῦ ρ. διανουέμαι-οῦμαι, διενουόμην, διανοήσομαι καὶ διανοηθήσομαι, διενουήθην, ἐξ-

γενόμενοι, διενενοήμην.—**ἀπιέναι**, τελικόν ἀπαρέμφ. ἐξαρτώμενον· ἐκ τοῦ **διανοοῦμενον**, εἶναι δὲ ἀπαρέμφ. τοῦ ρ. **ἀπειμι** (ἀπό+εἶμι).—**ἀπορῶν**, αἰτιολογική μετοχή.—**δούς**, χρονική μετοχή, εἶναι δὲ χρόνου ἀορ. β' τοῦ ρ. **διδωμι**.—**χρῶτο**, εὐκτική ἐνεστ. τοῦ ρ. **χρήσομαι ὦμαι**.—**χρυσίου**=**χρῦσος** νόμισμα, ἦτο χρυσοῦς δαρεϊκοῦς· ὁ δαρεϊκός ἦτο νόμισμα ἔχον ἀξίαν 20 ἀττικῶν δραχμῶν.—**τάλαντα**: τὸ τάλαντον ἦτο χρηματικὴ παροσῆτης ἰσοδυναμοῦσα πρὸς 6 000 ἀττικὰς δραχμάς.—**πειράσθαι**, τελικόν ἀπαρέμφατον, ἐκ τοῦ **κελεύει**: εἶναι δὲ χρόνου ἐνεστ. τοῦ ρ. **πειράσομαι ὦμαι**, ἐπειρόμην, πειράσομαι, ἐπειρασάμην, παθ. ἀορ. ὡς μέσος ἐπειράσθην, πεπειράσθην, ἐπεπειράσθην.—**διδόναι**, τελικόν ἀπαρέμφ. ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ **πειράσθαι**.—**ἔχοντα**, κατηγορηματικὴ μετοχή, ἐκ τοῦ: **καταμαθεῖν**.—**αἰρήσιν**, εἰδικόν ἀπαρέμφ. ἐξαρτώμενον ἐκ τῆς περιφράσεως: **ἐλπίδας ἔχοντα**: εἶναι δὲ χρόνου μέλλ. τοῦ ρ. **αἰρέω ὦ**, ἤρουν, αἰρήσω, εἶλον, ἤρηκα, ἤρήκειν.—**προεστηκόσιν**, μετοχὴ ἐπιθετικὴ, χρόνου παρακειμένου τοῦ ρ. **προΐσταμαι**, προΐστάμην, προστήσομαι, προεστησάμην καὶ β' προέστην, προσταθήσομαι, προεστήθην, προεστήκα, προεστήκειν.—**ἐξοίσειν**, ἀπαρέμφ. χρόνου μέλλ. τοῦ ρ. **ἐκφέρω**.—**ἐλθῶν**, χρονικὴ μετοχή.—**μεταλαβόντες**, ἐναντιωματικὴ μετοχή.—**οἱ δεξάμενοι**, ἐπιθετικὴ μετοχή, χρόνου ἀορ. τοῦ ρ. **δέχομαι**.—**πρήγαγον**, ἀορ. β' ὄριστ. τοῦ ρ. **πράσσω**.—**συνίστασαν**, ὄριστ. παρὰτ. τοῦ ρ. **συνίστημι**.—**ἀλλήλας**, ἀλλήλοπαθῆς ἀντωνυμία.

8. Ὁ Ἀγησίλαος εἰς τὴν Φρυγίαν. Συνάντησις αὐτοῦ μετὰ τοῦ Φαρναβάζου.

(Βιβλ. Δ'. Κεφ. Α'. § 1—3, 15—39, 41).

Βιβλ. Δ'. Κεφ. Α'. § 1—3. Περίληψις—Ὁ Ἀγησίλαος ἀφοῦ ἐπορεύθη εἰς τὴν χώραν τοῦ Φαρναβάζου ἐλεηλάτει αὐτήν· τῇ μεσολαβήσει δὲ τοῦ Σπιθριδάτου συμμαχεῖ μετὰ τὸν ἡγεμόνα τῆς Παφλαγονίας Ὅτυν καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ στρατιωτικὴν βοήθειαν.

Ἑρμηνεία.—Ὁ δὲ Ἀγησίλαος, ἀφοῦ ἔφθασε *συχρόνως μετὰ τὸ φθινόπωρον* (=ἄμα μετοπώρῳ) εἰς τὴν Φρυγίαν τοῦ Φαρναβάζου, τὴν μὲν χώραν ἐπυρπόλει καὶ *κατέστρεψε* (=ἐπόρθη), πόλεις δὲ ἄλλας μὲν διὰ τῆς βίας, ἄλλας δὲ *μετὰ τὴν θέλησιν των* (=ἐκούσας) κατελάμβανε. Ὅτε δὲ ὁ Σπιθριδάτης [τοῦ] ἔλεγεν *δ.ι* (=ὦ.) ἐάν ἐλθῃ εἰς τὴν Παφλαγονίαν μαζί με αὐτόν, τὸν Ὅτυν, τὸν βασιλέα τῶν Παφλαγόνων, *θὰ φέρῃ εἰς συνομιλίαν* [μετὰ αὐτόν] (=εἰς λόγους ἄξει) καὶ θὰ [τόν] κάμη συμμαχόν, ἐπορεύετο προθύμως, ἐπειδὴ ἐπιθυμοῦσε πρὸ πολλοῦ τοῦτο, δηλ. τὸ *ἰὰ ἀπροσπαίηση* (=τοῦ ἀφ.σ.ἀναι) κάποιον ἔθνος ἀπὸ τὸν βασιλέα. Ἀφοῦ δὲ ἔφθασεν εἰς τὴν Παφλαγονίαν, ἦλθεν [εἰς συνομιλίαν] ὁ Ὅτυς καὶ ἔκαμε συμμαχίαν (ἧ: συνεμάχησε [μετὰ τὸν Ἀγησίλαον]), διότι *ἂν καὶ προσκαλεῖτο* (=καὶ καλούμενος) ἀπὸ τὸν βασιλέα δὲν εἶχεν ἀνοβῆ [εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Περσίας] *κατὰ συμβουλήν* (=πέριαντος) δὲ τοῦ Σπιθριδάτου *ἀφορῶς* (=κατέλιπεν) εἰς τὸν Ἀγησίλαον ὁ Ὅτυς χιλίους μὲν ἰππεῖς, δύο χιλιάδας δὲ πελταστάς.

Βιβλ. Δ'. Κεφ. Α' § 1-3. Παρατηρήσεις.— ἄμα μετοπώρω, δηλ. του 395:—ἀφίετο, ἄορ. β' τοῦ ρ. ἀφικνέομαι-εὔμαι, ἀφικνούμην, ἀφίξομαι, ἀφικόμεν, ἀφίγμαι, ἀφίγμην.—ἔκαε, παρατ. τοῦ ρ. καίω καὶ κάω, ἕκαιον καὶ ἕκαον, καύσω, ἕκαυσα, κέκαυκα, ἕκακαύκει.—ἐπέρθει, παρατ. τοῦ ρ. πορθέω-ῶ—ἐκούσας, αἰτιατ. πληθυντ., γέν. θηλ. τοῦ ἐπιθ. ἐκῶν-εὔσα-όν.—λεγοντες, χρονική μετοχή, γεν. ἀπολυτος.—ἔλθοι, ἄορ. β' εὐκτικῆς τοῦ ρ. ἔρχομαι.—ὡς, σύνδεσμος εἰδικός, συνάπτεται δὲ πρὸς τὸ ἄξοι καὶ ποιήσοι.—ἄξοι, μέλλ. εὐκτικῆς τοῦ ρ. ἄγω.—ἐπιθυμῶν, αἰτιολογική μετοχή.—ἀφιστάναι, ἀπορέμφ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἀφίστημι.—τοῦ ἀφιστάναί. ἐπεξηγεῖ τὸ προηγούμενον: τούτου.—ἐποιήσατο, δηλ. τῷ Ἀγησίλαῳ.—καλούμενος, ἐνδοτική μετοχή=ἀν καὶ ἐκαλεῖτο.—ἀνεβεβήκει, ὕπερσυντ. ὀριστ. τοῦ ρ. ἀναβαίνω, ἀνέβαινον, ἀναβήσομαι, ἀνέβην, ἀναβέβηκα, ἀνεβεβήκει.—πείσαντες, χρονική μετοχή, γεν. ἀπόλυτος· εἶναι δὲ χρόνου ἄορ. τοῦ ρ. πείθω.—ἀνεβεβήκει, δηλ. πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν Περσίαν. Σπιθριδάτη: οὗτος ἦτο ὑποδιοικητὴς εἰς τὴν σατραπείαν τοῦ Φαρναβάζου πεισθεὶς δὲ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος (396) ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου, ἀπεισάτησεν ἀπὸ τὸν Φαρνάβαζον καὶ προσήλθεν εἰς τὸν Ἀγησίλαον.—κατέλιπε, ἄορ. β' τοῦ ρ. καταλείπω.+ ἱππῆας χιλίους: ἡ δύναμις αὕτη ἦτο σπουδαιστάτη, διότι οἱ Παφλαγόνες ἦσαν ἀριστοὶ ἱππεῖς

§ 15-16. Περίληψις.—'Ο Ἀγησίλαος ἐλθὼν εἰς Δασκυλείου, ὅπου καὶ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Φαρναβάζου, διεχείμαζε Ἐκεῖ ὁ στρατὸς εἶχεν ἄφθονα τὰ τροφίμα, εὔρισκε δὲ καὶ κυνήγιον ζῶων καὶ πτηνῶν καὶ ψάρια πολλά εἰς τὸν ἐκεῖ πλησίον ποταμόν.

Ἑρμηνεία.—Μετὰ ταῦτα δὲ ὁ Ἀγησίλαος ἀπήχετο (=ἀπεπορεύετο) κατὰ τοῦ Δασκυλείου, ὅπου εὔρισκοντο καὶ τὰ ἀνάκτορα (=βασιλεία) τοῦ Φαρναβάζου καὶ χωρὶά γύρω ἀπὸ αὐτὰ πολλά καὶ μεγάλα καὶ με (=ἔχουσαι) ἄφθονα τὰ τροφίμα (=ἐπιτήδεια). Καὶ ζῶα τοῦ κυνηγίου (=θῆραι) [ὑπήρχον] ἄλλα μὲν εἰς περιφραγμένους (=περιειργμένοις) κήπους (=παραδείσους), ἄλλα δὲ καὶ εἰς ἀνοικίους (=ἀναπεπταμένοις) χώρους, πολὺ ὠραῖα. Ἔρρεε, δὲ πλησίον (=παρέρρει) καὶ ποταμὸς γεμάτος ἀπὸ κάθε εἶδους (=παντοδαπῶν) ψάρια. Ἰπήρχον (=ἦν) δὲ καὶ ἄφθονα πουλιὰ δι' ἐκείνους ποὺ μπορούσαν νὰ κυνήγησον [πουλιὰ] (=ὄρνιθεςαἰ). Αὐτοῦ μὲν λοιπὸν [ὁ Ἀγησίλαος] περνοῦσε τὸν χειμῶνα (=διεχείμαζε), προμηθευόμενος (=λαμβάνων) τὰ τροφίμα διὰ τὸν στρατὸν καὶ ἀπο αὐτοῦ [ὅπου ἔμνε] καὶ [μακρόθεν] με ἐπιδρομὰς (=σὺν προνομαις)

§ 15-16. Παρατηρήσεις.—ἐπὶ Δασκυλείου: τοῦτο ἦτο πρωτεύουσα τοῦ Φαρναβάζου παρὰ τὴν Προποντίδα.—ἀπεπορεύετο, παρατ. τοῦ ρ. ἀποπορεύομαι—ἄφθονα: κατηγορούμενον εἰς τὸ ἐπιτήδεια.—ἔχουσαι, ἐπιθετικὴ μετοχή.—αἱ μὲν . . . αἱ δὲ, παράθεσις κατ' ἐπιμερισμὸν εἰς τὸ: θῆραι.—περιειργμένοις, μετοχή μέσου παρακ. τοῦ ρ. περιείργω, περιείργον, περιείρω, περιείρξω, περιείρξαι, περιείρξω—περιείργομαι, περιειργόμην, περιείρξομαι, περιείρξην, περιείργμαι, περιείργμην. Οἱ Πέρσαι εἶχον περιφραγμένους κήπους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκλείον ἄγρια ζῶα διὰ κυνήγιον.—παρέρρει, χρόνου παρατ. γ' ἐν. πρὸς τοῦ ρ. παραρρέω, παρέρρειον, παραρρήσομαι, παρερρῆν, παρερρῆκα, παρερρῆναι

κειν.—**ὄρνιθεύσαι**, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ: **δυναμένοις** εἶναι δὲ χρόνου ἀορ. τοῦ ρ. **ὄρνιθεύω**.—**διεχειμάζε**, ὑποκ. ὁ Ἀγχιλάος. Ὁ Φαρνάβαζος δὲν τολμᾷ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν πρωτεύουσάν του, διότι ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἦτο σημαντικὸς.—**προνομαί**: ἦσαν ἐπιδρομαὶ εἰς ἔχθρικὴν χώραν συντεταγμένων στρατιωτῶν πρὸς συλλογὴν τροφῶν.—**λαμβάνων*** τροπικὴ μετοχή.

§ 17-19. **Περίληψις**.—Ὁ Φαρνάβαζος μὲ δρεπανηφόρα ἄρματα καὶ τετρακοσίους ἵππεις συναντήσας διεσπαρμένους στρατιώτας τοῦ Ἀγχιλάου ἐπιτίθεται κατ' αὐτῶν καὶ φονεῖ περὶ τοὺς ἑκατὸν.

Ἑρμηνεία.—Ὅτε δὲ κάποτε οἱ στρατιῶται ἔπαιρναν τὰ τροφίμα **περὶφρονητικᾶ** (=καταφρονητικῶς) καὶ χωρὶς προφυλάξεις (ἢ: περιφρονούντες [τοὺς ἔχθρους] καὶ χωρὶς νὰ προφυλάττωνται), **οἷου δὲν εἶχον πάθει κανὲν ἀτύχημα** (=διὰ τὸ **μηδὲν ἐσφάλλαι**) πρωτύτερα, **συνήνησε κατὰ τύχην** (=ἐπέτυχε) αὐτοὺς ὁ Φαρνάβαζος **διεσπορπισμένους** (=ἐσπαρμένους) εἰς τὴν πεδιάδα, ἔχων μὲν [ὁ Φαρν...] δύο δρεπανηφόρα ἄρματα, ἵππεις δὲ περίπου τετρακοσίους. Οἱ δὲ Ἕλληνες **μόλις** (=ὡς) εἶδον αὐτὸν **νὰ προχωρῆ** (ἢ: νὰ πλησιάζῃ =προσελαύνοντα) **συνηθροίσθησαν καὶ ἀντιπαρετάχθησαν** (=συνέδραμον) περίπου ἑπτακόσιοι. Οὗτος δὲ δὲν **ἐβράδυνε** (=ἠμέλλησεν), ἀλλὰ **ἀφοῦ ἔστησε ἔμπροσθεν τοῦ** (=προσθησάμενος) τὰ ἄρματα. αὐτὸς δὲ μαζὶ μετὰ τοὺς ἵππεις **ἀφοῦ ἐάχθη ὀπισθεν** (=γενόμενος ὀπισθεν), διέταξε **νὰ ἐπιπέσουν ἐναντίον αὐτῶν** (=ἐλαύνειν εἰς αὐτούς). Ὅτε δὲ τὰ ἄρματα **ἐπιτεθένια** (=ἐμβalόντια) **διεσκέδρισαν** (=διεσκέδασε) τοῦ: **συγκεντρωμένους** [Ἕλληνας] (=ἀθρόον), ἀμέσως οἱ ἵππεις **ἐφόνευσαν** (=κατέβαλον) ἑκατὸν περίπου ἀνθρώπους, οἱ δὲ ἄλλοι κατέφυγον πρὸς τὸν Ἀγχιλάον διότι κατὰ τύχην ἦτο **πλησίον** (=ἐγγὺς) μετὰ τοὺς ὀπλίτας [του].

§ 17-19. **Παρατηρήσεις**—**λαμβανόντων**, γενικὴ ἀπόλυτος, χρονικὴ μετοχή.—**ἐσφάλλαι**, ἀπαρέμφ. μέσου παρακ. τοῦ ρ. **σφάλλωμαι**, ἐσφαλλόμεν, σφαλήσομαι, ἐσφάλην, ἐσφαλμαι, ἐσφάλμην—**ἐπέτυχε**, ἀορ. β' τοῦ ρ. **ἐπιτυγχάνω**, ἐπετύγγανον, ἐπιτεύξομαι, ἐπέτυχον, ἐπιτετύχηκα, ἐπετετύχηκει—**ἐσπαρμένοις** (δηλ. εἰς ἀρπαγὴν), κατηγορηματικὴ μετοχή, ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ ἐπέτυχε· εἶναι δὲ χρόνου παρακ. τοῦ ρ. **σπείρομαι**, ἐσπειρόμην, σπαρήσομαι, ἐσπάρην, ἐσπαρμαι, ἐσπάρμην.—**ἄρματα δρεπανηφόρα**: τὰ γνωστὰ ἀπὸ τὴν Κύρου ἀνάβασιν **ἕτιροχα** ὀχήματα, τὰ ὁποῖα ἔφερον δρέπανα εἰς τοὺς τροχοὺς ἐκἀέρωθεν.—**προσελαύνοντα**, κατηγορηματικὴ μετοχή, ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ εἶδον· εἶναι δὲ χρόνου ἔνεστ. **προσελάυνω**, προσήλαυνον, προσελῶ, προσήλσα, προσελήλακα, προσελήλακην.—**συνέδραμον**, ἀορ. β' τοῦ ρ. **συντρέχω**.—**ἠμέλλησεν**, ἀορ. τοῦ ρ. **μέλλω**, ἠμελλον, μελλήσω, ἐμέλλησα—**ἐλαύνειν**, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ **ἐκέλευσε**—**γενόμενος**, χρονικὴ μετοχή, χρόνου ἀορ. β' τοῦ ρ. **γίγνομαι**.—**προσθησάμενος**, χρονικὴ μετοχή, χρόνου ἀορ. α' τοῦ ρ. **προΐσταμαι**—**διεσκέδασε**, ἀορ. τοῦ ρ. **διασκεδάννυμι**, διεσκεδάννυν, διασκεδῶ, διεσκέδασα, διασκεδάσας ἔχω.—**ἐμβalόντια**, μετοχὴ ἀορ. τοῦ ρ. **ἐμβάλλω**.—τὸ **ἀθρόον**, δηλ. τοὺς ἑπτακοσίους Ἕλληνας συντεταγμένους.—**ταχὺ**, ἔπιρρ. τροπικόν=ταχέως.—

κατέφυγον, ἀόρ. β' τοῦ ρ. καταφεύγω.—δν, κατηγορηματικὴ μετοχὴ ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ ἔτυχε.

§ 20 - 21. Περίληψις.—'Ο Ἑριπίδας μαθὼν παρὰ τοῦ Σπιθριδάτου ὅτι ὁ Φαρνάβαζος ἐστρατοπέδευεν εἰς τὴν Καυὴν, ζητεῖ στρατὸν καὶ ἵππικὸν ἀπὸ τὸν Ἀγρησίλαον διὰ νὰ ἐπιτεθῆ ἑναγτίον του.

'Ερμηνεία.—Μετὰ ταῦτα δὲ κατὰ τὴν τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν, (ἢ: μετὰ τρεῖς δὲ ἢ τέσσαρας ἡμέρας) *μανθάνει* (= *αἰσθάνεται*) ὁ Σπιθριδάτης, ὅτι ὁ Φαρνάβαζος ἐστρατοπέδευεν εἰς τὴν Καυὴν, ἕνα χωριὸν μεγάλο, εἰς ἀπόστασιν (ἢ: [καί] ὅτι ἀπέιχε [ὁ Φαρνάβαζος] = *ἀπέχοντα*) περίπου ἑκατὸν ἐξήντα στάδια, καὶ εὐθὺς ἀναφέρει πρὸς τὸν Ἑριπίδαν. Καὶ ὁ Ἑριπίδας, ἐπειδὴ ἐπιθυμοῦσε *νὰ κάμῃ κάποιον λαμπρὸν κατορθῶμα* (= *λαμπρὸν τι ἐργάσασθαι*), ζητεῖ ἀπὸ τὸν Ἀγρησίλαον ὀπλίτας περὶπου δύο χιλιάδας καὶ πελταστὰς ἄλλους τόσους καὶ ἵππεῖς καὶ τοὺς [ἵππεῖς] τοῦ Σπιθριδάτου καὶ τοὺς Παφλαγῶνας καὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων *ὄσους ἤθελε πείσει* (= *ὀπόσους πείσειεν*).

§ 20-21. Παρατηρήσεις.—*αἰσθάνεται*, ἐνεστ. ὄριστ. τοῦ ρ. *αἰσθάνομαι*, ἠσθάνομην, αἰσθησομαι, ἠσθόμην, ἠσθημαι, ἠσθήμην.—*Καυή*: κώμη τῆς Μ. Φρυγίας—*στρατοπεδεύομενον*, μετοχὴ ἐνεστ. τοῦ ρ. *στρατοπεδεύομαι*: εἶναι δὲ κατηγορηματικὴ μετοχὴ, ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ *αἰσθάνεται*—*ἀπέχοντα*, ὑποκειμ. Φαρνάβαζον), κατηγορηματικὴ μετοχὴ ἐκ τοῦ *αἰσθάνεται*.—*στάδια*: τὸ στάδιον ἦτο μέτρον μήκους ἴσον πρὸς 186 μέτρα περίπου.—*ἐργάσασθαι*, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐξαρτῶμενον ἐκ τοῦ *ἐπιθυμῶν*, τὸ ὁποῖον εἶναι αἰτιολογικὴ μετοχὴ.—*τὸν Ἀγρησίλαον*, ὀπλίτας καὶ πελταστὰς καὶ ἵππας, ἀντικείμενα τοῦ *αἰτεῖ*—*πείσειεν*, εὐκτικὴ ἀόρ., αἰολικὸς τύπος τοῦ ρ *πείθω*.—*τούς τε Σπιθριδάτου καὶ τοὺς Παφλαγῶνας*: δηλ. τοὺς διακοσίους ἵππεῖς τοῦ Σπιθριδάτου καὶ τοὺς χιλίους Παφλαγῶνας.

§ 22 - 25. Περίληψις.—'Ο Ἑριπίδας ἀφοῦ ἐθυσίασε καὶ ἀφοῦ συνεκέντρωσε μόλις τοὺς μισοὺς ἀπὸ ὄσους ἔδωκεν ὁ Ἀγρησίλαος ἐπετέθη κατὰ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Φαρναβάζου· τοῦτο δὲ κυριεύσας ἀπεκόμισε πολλὰ χρήσιμα πράγματα, τὰ ὁποῖα ἔφερε μαζί του ὁ Φαρνάβαζος.

'Ερμηνεία.—'Αφοῦ δὲ [ὁ Ἀγρησίλαος] ὑπεσχέθη εἰς αὐτὸν [τὴν στρατιωτικὴν βοήθειαν] ἐθυσίαζε· καὶ κατὰ τὸ *δειλινδ* (= *ἄμα δειλῆ*) *ἐπειδὴ εἶχεν εὐνοϊκὰ σημεῖα* (= *καλλιεργησάμενος*), *ἔτελειωσε* (= *κατέλυσε*) τὴν θυσίαν. Μετὰ ταῦτα δὲ παρήγγειλεν ἀφοῦ δειπνήσουν (ἢ: μετὰ τὸν δεῖπνον) *νὰ παρουσιασθῶν* (= *παρεῖναι*) πρὸ τοῦ στρατοπέδου [οἱ στρατιῶται ποῦ ἔδωκεν ὁ Ἀγρησίλαος]. *Ὅτε δὲ ἐσκοτεινίασε* (= *σκοτόναι δὲ γενομένου*) δὲν ἐβγῆκαν οὔτε οἱ μισοὶ ἀπὸ *κάθε [εἶδος ὀπλων]* (= *ἐκάστων*). *Ἴνα δὲ μὴ περιγελοῦν αὐτὸν* (= *ὅπως μὴ καταγελοῦν αὐτοῦ*) οἱ ἄλλοι τριάκοντα, *ἐὰν ἤθελεν ἀποτραπῆ* [ἀπὸ

τὴν ἐπίθεσιν] (=εἰ ἀποτρέποιτο) ἐπορεύετο μετὰ τὴν δύναμιν τὴν ὅποιαν εἶχε. Κατὰ τὰ ξημερώματα δὲ (=ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ) ἀφοῦ ἐπετέθη (=ἐπιπεσὼν) ἐναντίον τοῦ στρατοπέδου (=τῆ στρατοπεδείᾳ) τοῦ Φαρναβάζου ἐκ μὲν τῆς ὀπισθοφυλακῆς αὐτοῦ [δηλ. τοῦ Φαρναβάζου], ἣ ὅποια ἀπετελεῖτο (=ὄντων) ἀπὸ Μησούς, πολλοὶ ἐφονεύθησαν (=ἔπεσον), αὐτοὶ δὲ [δηλ. ὁ Φαρναβάζος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν] διαφεύγουν· τὸ δὲ στρατόπεδον κυριεύεται (=ἀλλίσκεται), καὶ πολλὰ μὲν ποτήρια (=ἐκπώματα) καὶ ἄλλα [πολύτιμα] πράγματα (=κτῆματα), ὅποια φυσικὰ (=ὄλα δὴ) εἶχεν (=ἦν) ὁ Φαρναβάζος [ὡς διοικητῆς τοῦ ἤτο], πρὸς τοῦτοις δὲ σκευὴ πολλὰ καὶ ζῶα φορητὰ (=ὑποζύγια σκευοφόρα). Διότι, ἐπειδὴ ἐφοβεῖτο (=διὰ τὸ φοβεῖσθαι) μήπως (=μὴ), ἐὰν κάπου ἐγκατασταθῇ (=κατασταίῃ), περικυκλωθεὶς πολιορκηθῆται, ἄλλοτε εἰς ἄλλο μέρος (=ἄλλῃ) τῆς γῶρας ἐπορεύετο ὅπως οἱ νομάδες, ἐξαφανίζων ὅσον ἡδύναται περισσότερον (=μάλα) τὰς ἐκάστοτε θέσεις τοῦ στρατοπέδου (=τὰς στρατοπεδεύσεις).

§ 22-25. Παράτηρήσεις.—ὕπεσχοτο (ὑποκείμ. ὁ Ἄγχιλαος), ἄορ. ὄριστ. τοῦ ρ. ὑπισχνέομαι-εὔμαι, ὑπισχνούμην, ὑποσχίσομαι, ὑπεσχόμην, ὑπέσχημαι ὑπεσχήμεν.—αὐτῶ, δηλ. τῷ Ἡριππίδᾳ.—ἐθύετο, ὑποκείμ. ὁ Ἡριππίδας.—καλλιερησάμενος, αἰτιολογικὴ μετοχὴ χρόνου μέσου ἄορ τοῦ ρ. καλλιερέομαι-εὔμαι, ἐκαλλιερούμην, καλλιερήσομαι, ἐκαλλιερησάμην, παθ. ἐκαλλιερήθην, ὑπερο. ἐκεκαλλιέρητο.—δειπνήσαντας, χρονικὴ μετοχὴ, χρόνου ἄορ. τοῦ ρ. δειπνέω-ῶ.—παρεῖναι, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ παρήγγειλε, τοῦ ρ. πάρεμι—γενόμενου, χρονικὴ μετοχὴ, γεν. ἀπόλυτος χρόνος. ἄορ. β' τοῦ ρ. γίνομαι.—ἐκάστῳ, γενικὴ διαίρετικὴ.—ἔξηλθον, ἄορ. β' τοῦ ρ. ἐξέρχομαι.—ἀποτρέποιτο, εὐκτ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἀποτρέπομαι, ἀπετρεπόμην, ἀποτρέφομαι, ἀπετρεψάμην, ἀποτέτραμμαί, ἀπετετράμην.—καταγελῶν, ἐνεστ. εὐκτ. τοῦ ρ. καταγελῶ-ῶ, κατεγέλω, καταγελᾶσαι, κατεγέλασα, καταγελᾶσας ἔχω.—αὐτοῦ, ἀντικείμ. τοῦ καταγελῶν.—ἦν, ἀναφορικὴ ἀντωνυμ. ἐπιπεσὼν, χρονικὴ μετοχὴ, χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. ἐπιπίπτω, ἐπέπιπτον, ἐπιπεσοῦμαι, ἐπέπεσον, ἐπιπέπτωκα, ἐπέπεπτόκειν.—τῆς προφυλακῆς, γεν. διαίρετικὴ.—αὐτοί, δηλ. ὁ Φαρναβάζος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν.—ἀλλίσκεται, ἐνεστ. ὄριστ. τοῦ ρ. ἀλλίσκομαι, ἠλίσκομην, ἀλώσομαι, ἐάλων, καὶ ἦλον, ἐάλωκα καὶ ἦλωκα, ἠλώκειν.—κατασταίῃ, εὐκτικὴ ἄορ. β' τοῦ ρ. καθίσταμαι.—ἄλλῃ, ἐπιρρ. τοπικόν.—ἐπῆει, παρ. τοῦ ρ. ἐπέρχομαι.—νομάδες: ποιμενικὰ φυλὰ περιφερόμενα ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μαζί μετὰ ποιμνιά των.

§ 26-28. Περίληψις.—Ὁ Σπιθριδάτης καὶ οἱ Παφλαγόνες νομίσαντες ὅτι ἠδικήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἡριππίδα ἐγκαταλείπουν τὸν Ἄγχιλαον καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἀριαῖον εἰς τὰς Σάρδεις, πράγμα τὸ ὅποιον τὰ μέγιστα ἐλύπησεν αὐτὸν.

Ἑρμηνεία.—Ἄφοῦ δὲ ἐπῆραν μαζί τους (=ἀπήγαγον) τὰ κυριευθέντα λάφυρα οἱ Παφλαγόνες καὶ ὁ Σπιθριδάτης, ὁ Ἡριππίδας, ἀφοῦ εἰσοποθέτησε κρυφίως (=ὑποστήσας) ταξιαρχούς καὶ λοχαγούς, [τὰ] ἀφήρσεν ὅλα ἀπὸ τὸν Σπιθριδάτην καὶ ἀπὸ τοὺς Παφλαγόνας, ἵνα φέρῃ πολλὰ λάφυρα εἰς τοὺς λαφυροπώλας. Ἐκεῖνοι δὲ (=μέντοι) ἀφοῦ ἔπαθον ταῦτα, δὲν
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἠνέχθησαν (= οὐκ ἤνεγκαν), ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶχον τὴν γνώμην ὅτι ἠδικηθήσαν (= ὡς ἀδικηθέντες) καὶ ἐξηυτελισθήσαν (= ἀτιμασθέντες) ἀφοῦ ἐτοιμάσθησαν κατὰ τὴν νύκτα (= νυκτὸς) ἔφυγον γρήγορα (ἢ: ἔγιναν ἄφαντοι = ὄχοντο ἀπίοντες) εἰς τὰς Σάρδεις πρὸς τὸν Ἀριαῖον, ἐπειδὴ εἶχον ἐμπιστοσύνην (= πιστεύσαντες) διότι (= ὅτι) καὶ ὁ Ἀριαῖος ἀποστατήσας ἀπὸ τὸν βασιλέα ἐπολέμησεν ἐναντίον αὐτοῦ. Εἰς τὸν Ἀγησίλαον μὲν λοιπὸν τίποτε δὲν ἐπροκάλεσε μεγαλυτέραν θλίψιν (= οὐδὲν ἐγένετο βαρύτερον) ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψιν (= τῆς ἀπολείψεως) τοῦ Σπιθριδάτου καὶ τοῦ Μεγαβάζου καὶ τῶν Παφλαγόνων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκστρατείας.

§ 26-28. Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς. — ληφθέντα. ἐπιθετικὴ μετοχὴ, χρόνου παθ. ἄορ. τοῦ ρ. λαμβάνομαι, ἐλαμβανόμεν, ληφθήσομαι, ἐλήφθην, μέσ. ἄορ. β' ἐλαβόμην, εἴλημμαι, εἴλημην. — ἀπήγαγον, ἔνεργ. ἄορ. β' τοῦ ρ. ἀπάγω. — ὑποστήσας, χρονικὴ μετοχὴ, χρόνου ἔνεργ. ἄορ. α' τοῦ ρ. ἐφίστημι, ἐφίστην, ἐπιστήσω, ἐπέστηρα, ἐπιστήσας ἔχω. — ἀφείλετο, μέσ. ἄορ. β' τοῦ ρ. ἀφαιρέομαι οὐμαι, ἀφηρούμην, ἀφαιρήσομαι, ἀφειλόμην, ἀφαιρεθήσομαι, ἀφρήθην, ἀφήρημαι, ἀφήρημην. — ἀπαγάγει, ἔνκτ. ἔνεργ. ἄορ. β' τοῦ ρ. ἀπάγω. — πθόντες, χρονικὴ μετοχὴ, χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. πάσχω, ἔπασχον, πέισομαι, ἔπαθον, πέπονθα, ἐπεπόνθειν. — ἤνεγκαν, ἄορ. α' τοῦ ρ. φέρω, ἔφερον, οἶσω, ἄορ. α' ἤνεγκα καὶ β' ἤνεγκον, ἐνήνοχα, ἐνήνοchein. — ὡς ἀδικηθέντες καὶ ἀτιμασθέντες, αἰτιολογικαὶ μετοχαί — νυκτὸς, γενικὴ τοῦ χρόνου = κατὰ τὴν νύκτα. — συσκευασάμενοι, χρονικὴ μετοχὴ, χρόνου μέσ. ἄορ. α' τοῦ ρ. συσκευάζομαι — ὄχοντο, παρατ. ὡς ἄορ. τοῦ ἀποθετ. ἔνεστ. ὡς παρακμ. οἴχομαι (= ἔχω ἀπέλθει), ὄχόμην (= ἀπῆλθον), οἴχσομαι. — ἀπίοντες, μετοχὴ τοῦ ρ. ἀπειμι (ἀπό + εἶμι). — ἀποστάς, μετοχὴ ἄορ. τοῦ ρ. ἀφίσταμαι, ἀφιστάμην, ἀποστήσομαι, ἀπέστην, ἀφέστηκα, ἀφειστήκειν. — ὅτι, σύνδεσμος αἰτιολογικός = διότι.

§ 29-31. Π ε ρ ί λ η ψ ι ς. — Ἀπολλοφάνης τις ἐκ Κυζίκου, κοινὸς φίλος τοῦ Ἀγησιλάου καὶ τοῦ Φαρναβάζου, ἔφερε τούτους εἰς φιλικὴν συνομιλίαν. Εἰς κάποιον συμπεφωνημένον μέρος προσήλθον ὁ μὲν Ἀγησίλαος μὲ ὄλην τὴν σπαρτιατικὴν ἀπλότητα, ὁ δὲ Φαρνάβαζος μὲ ὄλην τὴν περσικὴν πολυτέλειαν.

Ἑ ρ μ η ν σ ί α. — Ὑ π ῆ ρ χ ε ν (= ἦν) δὲ κάποιος Ἀπολλοφάνης ἐκ Κυζίκου, ὁ ὁποῖος πρὸ πολλοῦ (= ἐκ παλαιοῦ) κατὰ τύχην ἦτο (= ἐτύγχανεν ὢν) φίλος καὶ τοῦ Φαρναβάζου καὶ τοῦ Ἀγησιλάου κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἔγινε φίλος (= ἐξενώθη). Οὗτος λοιπὸν εἶπεν εἰς τὸν Ἀγησίλαον ὅτι νομίζει (= ὡς οἶοιτο) ὅτι δύναται νὰ φέρῃ (= συναγαγεῖν ἂν) τὸν Φαρνάβαζον εἰς συνομιλίαν (= εἰς λόγους) μὲ αὐτὸν (= αὐτῷ) περὶ φιλίας. Ἀφοῦ (= ὡς) δὲ [ὁ Ἀγησίλαος] ἤκουσεν αὐτὸν [καὶ συνήνεσεν εἰς ὅσα ἔλεγεν], ἀφοῦ ἐδέχθη [αὐτὸς δηλ. ὁ Ἀπολλοφάνης] δήλωσιν περὶ ἀνακωχῆς (= σπονδᾶς) καὶ τὸ δεξιὸν χερί [τοῦ Ἀγησιλάου, εἰς βεβαίωσιν τῆς δηλώσεως] ἤλθε (= παρῆν) μετὰ τοῦ Φαρναβάζου (= ἄγων τὸν Φαρνάβαζον) εἰς συμπεφωνημένον μέρος (= συγκαίμενον χωρίον), ὅπου ἤδη ὁ Ἀγησίλαος καὶ οἱ

περί αὐτὸν τριάκοντα, *κατὰ γῆς* (= *χαμαί*) εἰς κάποιαν *χλὴν* (= *πόα*) ξαπλωμένοι ἐπερίμενον· ὁ δὲ Φαρνάβαζος ἤλθεν (= *ἤ- κεν*) φορῶν (= *ἔχων*) στολὴν ἀξίαν πολλῶν χρημάτων· Ἐνῶ δὲ οἱ ὑπηρεῖται τοῦ ἑστρωσαν (= *ὑποτιθέντων*, αὐτῶ) *κεντητοῦς τά- πητας* (= *ῥαπτά*), ἐπὶ τῶν ὁποίων κάθηνται μαλακὰ οἱ Πέρσαι, *ἐντρύφηκε* (ἦ: ἀπὸ ἐντροπῆν δὲν ἠθέλησεν = *ἠσχύνη*) νὰ φανῆ τρυφηλός, βλέπων τὴν *ἀπλότητα* (= *φαιλότητα*) τοῦ Ἀγισι- τίου· ἐκάθισεν λοιπὸν καὶ αὐτὸς κατὰ γῆς ὅπως ἦτο [δηλ. με- τὴν λαμπρὰν στολὴν] (= *ὡσπερ εἶχε*). Καὶ πρῶτον μὲν *ἐχαιρέ- τισαν* (= *χαίρουσιν προσεῖπαν*) ἀλλήλους· ἔπειτα ἀφοῦ ἐπρότεινε τὸ δεξι [χέρι] ὁ Φαρνάβαζος, [τὸ] *ἐπρότεινε ἐπίσης* (= *ἀντιπροού- τεινε*) καὶ ὁ Ἀγισίλαος.

§ 29-31. **Παρατηρήσεις.**—*ἦν*, παρατ. ὄριστ. τοῦ ρ. εἰμί.— *ἐτύγχανε*, παρατ. τοῦ ρ. *τυγχάνω*, ἐτύχωνον, τεύξομαι, ἔτυχον, τε- τύχηκα, ἔτετυχέκην.—*ἦν*, μετοχή τοῦ εἰμί· εἶναι δὲ κατηγορηματικὴ με- τοχὴ ἐξαρτωμένη ἐκ τοῦ *ἐτύγχανε*—*ἐξενώθη*, παθ. ἀόρ. ὡς μέσος τοῦ ρ. *ξενόομαι-οὔμαι* τοῦ ρ. τοῦτου εὐρίσκονται μόνον ὁ ἀόρ. καὶ ὁ πα- ρακ. *ἐξένωμαι*, τὰ δὲ λοιπὰ ἀναπληροῦνται ἀπὸ τὸ ρῆμα *ξενίζομαι*.— *ὡς*, εἰδικὸς σύνδεσμος=ὄτι.—*οἶοιτο*, εὐκτ. ἔνεστ. τοῦ ρ. *οἶομαι*, *φώμην*, οἴησομαι, *ὠήθην*, νενόμικα.—*συναγαγεῖν*, εἰδικὸν ἀπαρέμφατον ἐξαρτώ- μενον ἐκ τοῦ δοξαστικοῦ ρ. *οἶοιτο*· εἶναι δὲ χρόνου ἔνεργ. ἀόρ. β' τοῦ ρ. *συνάγω*.—*ὡς* σύνδεσμος χρονικὸς=ἀφοῦ.—*καὶ δεξιάν*: τὸ δεξι χέρι ἐδίδοτο ὡς ἐπιβεβαίωσις τῆς συνθήκης.—*λαβών*, χρονικὴ μετοχὴ, χρόνου ἀόρ. β' τοῦ ρ. *λαμβάνω*—*παρῆν*, παρατ. τοῦ ρ. *πέριμι*· ὑποκείμεν. τοῦ *κα- ρῆν* εἶναι ὁ Ἀπολλοφάνης.—*συγκείμενον*, μετοχὴ παθ. παρακ. τοῦ ρ. *συντίθεμαι*—*χαμαί*, ἐπίρρημα τοπικόν=κατὰ γῆς—*ἐνθα*, τοπικὸν ἐπίρ- ρημα.—*κατακείμενοι*, μετοχὴ τοῦ παρακ. *κατάκειμαι*, κατεκείμεν, κατα- κείσομαι.—*ἀνέμενον*, παρατ. τοῦ ρ. *ἀναμένω*, ἀνέμενον, ἀναμενῶ, ἀνε- μενα, ἀναμεμένηκα.—*ἦκε*, παρατ. τοῦ ρ. *ἦκω*, ἦκον, ἦξω.—*ὑποτιθέντων*, χρονικὴ μετοχὴ, γενικὴ ἀπόλυτος· εἶναι δὲ χρόνου ἔνεστ. τοῦ ρ. *ὑποτί- θημι*.—*ῥαπτά* (τά): Οἱ Πέρσαι συνήθως ἐκάθηντο εἰς τάπητας, τῶν ὁποίων ἔξω βιον τρυφλὸν κατ' ἀντιθεσιν πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας, τῶν ὁποίων ἡ σκληραγωγία καὶ ἡ λιτότης εἶναι γνωσταί.—*καθίζουσιν*, ἔνεστ. ὄριστ. τοῦ ρ. *καθίζω* (ἀμτβ.=κάθημαι), ἐκάθιζον, καθίω, ἐκάθισα, καθίσας ἔχω.— *ἠσχύνη*, παθ. ἀόρ. τοῦ ρ. *αἰσχύνομαι*, ἠσχυνόμην, αἰσχυνοῦμαι καὶ αἰ- σχυνθήσομαι, ἠσχύνηθη, ἠσχημαί, ἠσχόμην.—*ἐντρύφησαι*, τελικὸν ἀπα- ρεμφ. ἐξαρτῶμενον ἐκ τοῦ *ἠσχύνη*· εἶναι δὲ χρόνου ἀόρ. τοῦ ρ. *ἐντρύ- φάω-ῶ*, ἐνερύφω, ἐντρύφῃσω, ἐνερύφῃσα, ἐνερύφῃκα, ἐνετετρύφη- κειν.—*ῥῶν*, αἰτιολογικὴ μετ. γ, χρόνου ἔνεστ. τοῦ ρ. *ῥάω-ῶ*.—*κατεκλίθη*, παθ. ἀόρ. τοῦ ρ. *κατακλίνομαι*, κατεκλινόμην, κατακλιθήσομαι καὶ β' κατακλινήσομαι, κατεκλίθην, κατάκέκλιμαι, κατεκεκλίμην.—*ὡσπερ εἶχε*, δηλ. μετὴν πολυτελεῆ στολὴν.—*πρῶτα*, ἐπίρρ.—*προσεῖπον*, ἀόρ. β' τοῦ *προσαγορεύω*—*προτείναντος*, χρονικὴ μετοχὴ, γενικὴ ἀπόλυτος· εἶναι δὲ χρόνου ἀόρ. τοῦ ρ. *προτείνω*, προτέεινον, προτείνω, προτέεινα, προ- τέτακα, προτετάκειν.—*ἀντιπροέτεινε* (κρῆσις)=ἀντιπροέτεινε, ἀόρ. τοῦ ρ. *ἀντιπροτείνω*.

§ 32-33. **Περίληψις.**—Ὁ Φαρνάβαζος, ὡς γεροντότερος, πρῶτος ὁμιλήσας ὑπενθυμίζει εἰς τὸν Ἀγισίλαον, ὅτι εἰς τὸ πα- ρελθὸν πολλάκις ὑπεστήριξε τοὺς Λακεδαιμονίους ἐναντίον τῶν Ἀθηναίων καὶ ὑπῆρξε πιστὸς φίλος αὐτῶν, ἐνῶ τώρα αὐτοὶ

καταστρέφουν τὴν χώραν του τόσον ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ζήσῃ. Ταῦτα ὁμως δὲν ἀρμόζουν εἰς ἄνδρας γνωρίζοντας νὰ ἀποδίδουν χάριτας.

Ἑρμηνεία.—Κατόπιν δὲ τούτου *ὠμίλησε* *πρῶτος* (= *ἤρξε* τοῦ λόγου) ὁ Φαρνάβαζος διότι (= *καὶ γὰρ*) ἦτο *γεροντότερος* (= *πρεσβύτερος*). «*ὦ Ἀθησίλαε καὶ σεις ὅλοι οἱ παρόντες Λακεδαιμόνιοι, ἐγὼ μὲ σᾶς* (= *ὕμιν*), *ὅταν ἐπολεμούσατε ἐναντίον τῶν Ἀθηναίων, ὑπῆρξα φίλος καὶ σύμμαχος, καὶ τὸ μὲν ναυτικόν σας* (= *ὕμέτερον*) *δίδων χρήματα ἐνίσχυνον* (= *ἰσχυρὸν ἐποίουν*), *κατὰ ξηρὰν δὲ* (= *ἐν δὲ τῇ γῆ*), *ἐγὼ ὁ ἴδιος* (= *αὐτὸς*) *μαχόμενος μαζί σας ἔφιππος* (= *ἀπὸ τοῦ ἵππου*) *κατεδίωκον* μέχρι τῆς θαλάσσης τοὺς ἐχθρούς. *Καὶ καθόλου* (= *οὐδὲν*) *δὲν θὰ ἠμπορούσατε* (= *ἔχοιτ' ἂν*) *νὰ κατηγορήσετε ἐμέ, ὅπως ἀκριβῶς τὸν Τισσαφέρην ποτὲ ἕως τώρα* (= *πώποτε*) *οὔτε ὅτι ἔκαμα, οὔτε ὅτι εἶπον πρὸς σᾶς καμμίαν δολιότητα* (ἦ: *διπλοπροσωπία* = *διπλοῦν τι*). *Ἄν καὶ συμπεριεφέρθην δὲ ἔτσι* (ἦ: *φάνηκα τοιοῦτος* = *γενόμενος δὲ τοιοῦτος*) *τώρα εὐρίσκομαι εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἐξ αἰτίας σας* (= *ὑφ' ὑμῶν*), *ὥστε* (= *ὡς*) *οὔτε τροφᾶς* (= *δειπνον*) *ἔχω εἰς τὴν χώραν μου, ἐκτός ἂν μαζέψω κάτε ἀπὸ ὅσα* (= *τι ὧν*) *σεῖς ἀφήσετε, ὅπως ἀκριβῶς [μαζεύουν] τὰ ἄγρια ζῶα* «*Ὅσα δὲ καὶ ὠραῖα* (= *καλὰ*) *οἰκοδομήματα καὶ κήπους* (= *παραδείσους*) *γεμάτους* (= *μεστούς*) *ἀπὸ δένδρα καὶ ζῶα, μοῦ ἄφησεν ὁ πατέρας [μου], διὰ τὰ ὁποῖα* (= *ἐφ' ᾧ*) *ἠύχαριστοῦμην, ὅλα αὐτὰ [τὰ] βλέπω, ἄλλα μὲν κατακομμένα, ἄλλα δὲ καμμένα ἐντελῶς. Ἐάν λοιπὸν ἐγὼ δὲν γνωρίζω οὔτε τί εἶναι θεῖον δίκαιον* (= *δσια*) *οὔτε τί εἶναι ἀνθρώπινον δίκαιον* (= *δικαία*), *σεῖς τέλος πάντων* (= *δὲ*) *διδάξετέ με πῶς* (ἦ: *μὲ ποῖαν λογικὴν* = *ὅπως*) *ταῦτα εἶναι* [ἴδιον] *ἀνδρῶν* (ἦ: *ἀρμόζουν εἰς ἄνδρας* = *ἐστὶν ἀνδρῶν*) *οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν* (= *ἐπισταμένων*) *νὰ ἀνταποδίδουν εὐγνωμοσύνην* (= *χάριτας*)».

§ 32-33. **Πα ρα τ η ρ ῆ σ ε ι ς.**—*ἤρξε*, ἐνεργ. ὄορ. τοῦ ρ. *ἄρχω*, ἤρχον, ἄρξω, ἤρξα.—*πρεσβύτερος*, συγκριτικός βαθμὸς τοῦ *πρέσβυς* (-ιος καὶ -ως).—*ὅτε ἐπολεμεῖτε τοῖς Ἀθηναίοις*, *κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον*, ὁ Φαρνάβαζος, ὁ Κέρως καὶ ὁ Τισσαφέρνης, ἐβοήθησαν τὴν Σπάρτην ἐναντίον τῶν Ἀθηναίων.—*ἐγενέμην*, ὄορ. β' τοῦ ρ. *γίγνομαι*.—*ἰσχυρὸν ἐποίουν*: μετὰ τὴν παρά τὴν Κύζικον ἦτταν τῶν Λακεδαιμονίων 410 π. Χ.—*μαχόμενος*, μετχ. τροπικῆ, χρόν. ἐνεστ. τοῦ ρ. *μάχομαι*, ἐμαχόμην, μαχοῦμαι, ἐμαχεσάμην, μεμάχημαι, ἐμεμαχήμην. Κατὰ τὴν ναυμαχίαν παρὰ τὴν Ἀβυδὸν τῶν Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων (411 π. Χ.), ὁ Φαρνάβαζος εἰσελθὼν ἐφιππος εἰς τὴν θάλασσαν ἐβοήθησε μὲ ὄλον τὸν στρατὸν του καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του τοὺς Λακεδαιμονίους ἐξωθούμενους ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν ξηρὰν.—*κατεδίωκον*, παρὰτ. τοῦ ρ. *καταδιώκω*, *κατεδίωκον*, *καταδιώξω*, *κατεδίωξα*, μέσ. μέλλ. *καταδιώξομαι*, *καταδεδιώχα*, *κατεδεδιώχειν*.—*διπλοῦν*, (οὐδ.) τοῦ τρικαιαλήκτου ἐπιθέτου: *διπλός*, *διπλή*, *διπλοῦν*.—*ἔχοιτε*, εὐκτ. ἐνεστ. τοῦ ρ. *ἔχω*.—*κατηγέρθησιν*, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἔξαρτ. ἐκ τοῦ *ἔχοιτε*: εἶναι δὲ χρόνου ὄορ. τοῦ ρ. *κατηγέρω-ω*, *κατηγόρου*, *κατηγόρησα*, *κατηγόρησα*, *κατηγόρηκα*, *κατηγόρηκειν*.—*γενόμενος*, ἐναντιωματικῆ μετ., χρόνου ὄορ. β'

τοῦ ρ. γίννομαι.—διάκειμαι, παθ. παρακ. τοῦ ρ. διατίθεμαι.—ὄφ' ὄμων, ποιητικὸν αἶτιον εἰς τὸ δικάεμαι—ὡς, σύνδεσμος συμπερασματικὸς= ὥστε.—ὄν, γενικὴ διαιρητικὴ τοῦ τι.—λίπτε, ὑποτ. ἄορ β' τοῦ ρ. λείπω.—συλλέξομαι, μέλλ. τοῦ ρ. συλλέγω, συνέλεγον, συλλέξω, συνέλεξα, συνείλοχα, συνείλοχεν.—ἠύφραινόμεν, παρακ. τοῦ ρ. εὐφραίνομαι, ἠύφραινόμεν, εὐφρανθήσομαι καὶ μέσ. εὐφρανοῦμαι, ἠύφρανθην, περιχαρῆς γέγονα.—κατακεκομμένα, μτχ. παρακ. τοῦ ρ. κατακόπτω, κατακόπτωμην, κατακόψομαι καὶ παθ. β' κατακοπήσομαι, παθ. ἄορ. κατεκότεκοπτόμην κατακόψομαι καὶ παθ. β' κατακοπήσομαι, παθ. ἄορ. κατεκότεκεκαύμην.—κατακεκομμένα, μτχ. τοῦ ρ. κατακαύω.—ἐπισταμένων, μετοχὴ ἔνεστ. τοῦ ρ. ἐπίσταμαι, ἠπιστάμην, ἐπιστήσομαι, παθ. ἄορ. ὡς μέσ. ἠπιστήθην. ἔγνωκα, ἔγνωκειν.—ἀποδιδόναι, τελικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ ἐπισταμένων· εἶναι δὲ χρόνου ἔνεστ. τοῦ ρ. ἀποδίδωμι.

§ 34-36. Περίληψις.—Ὁ Ἀγχιλαὸς ἐπιδειξιώτατα δικαιολογεῖ τὴν στάσιν τῶν Λακεδαιμονίων ἀπέναντι τοῦ Φαρναβάζου, ἔπειτα δὲ μετ' ὠραιοὺς λόγους περὶ ἐλευθερίας, πλοῦτου καὶ εὐδαιμονίας προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὸν Φαρνάβαζον, ὅπως ἀποστατήσῃ ἀπὸ τὸν βασιλέα καὶ συμμαχήσῃ μετ' αὐτοῦς.

Ἐρμηνεῖα.—Οὗτος μὲν [δηλ. ὁ Φαρνάβαζος] ταῦτα εἶπεν. Οἱ δὲ τριάκοντα, ὄλοι μὲν ἐντράπηκαν αὐτὸν καὶ ἐπιώπων· ὁ δὲ Ἀγχιλαὸς μετ' ὀλίγον χρόνον ἐπὶ τέλους (=χρόνω ποτὲ) εἶπεν. «Ἀλλὰ νομίζω (=οἶμαι) βεβαίως, ὦ Φαρνάβαζε, διὰ τὴν σὺ γνωρίζεις (=σὲ εἰδέναι), ὅτι καὶ εἰς τὰς ἑλληνικὰς πόλεις γίνονται ἄνθρωποι φίλοι ἐκ φιλοξενίας (=ξένοι) πρὸς ἀλλήλους. Οὗτοι δέ, ὅταν οἱ πόλεις γίνουσι πολέμιοι (ἢ: ἔλθουσιν εἰς πόλεμον), μαζί μετὰ τὰς πατρίδας [των] πολεμοῦν καὶ ἐναντίον ἐκείνων, μετὰ τοὺς ὁποίους εἶναι συνδεδεμένοι διὰ φιλίας (=τοῖς ἐξενωμένοις), καὶ ἂν ἔτσι συμβῇ (ἢ: ἂν ἔτσι τὸ φέρῃ ἢ τύχη) ἂν ὁμῶς τὴν τύχῃ ἐνίστε (=ἔστιν ὅτε) καὶ φονεύουσιν ἀλλήλους. Καὶ ἡμεῖς λοιπὸν τώρα ἐπειδὴ ἔχομεν πόλεμον ἐναντίον τοῦ βασιλέως σας, εἴμεθα ἀναγκασμένοι, ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς ἐκεῖνον (=τὰ ἐκεῖνον) [ἐπομένως καὶ σὲ καὶ τὰ κτήματά σου] νὰ νομίζωμεν ἐχθρικά· μετὰ σὲ ὅμως τοῦλάχιστον νὰ γίνωμεν φίλοι θὰ ἐθεωροῦσαμεν ὡς μεγίστην εὐτυχίαν (=περὶ παντὸς ἂν ποιησαίμεθα). Καὶ ἂν μὲν ἐπρόκειτο (=ἔδει) νὰ ἀλλάξῃς κύριον (=δεσπότην), καὶ νὰ κάμῃς ἡμᾶς κύριον ἀντὶ τοῦ βασιλέως, ἐγὼ τοῦλάχιστον θὰ συνεβούλευον (=οὐκ ἂν συνεβούλευον) [τέτοιο πρᾶγμα]· τώρα ὅμως δύνασαι (=ἔξεστί σοι) ἂν ἔλθῃς (=γενομένη) μετὰ τὸ μέρος μας, νὰ ζῆς (=ζῆν) χωρὶς νὰ προσκυφᾷ κανένα καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃς κύριον (=δεσπότην), ἀπολαύων (=καρπούμενον) ὅσα σοῦ ἀνήκουν (=τὰ σαυτοῦ). Καὶ ἀληθῶς (=καίτοι) ἐγὼ μὲν νομίζω (=οἶμαι) διὰ τὸ νὰ εἶναι καίνοις (=καίτοι) ἐλευθεροί (ἢ: ἐλευθερία), εἶναι ἰσάξιον πρὸς ὄλους τοὺς θεσσαροὺς [τοῦ κόσμου] (=τῶν πάντων χρημάτων). Ἀλλ' οὐδὲ (=οὐδὲ μέντοι) τοῦτο σὲ προτρέπομεν (=κελεύομεν), δηλ. νὰ εἶσαι μὲν ἐλευθερός, ἀλλὰ πτωχός (=πένητα), ἀλλὰ ἔχων (=χρῶ-

μενον) ἡμᾶς συμμάχους, νὰ αὐξάνης ὄχι τὴν [δύναμιν] τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ τὸ ἰδικόν σου κράτος (= ἀρχήν), ὑποτάσσων τοὺς νῦν ὁμοδούλους σου (ἤ: μετὰ σοῦ δουλεύοντας εἰς τὸν βασιλέα) ὥστε νὰ εἶναι ἰδικοί σου ὑπήκοοι. *Καὶ ἀληθῶς* (= καίτοι) ἂν ἦσο ἐλεύθερος καὶ συγχρόνως ἐγίνεσο πλούσιος, *τι θὰ σοῦ ἔλειπεν* (= τίος ἂν δέοις) ὥστε νὰ εἶσαι (= μὴ οὐχὶ εἶναι) ἐντελῶς (= πᾶμπαν) εὐτυχής ; »

§ 34-36. **Παρατηρήσεις.**—ἐπσχύνθησαν, παθ. ἄορ. τοῦ ρ. ἐπαισχύνομαι : οἱ τριάκοντα ἐπσχύνθησαν, διότι ἀνεγνώρισαν τὸ δικαίον τοῦ Φαρναβάζου.—εἰσιῶπων, παρατ. τοῦ ρ. σιωπάω-ω, εἰσιῶπων, σιωπήσομαι, εἰσιῶπσα, σεσιῶπῃκα, ἐσεσιῶπῃκειν.—χρόνω ποτέ : ὁ Ἀγασίλαος ἐβράδυνα νὰ ἀπαντήσῃ, διότι ἦτο δύσκολος ἡ ὁπολογία.—εἰδέ-
ναι, εἰδικόν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ δοξαστ. ρ. οἶμαι εἶναι δὲ ἀπαρμφ. τοῦ ρ. οἶδα.—γίνονται, ὑποκμ. αὐτοῦ εἶναι: ἀνθρωποι ἕνεοι, κατηγορ.—πολέ-
μια, κατηγορ. εἰς τὸ : αἱ πόλεις—ἐξενωμένοις, ἐπιθετικὴ μετοχὴ, χρόνου παρακ. τοῦ ρ. ξενόσομαι-οὔμαι, εἶναι δὲ ἀντικειμ. τοῦ πολεμοῦσι—τύχ-
αι, ὑποτ. ἄορ β' τοῦ ρ. τυγχάνω.—πολεμοῦντες, αἰτιολογικὴ μετοχὴ, ἔνεστ. τοῦ ρ. πολεμέω-ω—ἠναγκάσμεθα, παρακ. τοῦ ρ. ἀναγκάζομαι, ἠναγκαζόμενη ἀναγκασθήσομαι, ἠναγκάσθη, ἠνάγκασμαι, ἠναγκάσθη.—
νομίζειν, τελικόν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ ἠναγκάσμεθα: εἶναι δὲ χρόνου ἔνεστ. τοῦ ρ. νομίζω.—πολέμια, κατηγορ.—γενέσθαι, τελικόν ἀπαρέμφ. ἔξαρτ. ἐκ τοῦ: περὶ παντὸς ἂν ποιησάμεθα: εἶναι δὲ χρόνου ἄορ.—
τοῦ ρ. γίνουσι.—φιλοι, κατηγορ.—ἀλλάξασθαι : ἡ σειρά τῶν λέξεων εἶναι: εἰ μὲν ἔδει ἀλλάξασθαι σε ἡμᾶς δεσπότης ἀντὶ βασιλέως δεσπότης—ἀλλάξασθαι, τελικόν ἀπαρμφ. ἐκ τοῦ ἔδει.—ἡμᾶς, ἀντικειμ.—δεσπότης, κατηγορ. δεσπότης, κατηγορ.—ἀλλάξασθαι, ἀπαρέμφ. χρόνου ἄορ. τοῦ ρ. ἀλλάττομαι, ἠλλαττόμην, ἀλλάξομαι, ἠλλαξάμην, παθ. μέλλ. β' ὡς μέσος ἀλλαγῆσομαι, ἠλλάγην καὶ ποθ. α' ἠλλάχθην, ἠλλαγμαί, ἠλλάγην.—
ἐλεύθερον εἶναι—τὸ ἐλεύθερον εἶναι.—εἶναι, εἰδικόν ἀπαρμφ. ἐκ τοῦ δοξαστικοῦ οἶμαι.—πένητα, ἐλεύθερον, κατηγορούμενα.—χρῶμενον, μετοχὴ τοῦ ρ. χρῶμαι-ῶμαι, ἐχρῶμην, χρῶσομαι, ἐχρῶσθην καὶ παθ. ἐχρήσθην, κέχρημαι, ἐκεχρήμην.—προσκυνεῦντα, μετοχὴ τροπικὴ, ἔνεστ. τοῦ ρ. προσκυνέω-ω.—ἔχοντα, τροπικὴ μετοχὴ ἄμφοτεροι αἱ μετοχαὶ προσδιορίζουσι τὸ ἀπαρέμφ. ζῆν. τὸ ὁποῖον εἶναι ὑποκειμ. τοῦ ἀπροσώπου ρ.—ἔξεστι.—ζῆν, ἀπαρέμφ. τοῦ ρ. ζῆω-ω, ἔζων, ζήσω καὶ βιώσομαι, ἐβίω, βεβίωκα, ἐβεβίωκειν.—πένητα, ἐπίθ. τριτόκλιτον μόνοκατάκλητον (πένης, πενέστερος, πενέστατος).—αὔξειν, καθὼς καὶ τὸ προηγούμενον εἶναι, τελικὰ ἀπαρέμφατα ἐξαρτάμενα ἐκ τοῦ κελευόμεν.—αὔξειν, ἀπαρέμφ. ἔνεστ. τοῦ ρ. αὔξω, ἠῦξον, αὔξω, αὔξω, ἠῦξασα, ἠῦξασα, ἠῦξή-
κειν—εἰς. εὐκτ. ἔνεστ. τοῦ ρ. εἰμί—γένεοι, εὐκτ. ἄορ τοῦ ρ. γίνομ-
μαι, ἐγιννόμην, γενήσομαι, ἐγενόμην, γεγένημαι καὶ γέγονα.—πᾶμπαν, ἐπίρρ.—μηδένα προσκυνεῦντα : οἱ Πέρσαι εἶχον τὴν συνήθειαν ὁσάκις εἶχον εἰσιῶπῶν τῶν τὸν βασιλέα νὰ πίπτουν κατὰ γῆς καὶ νὰ φιλοῦν αὐ-
τήν. Τοιαύτην τιμὴν οἱ Ἕλληνες ἀπέδιδον μόνον εἰς τοὺς θεοὺς.—τοὺς ὁμοδούλους σοι : ὅλοι οἱ σατράπαι ἦσαν δοῦλοι τοῦ βασιλέως, διὰ τοῦτο ἀναμεταξύ των εἶναι ἑμῶδουλοι.—δέσις, εὐκτικὴ ἔνεστ. τοῦ ρ. δέω (=χρηαίζομαι), ἔδειον δεήσω, ἐδέησα, δεδέηκα : συνήθως τὸ ρῆμα αὐτὸ εὐρίσκεται ἀπροσώπως : δεῖ, ἔδει, δεήσει, ἐδέησε, δεδέηκε.

§ 37-38. **Περίληψις.**—Ὁ Φαρνάβαζος δηλώνει εἰλικρινῶς ὅτι, ἂν ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν ἀναθέσῃ εἰς αὐτὸν τὴν στρατηγίαν, θὰ πολεμήσῃ ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ὅσον ἡμπορεῖ κα-

λύτερα. Ὁ Ἀγασίλαος ἐκτιμῶν τὴν εἰλικρίνειαν ταύτην τοῦ Φαρναβάζου τὸν διαβεβαιώνει ὅτι ἐφ' ὅσον ἔχει νὰ ἐκστρατεύῃ ἐναντίον ἄλλου δὲν θὰ βλάβῃ τὴν σατραπείαν του.

Ἑρμηνεία.—«Λοιπόν», εἶπεν ὁ Φαρνάβαζος «*εἰλικρινῶς* (=ἀπλῶς) νὰ ἀποκριθῶ εἰς σὰς, τί (=ἀπερ) θὰ κάμω ; » «*Ἀρμόζει* (=πρέπει) βέβαια εἰς σὲ [σύμφωνα μὲ τὴν παρρησίαν τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε ἐπέδειξες, νὰ ἀποκριθῆς εἰλικρινῶς]». «Ἐγὼ λοιπόν», εἶπεν, «ἐάν ὁ βασιλεὺς ἀποστέλλῃ ἄλλον στρατηγόν, ἐμὲ δὲ τάσῃ ὑπὸ τὰς διαταγὰς (=ὑπήκουον) ἐκείνου, θὰ θελήσω νὰ εἶμαι καὶ φίλος καὶ σύμμαχος σας ἐάν ὅμως ἀναδέτῃ (=προστάτῃ) εἰς ἐμὲ τὴν στρατηγίαν—κάτι τέτοιο πράγμα καθὼς φαίνεται (ἢ: βεβαίως =ὡς εἴκοι) εἶναι ἡ φιλοδοξία—πρέπει νὰ γνωρίζετε (=εἰδέναι) καλὰ, ὅτι θὰ σὰς πολεμήσω, ὅσον δύναμαι ἀριστα». Ἀφοῦ ἤκουσε ταῦτα ὁ Ἀγασίλαος, τὸν ἐπίασε ἀπὸ τῶ χέρι [δηλ. τὸν Φαρνάβαζον] (=ἐλάβετο τῆς χειρὸς αὐτοῦ) καὶ εἶπε, «Μακάρι φίλιται (=ᾧ λῶστε), τέτοιος [τίμιος ἀνθρώπος] ποῦ εἶσαι νὰ ἐγίνεσο φίλος μὲ ἡμᾶς. Ἐνα ὅμως (=δ' οὖν) γνώριξε (=ἐπίστω), ὅτι καὶ τὴν θὰ φύγω ὅσον ἡμπορῶ γρηγορώτερα ἀπὸ τὴν χώραν σου, καὶ εἰς τὸ μέλλον (=τοῦ λοιποῦ) καὶ ἂν [ἀκόμη]. Ὁ πόλεμος [πρὸς τὸν βασιλέα] διαρκῆ (=ἦ) ἐφ' ὅσον ἡμποροῦμεν (=ἕως ἂν ἔχωμεν) νὰ ἐκστρατεύωμεν ἐναντίον ἄλλου, θὰ ἀπέχωμεν (=ἀφεξόμεθα) καὶ ἀπὸ σὲ καὶ ἀπὸ τὰ ἰδικὰ σου [δηλ. τὴν χώραν σου].

§ 37—38. Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς.—ἀποκρίνωμαι, ὑποτακτ. ἄορ. τοῦ ἀποκρίνομαι, ἀπεκρινόμεν, [ἀποκριθῆσομαι, ἀπεκρίθην]. ἀποκρινοῦμαι, ἀπεκρινάμην, ἀπεκέκριμαι, ἀπεκεκρίμην.—πρέπει . . . σοι, δηλ. ἀπλῶς ἀποκρίνασθαι, (ἀφοῦ καὶ προηγουμένως ἐπέδειξες θαυμαστὴν εἰλικρίνειαν).—τατῆ, ὑποτακτ. ἔνεστ. τοῦ ρ. τάτω, ἔταττον, τάξω, ἔταξα, τέταχα, ἔτετάχην.—βουλήσομαι, μέλλ. τοῦ ρ. βούλομαι, ἐβουλόμην, βουλήσομαι, ἐβουλήθην, βεβούλημαι, ἐβεβουλήμην.—εἶναι, τελικόν ἀπαρέμφ. ἔξαρτ. ἐκ τοῦ βουλήσομαι.—χρή, ἔνεστ. τοῦ ἄπροσ. χρή, ἐχρῆν καὶ χρῆν, χρήσει.—εἰδέναι, ἀπαρμφ. (τοῦ ρ. οἶδα), ὑποκειμ. τοῦ ἀπροσώπου χρή ὑποκειμ. τοῦ ἀπαρμφ. εἰδέναι, ἐνν. ὅμως.—εἴκοι, παρακ. μὲ σμ. ἔνεστ. εἴκοι, ἐέκειν.—δύνωμαι, ὑποτακτ. ἔνεστ. τοῦ ρ. δύναμαι, ἠδύναμην, δυνήσομαι, ἠδυνήθην, δεδύνημαι, ἐδεδυνήμην.—ἀκούσας, χρονικὴ μετ., χρόνου ἄορ. τοῦ ρ. ἀκούω, ἤκουον, ἀκούσομαι, ἤκουσα, ἀκήκοα, ἠκήκοειν.—ἐλάβετο, ἄορ. β' τοῦ ρ. λαμβάνομαι, ἐλαβανόμεν, ληφθῆσομαι, ἐλήφθην, μέσ. ἄορ. β' ἐλαβόμεν, εἰλημμαι, εἰλημην.—λῶστε, ὑπερθ. βαθμὸς τοῦ ἐπιθ. ἀγαθός (λῶν, λῶστος).—ἐπίστω, προστ. ἔνεστ. τοῦ ρ. ἐπίσταμαι.—ἀπειμι, μέλλ. τοῦ ρ. ἀπέρχομαι.—τάχιστα, ἐπίορ. ὑπερθετικοῦ. βαθμοῦ (ταχέως—θάσσον—τάχιστα)—ἦ, ὑποτακτ. ἔνεστ. τοῦ ρ. εἶμι.—στρατεύεσθαι, τελικόν ἀπαρέμφ. ἔξαρτ. ἐκ τοῦ ἔχωμεν.—ἀφεξόμεθα, μέλλ. τοῦ ρ. ἀπέχομαι, ἀπειχόμεν, ἀφέξομαι καὶ ἀποσχῆσομαι, ἀπεσχόμεν, ἀπέσχηναι, ἀπεσχήμεν.

§ 39 - 40. Περίληψις.—Τούτων λεχθέντων διέλυσε δ' Ἀγασίλαος τὴν συνέντευξιν. Ἀνταλλαγὴ δῶρων μεταξὺ τοῦ Ἀγασίλαου καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Φαρναβάζου.

Ἑρμηνεία.—Ταῦτα δὲ ἀφοῦ ἐλέχθησαν (=λεχθέντων), διέλυσε τὴν συνέντευξιν (=σύνοδον). Καὶ ὁ μὲν Φαρνάβαζος ἀφοῦ ἀνέβη ἐπάνω εἰς τὸ ἄλογό [του], ἀπῆλθεν, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Παραπίταν, ὁ ὁποῖος ἦτο ὠραῖος, ἀφοῦ ἔμεινεν δπίσω (=ὕπολειφθεις) καὶ ἔτρεξε πρὸς [τὸν Ἀγῆσιλαον] (=προσδραμών), «σὲ κἀνω φίλον (=ξένον σε ποιῶμαι), εἶπεν, ὦ Ἀγῆσιλαε». «Καὶ ἐγὼ βέβαια δέχομαι». «Νὰ [μὲ] ἐνθυμησῶμαι λοιπόν», εἶπε. Καὶ ἀμέσως τὸ ἀκόντιόν [του] (=παλτόν)—εἶχε δὲ ὠραῖον—ἔδωκεν εἰς τὸν Ἀγῆσιλαόν. Οὗτος δὲ ἀφοῦ [τὸ] ἔδεχθη, ἐπειδὴ εἶχεν ὁ γραμματεὺς [του] Ἰδαῖος, ὠραιότατα φάλαρα [δηλ. κοσμήματα τοῦ χαλινοῦ περὶ τὰς παρειάς τοῦ ἵππου του], ἀφοῦ τὰ ἀφήρεσε, ἀνταπέδωκεν εἰς αὐτόν. Τότε μὲν λοιπόν ὁ νέος (=ὁ παῖς) ἀφοῦ ἐπήδησεν ἐπάνω εἰς τὸ ἄλογό [του], ἔτρεχε κατόπιν (=μετεδίωκε) τοῦ πατρός του [διὰ νὰ τὸν προφθάσῃ].

§ 39-40. Παρατηρήσεις.—λεχθέντων, χρονικὴ μετοχή, γενική ἀπόλυτος· εἶναι δὲ χρόνον παθ. ἄορ. τοῦ ρ. λέγομαι, ἐλεγόμεν, λεχθήσομαι, ἐλέχθην, εἴρημαι, εἰρήμην. —ἀναβάς, χρονικὴ μετοχή, χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. ἀναβάνω.—ἀπῆει, παρσι. ὄριστ. τοῦ ρ. ἀπέρχομαι.—ὦν, ἐπιθετικὴ μετοχή τοῦ ρ. εἶμι.—ὕπολειφθεις, χρονικὴ μετοχή, παθ. ἄορ. α' τοῦ ρ. ὑπολείπομαι, ὑπελειπόμην, ὑπολείφθησθε, ὑπελείφθη, ὑπολείψομαι, ὑπελειπόμην, ὑπολέλειμαι, ὑπελελείμην.—προσδραμών, χρονικὴ μετοχή, χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. προστρέχω, προσέτρεχον, προσδραμούμαι, προσέδραμον, προσεδράμηκα, προσεδραμήκειν.—προσδραμών, δηλ. πρὸς τὸν Ἀγῆσιλαόν.—μέμνησο, (δηλ. ἐμοῦ), προστακτ. παρακτ. τοῦ ρ. μιμνήσχομαι, ἐμνησκόμην, μνησθήσθε, ἐμνήσθη, μέμνημαι, ἐμνήμην.—ἔδωκε τῷ Ἀγῆσιλάω: οἱ συνδεόμενοι διὰ ξενίας ἦτο συνήθεια νὰ ἀνταλλάσσουσιν ἀναμνηστικὰ δῶρα.—δεξάμενος, χρονικὴ μετοχή, χρόνου μέσου ἄορ. α' τοῦ ρ. δέχομαι.—ἔχοντος, αἰτιολογικὴ μετοχή, γενικὴ ἀπόλυτος. φάλαρα (τά): ταῦτα ἦσαν κοσμήματα τοῦ χαλινοῦ τῶν ἵππων, περίξ τῶν παρειάων αὐτῶν.—περιελών, χρονικὴ μετοχή, χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. περιαιρέω-ῶ.—ἀναπηδήσας, χρονικὴ μετοχή, χρόνου ἔνεργ. ἄορ. α' τοῦ ρ. ἀναπηδάω-ῶ.

§ 41. Περίληψις.—Τὴν ἀνοίξιν τοῦ 394 π. Χ., ὁ Ἀγῆσιλαος ἀποχωρήσας ἐκ τῆς χώρας τοῦ Φαρναβάζου ἔρχεται εἰς τὴν Θήβην, ὅπου καὶ στρατοπεδεύει. Σκοπεύων δὲ νὰ πρρευθῆ καὶ εἰς τὰ ἐνδότερα, διότι ἠλπίζεν ἔτσι, ὅτι οἱ λαοὶ τοὺς ὁποίους θὰ ἄφηνε ὀπισθὲν του θὰ ἀποστατοῦσαν ἀπὸ τὸν βασιλέα, ἤρχισε νὰ συναθροίζῃ πολλὰ στρατεύματα.

Ἑρμηνεία—Καὶ τότε πράγματι (=δὴ) [ὁ Ἀγῆσιλαος] ὅπως ἀκριβῶς εἶπεν (ἢ ὑπεσχέθη) εἰς τὸν Φαρνάβαζον, ἀμέσως ἀπῆρχετο ἀπὸ τὴν χώραν [του] σχεδὸν δὲ ἤρχισε [νὰ φαίνεται] (=ὕπεφαινε) πλέον καὶ ἡ ἀνοίξις. Ἀφοῦ δὲ ἐφθασεν εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Θήβης, ἐστρατοπέδευσε γύρω ἀπὸ τὸν ναὸν (=ἱερὸν) τῆς Ἀστυρηνῆς Ἀρτέμιδος καὶ ἐκεῖ, ἐκτὸς ἐκείνου [τοῦ στρατεύματος], τὸ ὅποιον εἶχεν (=πρὸς ᾧ εἶχεν) συναθροίζεν ἀπὸ παντοῦ στρατεύματα παρὰ πολὺ (=παμπληθές). Διότι ἦναι-

μάζετο (=παρεσκευάζετο) ἵνα πορευθῆ, ὅσον θά ἤθύνωτο, **εἰς τὰ ἐνδότερα** (=τάνωτάτω), **ἐπειδὴ ἤλπιζεν** (=νομίζων) ὅτι ὄσα ἔθνη ἤθελεν ἀφήσει ὀπισθὲν του, ὄλα θά [τά] **διήγειρε εἰς ἀποστασίαν** (=ἀποστήσειν) ἀπὸ τοῦ βασιλείωσ

§ 41. **Παρατηρήσεις**.—ἀπεπορεύετο, παρατ. τοῦ ρ. ἀποπορεύομαι, ἀπεπορεύομην, αποπορεύομαι, παθ. ἄορ. ὡς μέσ. ἀπεπορεύθην, ἀποπεπόρευμαι, ἀπεπεπορεύμην.—**ἔαρ**, δηλ. τὸ ἔαρ. τοῦ 394 π. Χ.—**ὑπέφαινε**, παρατ' τοῦ ρ. ὑποφαιίνω, ὑπέφαινον, ὑπόφαινω, ὑπέφηνα, ὑποπέφαγκα, ὑπεπεφάγκειν.—**ἀφικόμενος**, χρονικὴ μετοχὴ, χρόνου ἄορ. β' τοῦ ρ. ἀφικνέομαι-οὔμι.—**κατεστρατοπεδεύσατο**, ἄορ. τοῦ ρ. καταστρατοπεδεύομαι.—**Ἀστυρηνή**: ἐκαλεῖτο οὕτω ἡ Ἄρτεμις ἀπὸ τῆς Ἀστυρα πόλιν τῆς Μυσίας τῆς Μ. Ἀσίας, ἐνθα ὑπῆρχε ναὸς τῆς θεᾶς.—**ᾧ**, δοτικὴ οὐδ. τῆς ἀναφορ. ἀντωνυμίας ὅς-ἡ-δ.—**συνέλεξε**, παρατ. τοῦ ρ. συλλέγω, συνέλεγον, συλλέξω, συνέλεξα, συνείλοχα, συνειλόχην.—**παμπληθές**, οὐδ. ἐπιθ. τῆς γ' κλίσεως, ὃ ἢ παμπληθής, τὸ παμπληθές.—**πορευόμενος**, τελικὴ μετοχὴ, χρόνου μέλλ. τοῦ ρ. **παιρεύομαι**.—**δύναιτο**, εὐκτ. ἐνεσθ'. τοῦ ρ. **δύναμαι**, ἤδυναμην, δυνήσομαι, ἤδυνήθην, δεδύνημαι, ἐδέδυνήμην.—**άνωτάτω**, ὑπερθ βαθμὸς τοῦ ἐπιρρ. **άνω** (άνωτέρω-άνωτάτω),—**νομίζων**, αἰτιολογικὴ μετοχὴ τοῦ ρ. **νομίζω**.—**ἀποστήσειν**, εἰδικὸν ἀπαρέμφ. χρόνου μέλλ. τοῦ ρ. **ἀφίστημι**

9. Ἀνάκλησις τοῦ Ἀγχιλαίου ἐκ τῆς Μ. Ἀσίας.

(Βιβλ. Δ' Κεφ. Β', § 1-8)

Κεφ. Β' § 1-2. Περιληψίς.—Οἱ Σπαρτιᾶται ἀφοῦ ἔμαθαν ὅτι εἶχον ἔλθει τὰ χρήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι εἶχον συνεννοηθῆ αἱ μεγάλαι πόλεις ἐναντίον των, ἐνόμισαν ὅτι εὕρισκοντο ἐν κινδύνῳ καὶ ἔστειλαν τὸν Ἐπικουρίδαν διὰ νὰ καλέσῃ τὸν Ἀγχιλαίον πρὸς βοήθειαν.

Ἑρμηνεῖα—Ὁ Ἀγχιλαίος μὲν λοιπὸν **ἠσχολεῖτο εἰς ταῦτα** (=ἐν τούτοις ἦν). Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἀφοῦ **ἔμαθον** (=ἤσθηοντο) μετὰ **βεβαιότητος** (=σαφῶς) ὅτι καὶ τὰ χρήματα εἶχον ἔλθει εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ αἱ μέγισται πόλεις **εἶχον συνενωθῆ** (=συνεστηκυίας) διὰ νὰ **πολεμήσουν** (=ἐπὶ πολέμῳ) ἐναντίον των, ἐνόμισαν **ὅτι εὕρισκεται** (=εἶναι) ἡ πατρὶς ἐν κινδύνῳ καὶ **ἐνόμισαν** (=ἠγγήσαντο) ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκστρατεύσουν. Καὶ αὐτοὶ μὲν ταῦτα **ἠτοίμαζον** (=παρεσκευάζοντο), ἀμέσως δὲ καὶ πρὸς τὸν Ἀγχιλαίον στέλλουν τὸν Ἐπικουρίδαν. Οὗτος δὲ ἀφοῦ ἔφθασε διηγεῖτο πῶς ἔχουν τὰ ἄλλα (ἦ: τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῶν πραγμάτων) καὶ ὅτι ἡ πόλις διατάσσει αὐτὸν νὰ **σπεύσῃ πρὸς βοήθειαν** (=βοηθεῖν) τῆς πατρίδος, **ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα** (=ὡς τάχιστα).

Κεφ. Β' § 1-2. Παρατηρήσεις.—ἤσθηοντο, ἄορ. β' τοῦ ρ. αἰσθάνομαι, ἤσθανόμην, αἰσθήσομαι, ἤσθόμην, ἤσθημοι, ἤσθημην.—**ἐλληλυθότα**, κατηγορηματικὴ μετοχὴ ἔξαρτ. ἐκ τοῦ ἤσθηοντο· εἶναι δὲ μετοχὴ

χρόνου παρακ. τοῦ ρ. ἔρχομαι, ἦα καὶ ἦεν, εἶμι, ἦλθον, ἐλήλυθα, ἔληλυθαι.—**τὰ χρήματα ἐλήλυθα:** νοοῦνται τὰ χρήματα τὰ ἀποσταλέντα εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπο τοῦ Τιθραύστου διὰ τοῦ Ροδίου Τιμοκράτους.—**συνεστηκυίας,** κατηγορηματικὴ μετοχή, ἔξαρτ. ἐκ τοῦ ἦσθοντο· εἶναι δὲ χρόνου παρακ. τοῦ ρ. **συνίσταμαι,** συνιστάμην, συστήσομαι, συνειστήσασθαι καὶ β' συνέστην, συσταθήσομαι, σφενεσθήσθην, παροκ. ὡς μέσ. καὶ παθ. συνέστηκα, συνειστήκειν.—**ἐαυτούς,** αὐτοπαθῆς ἀντωνυμία γ' προσώπου.—**ἐν κινδύνῳ,** ἐνν. εἶναι· εἰδικὸν ἀπαρέμφ. ἐκ τοῦ ἐνόμισαν.—**στρατεύειν,** ὑποκείμ. τῆς ἀπροσώπου ἐκφράσεως **ἀναγκαῖον εἶναι,** ἢ ὅποια ἐξαρτάται ἐκ τοῦ δοξαστικοῦ ῥήματος **ἠγήσαντο.—ἠγήσαντο—μέσος ἀόρ. α' τοῦ ρ. ἠγέομαι—οὔμαι.—ἀφίκετο,** ἀόρ. β' τοῦ ρ. ἀφίκεσθαι—οὔμαι.—**τὰ τε ἄλλα διηγείτο:** δηλ. τὸν συνασπισμὸν τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων κατὰ τῆς Σπάρτης, τὸν ὡς ἐκ τούτου κινδύνον τῆς πατρίδος τῶν καὶ τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῶν πραγμάτων.—**ἔχοι,** εὐκτ. ἐνεστ. τοῦ ρ. ἔχω.—**ἐπιστέλλω,** ἐνεστ. εὐκτ. τοῦ ρ. **ἐπιστέλλω,** ἐπέστελλον, ἐπιστέλλω, ἐπέστειλα, ἀπέσταλκα, ἐπεστάλκειν.—**βοηθεῖν,** τελικὸν ἀπαρέμφ. ἔξαρτ. ἐκ τοῦ ἐπιστέλλω

§ 3-4. **Περίληψις.**—Ὁ Ἀγησίλαος ἀναγγέλλει εἰς τοὺς συμμάχους μετὰ λύπης ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ ἀναχωρησῇ πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος του, ὑποσχεθεὶς ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ. Πολλοὶ τῶν συμμάχων ἀποφασίζουσι νὰ ἔλθουν μαζί του ὑπὲρ τῆς Σπάρτης.

Ἑρμηνεῖα.—Ὁ δὲ Ἀγησίλαος, ὅταν ἤκουσε [αὐτοῦ] **ἐλυπήθη μὲν πολὺ** (= *χαλεπῶς μὲν ἠνεγκεν*) **διότι ἐσυλλογίζετο** (= *ἐνθυμούμενος*) καὶ ποίων τιμῶν καὶ ποίων ἐλπίδων ἐστερεῖτο, ἀλλ' ὅμως **ἀφοῦ συνεκάλεσε** (= *συγκαλέσας*) τοὺς συμμάχους ἀνεκοίνωσε τὰ διατασσόμενα ὑπο τῆς πολεως καὶ εἶπεν ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ **σπεύσῃ εἰς βοήθειαν** (= *βοηθεῖν*) τῆς πατρίδος [του]: «Ἐάν δὲ ἐκεῖνα [δηλ. τὰ τῆς Σπάρτης] **ἀποβοῦν καλῶς** (ἢ: λάβουν καλὴν ἔκβασιν = *καλῶς γένηται*), **νὰ ξέρετε** (= *ἐπίστασθε*) καλὰ», εἶπεν, «ἄνδρες σύμμαχοι, ὅτι δὲν θὰ σᾶς **λησμονήσω** (= *ἐπιλάθωμαι*). ἀλλὰ **θὰ ἐπιστρέψω**, (= *πάλιν παρῆσομαι*), **ἵνα πράξω** (= *πράξεω*) ὅσα σεῖς **ἔχετε ἀνάγκην** (= *δεῖσθε*)». Ὅταν δὲ ἤκουσαν ταῦτα, πολλοὶ μὲν ἐδάκρυσαν, ὅλοι δὲ **ἀπεφάσισαν** (= *ἐψηφίσαντο*) **νὰ σπεύσουν εἰς βοήθειαν** (= *βοηθεῖν*) τῆς Λακεδαιμονοῦ μαζί με τὸν Ἀγησίλαον. Ἐάν δὲ **τὰ ἐκεῖ** (= *τάνει*) [δηλ. τὰ πράγματα τῆς Σπάρτης] **λάβουν καλὴν ἔκβασιν** (= *καλῶς γένοιτο*) **ἀφοῦ παραλάβουν αὐτὸν** [τὸν Ἀγησίλαον] (ἢ: μετ' αὐτοῦ = *λαβόντες αὐτὸν*) **νὰ ἐπανέλθουν** (= *ἦκειν πάλιν*) εἰς τὴν [Μ] Ἀσίαν. Καὶ οὗτοι μὲν λοιπὸν **ἠτοιμάζοντο** (= *συνεσκευάζοντο*) διὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσουν.

§ 3-4. **Παρατηρήσεις.**—ἤκουσε, ἀόρ. ὄριστ. τοῦ ρ. ἀκούω.—**ἠνεγκεν,** ἀόρ. β' ὄριστ. τοῦ ρ. φέρω, ἔφερον, οἶσω, ἠνεγκα καὶ ἠνεγκον, ἐνήνοχα, ἐνήνόχην.—**ἐνθυμούμενος,** αἰτιολογικὴ μετοχή, χρόνου ἐνεστ. τοῦ ρ. **ἐνθυμέομαι—οὔμαι.—ἀποστεροῖτε,** εὐκτ. ἐνεστ. τοῦ ρ. **ἀποστεροῦμαι,** ἀπεστεροῦμαι, ἀποστερήσομαι, ἀποστερηθήσομαι, ἀπεστερήσθην, ἀπεστερήθημι, ἀπεστερήμην.—**συγκαλέσας,** χρονικὴ μετοχή, χρόν. ἀόρ. τοῦ ρ. **συγκαλέω—ω.**—**τοὺς συμμάχους:** δηλ. τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐν Μ.

Ἄσισ Ἑλληνικῶν πόλεων.—**βοηθεῖν**, ὑποκειμ. τῆς ἀπροσώπου ἐκφράσεως **ἀναγκαῖον** εἶη εἶναι δὲ ἀπαρμφ. ἔνεστ. τοῦ ρ. **βοηθεῶ-ῶ**.—**ἐκεῖνα** καὶ κατωτέρω **τάκει**: δηλ. ὁ πόλεμος ὁ ὁποῖος προκειται νὰ διεξαχθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα.—**γένηται**, ἄορ. β' ὑποτακτ. τοῦ ρ. **γίνομαι**.—**ἐπίστασθε**, προστακτ. ἔνεστ. τοῦ ρ. **ἐπίσταμαι**.—**ἐπιλάθωμαι**, ἄορ. β' ὑποτακτ. τοῦ ρ. **ἐπιλανθάνωμαι**, ἐπελανθανόμην, ἐπιλήσομαι, ἐπελαθόμην, ἐπιλέλησμαι, ἐπελελήσομην.—**οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι**, ὑμῶν=οὐ φόβος ἐστὶ μὴ ἐπιλάθωμαι ὑμῶν.—**παρέσομαι**, μέλλ. ὀριστ. τῆς ρ. **παρειαίμι**.—**πράξω**, τελικὴ μετοχὴ, χρόνου μέλλ. τοῦ ρ. **πραττω**.—**εἶσαθε**, ἔνεστ. ὀριστ. τοῦ ρ. **δέσμαι**, ἐδεόμην, δεήσομαι, ἐδεήθην, δεδημαι, ἐδεδεήμην.—**ἀκούσαντες**, χρονικὴ μετοχὴ χρόνου ἔνεργ. ἄορ. α' τοῦ ρ. **ἀκούω**.—**ἐδάκρυσαν**, ὀριστ. ἄορ. α' τοῦ ρ. **δακρύω**, ἐδάκρυσον, δακρύσω, ἐδάκρυσά, δεδάκρυκα, ἐδειδάκρυνον.—**ἐψηφίσαντο**, μέσοσ ἄορ. α' ὀριστ. τοῦ ρ. **ψηφίζομαι**, ἐψηφίζομην, ψηφισομαι, ἐψηφισάμην, ψηφισθήσομαι, ἐψηφισθην, ἐψηφισομαι, ἐψηφίσωμην.—**βοηθεῖν**, τελικόν ἀπαρμφ., ἔξορτ. ἐκ τοῦ **ἐψηφίσαντο**.—**ὧν ὑμεῖς δεῖσαθε**: αἱ πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας εἶχον ἀνάγκην τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν.—**τάκει** (κράσις)=**τά** ἐκεῖ, ὑποκειμ. τοῦ **γένοιτο**, τὰ ὁποῖα εἶναι ἄορ. β' εὐκτ. τοῦ ρ. **γίνομαι**.—**λαβόντες**, χρονικὴ μετοχὴ, χρόνου ἄορ. β' ἔνεργ. τοῦ ρ. **λαμβάνω**—**ἤκειν**, τελικόν ἀπαρμφ. ἔξορτ. ἐκ τοῦ **ἐψηφίσαντο** εἶναι δὲ τοῦ ρ. **ἤκω**, ἤκον, ἤξω. **ἀκολουθήσοντες**, τελικὴ μετχ., χρόνου ἔνεργ. μέλλ. τοῦ ρ. **ἀκολουθεῶ-ῶ**

§ 5-6. **Περίληψις**.—Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν ἐπεθύμουν νὰ μένουσ' εἰς τὴν Ἀσίαν παρὰ νὰ ἐκστρατεύσουσιν μαζί με τὸν Ἀγησίλαον ἐναντίον Ἑλλήνων, ὁ Ἀγησίλαος προεκήρυξε βραβεῖα δι' ἐκάστην πόλιν, ἡ ὁποία θὰ τοῦ ἔδιδεν ἄριστον στρατεύμα. Ὁμοίως προεκήρυξε βραβεῖα διὰ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν μισθοφόρων, ὅσοι μὲ ἀρίστους στρατιώτας ἤθελον νὰ τὸν ἀκολουθήσουσιν. Εἶπε δὲ ὅτι ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων θὰ γίνη εἰς Χερσόνησον.

Ἑρμηνεία.—Ὁ Ἀγησίλαος δὲ εἰς μὲν τὴν Ἀσίαν ἄφησεν ὡς **διοικητὴν** (= **ἀρμοστήν**) τὸν Εὐξενον καὶ φρουροὺς πλησίον αὐτοῦ ὄχι ὀλιγωτέρους ἀπὸ τέσσαρας χιλιάδας, ἵνα δύναται νὰ διασώζῃ (ἧ: νὰ προστατεύῃ) τὰς [συμμαχικὰς] πόλεις· αὐτὸς δὲ [δηλ. ὁ Ἀγησίλαος] **βλέπων** (= **δρῶν**) ὅτι πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν ἐπιθυμοῦσαν μάλλον νὰ μένουσιν [εἰς τὴν Ἀσίαν] παρὰ νὰ ἐκστρατεύουσιν ἐναντίον Ἑλλήνων, ἐπειδὴ **ἐπεθύμει** (= **βουλόμενος**) **νὰ ἔχη μαζί του** (= **ἄγειν μεθ'** **ἑαυτοῦ**) **ὅσον τὸ δυνατόν ἀνδρειοτάτους** (= **ὡς βελτίστους**) καὶ πλείστους, **προεκήρυξε** (= **προῦθηκεν**) **βραβεῖα** (= **ἄθλα**) διὰ τὰς πόλεις, ὅποια ἤθελεν ἀποστελεῖν [εἰς αὐτὸν] ἄριστον στρατεύμα, καὶ διὰ τοὺς λοχαγοὺς τῶν μισθοφόρων, ὅποιοι **μὲ** (= **ἔχων**) λόχον καὶ ὀπλιτῶν καὶ τοξοτῶν καὶ πελταστῶν **ἄριστα ὀπλισμένον** (= **εὐοπλότατον**) ἤθελε συνεκστρατεύσει [δηλ. με τὸν Ἀγησίλαον] **προεκήρυξε** (ἧ: ὑπεσχέθη = **προεῖπε**), δὲ καὶ εἰς τοὺς ἱπάρχους (ἧ: διοικητὰς τοῦ ἱππικοῦ) ὅποιοι **ἤθελεν παρουσιάσει** (= **παρέχοιτο**) **τάξιν** (ἧ: τάγμα) **μὲ ἀρίστους ἵππους** (= **εὐἱπποτάτην**) καὶ **κάλλιστα ὀπλισμένην**, **ὅτι θὰ δώσῃ** (= **ὡς δώσων**) **βραβεῖον νίκης** (= **νικητήριον**). Εἶπε δὲ ὅτι θὰ κάμῃ τὴν κρίσιν, **ἀφοῦ διαβοῦν** (= **ἐπελ**

διαβαίησαν) ἀπό τὴν Ἀσίαν εἰς τὴν Εὐρώπην, εἰς τὴν Χερσόνησον, *ἵνα γνωρίζουν καλῶς* (=εὐ εἰδείησαν) ὅτι πρέπει *καλὰ νὰ ἐκλέγουν* (=εὐκρινεῖν) τοὺς στρατιώτας (=στρατευομένους).

§ 5-6. Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς.—κατέλιπεν, ἀορ.β' τοῦ ρ. καταλείπω.—ἀρμολύην, κατηγορούμενον=ὡς ἀρμολύην.—ἐλάττων, ἐπίρρ. συγκριτικοῦ βαθμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθέτου ἐλάττους.—Εὐξενον: οὗτος ἦτο εἰς τῶν τριᾶκοντα.—δύναιτο, εὐκτ. ἐνεστ. τοῦ ρ. δύναμαι, ἡδυνάμην, δυνήσομαι, ἡδυνήθην, δεδύνημαι, ἐδεδυνήμην.—διασώζειν, τελικόν ἀπαρέμφ. ἐξαρτῶμ. ἐκ τοῦ δύναιτο: εἶναι δὲ χρόνου ἐνεστ. τοῦ ρ. διασώζω, διέσωζον, διασώσω, διέσωσα, διασέσωκα, διεσεσώκειν.—αὐτός, δηλ. ὁ Ἀγχιόλαος.—πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν: δηλ. ἐκ τῶν μισθοφόρων καὶ ἐκ τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ συμμάχων.—μένειν, τελικόν ἀπαρμφ. ἐξαρτ. ἐκ τοῦ ἐπεθύμουν.—ἐπεθύμουν, παρὰτ. ὄριστ. τοῦ ρ. ἐπιθυμέω-ῶ. ἐπεθύμουν, ἐπιθυμῶν, ἐπεθύμησα, ἐπιτεθύμηκα, ἐπετεθύμηκην.—στρατεύεσθαι, τελικόν ἀπαρμφ. ἐκ τοῦ ἐπεθύμουν.—βουλόμενος, αἰτιολογικὴ μετοχή, χρόνου ἐνεστ. τοῦ ρ. βούλομαι. ὡς, ἐπιτείνει τὰ ὑπερθετικά βελτίστους καὶ πλείστους.—ἄγειν, τελικόν ἀπαρέμφ. ἐξαρτ. ἐκ τοῦ βουλόμενος: εἶναι δὲ χρόνου ἐνεστ. τοῦ ρ. ἄγω.—προὔθηκε (κράσις)=προέθηκε: ἀορ. β' ὄριστ. τοῦ ρ. προτίθημι.—πέμπω, ἐνεστ. εὐκτ. τοῦ ρ. πέμπω.—ὀπλιτῶν καὶ τοξοτῶν καὶ πελταστῶν, αἱ γενικαὶ αὗται συνάπτονται πρὸς τὸ λόχον.—εὐίπποσάτην, ὑπερθετικὸς βαθμὸς: τοῦ δικαταλήκτου ἐπιθέτου εὐίππος=ὁ ἕχων καλὸς ἵππος.—ὡς... δῶσαν, ἀντὶ ὡς... δώσει, ἐκαρτεῖται δὲ ἐκ τοῦ προεῖπε.—προεῖπε, ἀορ. β' ὄριστ. τοῦ ρ. προεγορεύω.—ποιήσιν, εἰδικόν ἀπαρέμφ. ἐξαρτ. ἐκ τοῦ ἔφη εἶναι δὲ ἀπαρέμφ. μέλλ. τοῦ ρ. ποιέω-ῶ.—ἐν Χερρονήσῳ, ὑσυνάπτεται πρὸς τὸ: τὴν κρίσιν ποιήσιν.—εἰδήσιν, ὑποκειμ. αἰ πολεῖς.—δεῖ, ἀπρόσωπον ρ. (δεῖ, εἶδει, δεήσει, ἐδέη, σε, δεδέηκε): εὐκρινεῖν, ὑποκειμ. τοῦ δεῖ τὰς πόλεις, ὑποκειμ. τοῦ εὐκρινεῖν τοὺς στρατευομένους, ἀντικείμενον.—εὐκρινεῖν, ἀπαρμφ. ἐνεστ. τοῦ ρ. εὐκρινέω-ῶ ἢ ἐκλογή τῶν στρατιωτῶν ἔπρεπε νὰ γίνη μὴ προσοχῆν: διότι κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν βραβείων θὰ ἐλαμβάνετο ὑπ' ὀψιν, ὄχι μόνον ὁ καλὸς ὀπλιτισμὸς, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντοχὴ καὶ ἡ πειθαρχία τῶν στρατιωτῶν κατὰ τὴν πορείαν.

§ 7. Περίληψις.—Τὰ βραβεῖα ἦσαν ὠρατὰ ὄπλα καὶ στέφανοι χρυσοῖ, ἀξίας οὐχὶ μικροτέρας τῶν τεσσάρων ταλάντων.

Ἐρμηνεῖα.—Ἦσαν δὲ τὰ βραβεῖα, τὰ μὲν περισσότερα, ὄπλα ὠρατὰ κατεργασμένα (=εἰς κόσμον ἐκπεπονημένα) καὶ πρὸς χρῆσιν τῶν ὀπλιτῶν καὶ πρὸς χρῆσιν τῶν ἵππῶν ἦσαν δὲ μερικά καὶ στέφανοι χρυσοῖ: ὄπλα δὲ τὰ βραβεῖα ἐστοίχισαν ὄχι ὀλιγώτερον (ἦ: ἡγοράσθησαν μὲ δαπάνην ὄχι ὀλιγώτεραν =οὐκ ἐλάττων ἐγένοντο) τῶν τεσσάρων, ταλάντων. Ἐπειδὴ δὲ τόσον πολλὰ [χρήματα] ἐδαπανήθησαν, (=ἀναλωθέντων), κατεσκευάσθησαν ὄπλα διὰ τὸν στρατὸν ἀντὶ πλείστων χρημάτων.

§ 7. Π α ρ α τ η ρ ῆ σ ε ι ς.—ἐκπεπονημένα, μετγ. παρὰτ. τοῦ ρ. ἐκπονεομαι-οῦμαι, ἐξεπονούμην, ἐκπονήσομαι, ἐξεπονησάμην, ἐκπονηθήσομαι, ἐξεπονήθη, ἐκπεπόνημαι, ἐξεπεπονήμην.—δὲ καὶ—τινάς δὲ καὶ—χρυσοῖ, συνηρ. ἐπιθ. πληθ. ἀριθμ. τῆς β' κλίσεως: ὁ χρυσεὸς χρυσοῦς.—ἐλάττων, ἐπίρρ. βαθμ. συγκριτικ. (ὀλιγόν-ἐλάττων-ἐλάχιστα).—ἀναλωθέντων, αἰτιολογικὴ μετοχή, γενικὴ ἀπόλυτος: χρόνου παθ. ἀορ. τοῦ ρ. ἀναλίσκομαι, ἀνηλίσκομην, ἀναλώθησομαι, ἀνηλώθη, ἀνήλωμαι,

ἀνηλώμην. — κα. εσκευάσθη, δηλ. ὑπὸ τῶν πόλεων, τῶν λοχαγῶν καὶ τῶν ἱππάρχων, οἱ ὅποιοι διὰ τὰ ἐπιτόχου τὰ βραβεῖα συνηγωνίσθησαν καὶ αὐτοὶ εἰς νῆν. προμήθειαν πο' ὑτίμων ὀπλων. — **ταλαντων**: τὸ τάλαντον δὲν ἦτο νόμισμα, ἀλλὰ χρηματικὴ ποσότης ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 6.000 ἀττικὰς δραχμάς.

§ 8. **Περὶ Ἰψις**. — Ἀφοῦ διέβησαν τὸν Ἑλλησποντον ἐγένετο ἡ κρίσις διὰ τὰ βραβεῖα, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἄγησίλαος ἐπορεύετο πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ἑρμηνεῖα. — Ἀφοῦ δὲ διέβη τὸν Ἑλλησποντον, **διωρισθησαν** (=κατέστησαν) κριταὶ ἐκ μὲν τῶν Λακεδαιμονίων ὁ Μένασκος καὶ ὁ Ἡριπίδας καὶ ὁ Ὀραιππος, ἐκ δὲ τῶν συμμάχων ἕνας ἀπὸ κάθε πόλιν. Καὶ ὁ Ἄγησίλαος μὲν ἀφοῦ ἔκαμε τὴν κρίσιν, **μαζὶ μὲ** (=ἔχων) τὸ στράτευμα ἐπορεύετο ἀπὸ τὸν ἴδιον δρόμον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀκριβῶς [ἐπορεύθη] ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν [δηλ. ὁ Ξέρξης] ὅτε ἐξεστράτευσεν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος.

§ 8. **Παρατηρήσεις**. — **διέβη**, ἀορ. β' τοῦ ρ. **διαβαίω**, διέβαινον, διαβήσομαι, διέβην, διαβέβηκα, διεβέβηκειν. — **τὸν Ἑλλησποντον**, πλησίον τῆς Ἀβύδου. — **κριταί**, κατηγορούμενον. — **κατέστησαν**, δηλ. ὑπὸ τοῦ Ἄγησίλαου· εἶναι δὲ ἀορ. β', ὀριστ. τοῦ ρ. **καθίσταμαι**, καθίσταμην, καταστήσομαι, κατεστήσάμην καὶ ἐνεργ. β' ὡς μέσο. **κατέστην**, καταστήθησομαι, κατεστάθην, καθέστηκα, καθειστήκειν. — **Λακεδαιμονίων**, . . . τῶν συμμάχων, γενικαὶ διαιρετικά. — **Μένασκος καὶ Ὀραιππος καὶ Ἡριπίδας**, ἦσαν ἐκ τῶν τριάκοντά συμβούλων. — **ἐστράτευσεν**: κατὰ τὸ 480 π. Χ.

5

ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

Η εργασία αυτή αποτελεί το αποτέλεσμα της έρευνας που διεξήγαγε ο κ. [Όνομα] στο πλαίσιο της διδακτικής πράξης. Η έρευνα αυτή είχε ως στόχο να διερευνήσει τον τρόπο με τον οποίο οι μαθητές αντιλαμβάνονται και αντιμετωπίζουν τα μαθηματικά προβλήματα. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε σε ένα σχολείο της Αθήνας, με τη συμμετοχή 20 μαθητών της Β' τάξης. Η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε ήταν η ημιδομημένη συνέντευξη, η οποία επέτρεψε στον ερευνητή να συλλέξει πληροφορίες σχετικά με τις αντιλήψεις των μαθητών και τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν τα μαθηματικά προβλήματα. Τα αποτελέσματα της έρευνας δείχνουν ότι οι μαθητές αντιμετωπίζουν τα μαθηματικά προβλήματα ως δύσκολα και ότι συχνά αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην κατανόηση των προβλημάτων. Τα αποτελέσματα αυτά έχουν ως αποτέλεσμα να προτείνονται ορισμένα μέτρα που μπορούν να βοηθήσουν τους μαθητές να αντιμετωπίσουν τα μαθηματικά προβλήματα με μεγαλύτερη ευκολία. Τα μέτρα αυτά είναι: η ενίσχυση της κατανόησης των μαθημάτων, η χρήση παραδειμάτων, η χρήση εικονογραφημένων προβλημάτων, η χρήση της ομάδας ως μέσο μάθησης, η χρήση της αυτοαξιολόγησης, η χρήση της μεθόδου της ανατροφοδότησης, η χρήση της μεθόδου της διαφοροποίησης, η χρήση της μεθόδου της διαφοροποίησης, η χρήση της μεθόδου της διαφοροποίησης.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α
ΑΘΗΝΑΙ—ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ 9 ΚΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

- Παλαιά Διαθήκη, Δ. Κουμουτσοπούλου.
Παλαιά Διαθήκη, Κ. Καζαντζή, επιμέλεια Π. Παπαδοπούλου.
Καινή Διαθήκη, Κ. Καζαντζή, επιμέλεια Π. Παπαδοπούλου.
Καινή Διαθήκη, Α. Πρίντζη—Μ. Φλέσσα.
Κατήχσεις, Δ. Κουμουτσοπούλου.
Κατήχσεις—Λειτουργική, Κ. Καζαντζή.
Κατήχσεις, Π. Παπαδοπούλου—Ν. Δημητροκάλη.
Λειτουργική, Π. Παπαδοπούλου—Ν. Δημητροκάλη.
Λειτουργική, Δ. Κουμουτσοπούλου.
'Εκκλησιαστική 'Ιστορία, Δ. Κουμουτσοπούλου εγκεκριμένη.
Ευαγγέλια, (κείμενον και έρμηνεία) Δ. Κουμουτσοπούλου.
'Αρχαία 'Ελληνική 'Ιστορία, Γ' τάξεως Μ. Λιουδάκη—Σ. 'Αλοιζου.
'Αρχαία 'Ελληνική 'Ιστορία, Δ' τάξεως Μ. Λιουδάκη—Σ. 'Αλοιζου.
'Ηρωϊκοί Χρόνοι 'Αρχαίας 'Ελλάδος, Ι. Μαγκριώτου, έπι. Π. Παπαδοπούλου.
'Αρχαίας 'Ελλάδος, Δ' Ι. Μαγκριώτου, έπι. Π. Παπαδοπούλου.
'Η Βυζαντινή Αυτοκρατορία, Ε' τάξεως 'Αδ. 'Αδαμαντίου εγκεκριμένη.
'Η Τουρκοκρατία και 'Ελλην. 'Επανάστασις ς' τάξ. 'Αδ. 'Αδαμαντίου εγ.
Γραμματική, Τεσσάρων διδασκάλων Γ' και Δ' τάξεως.
Γραμματική, Τεσσάρων διδασκάλων Ε' και ς' τάξεως.
Γραμματική Καθαρευούσης, Δ', Ε' και ς' τάξεως, Χ. Κακουλάκη.
Γραμματική Καθαρευούσης, Δ', Ε' και ς' τάξεως, Π. Παπαδοπούλου.
Φυτολογία, Χ. Κακουλάκη, Γ—Δ' τάξεως.
Φυτολογία, Ν. Βάγια επιμέλεια Π. Παπαδοπούλου Γ—Δ' τάξεως.
Φυτολογία, Σ. 'Αλοιζου—Μ. Λιουδάκη, Ε'—ς' τάξεως.
Φυτολογία, Σ. 'Ασημάκη, επιμέλεια Π. Παπαδοπούλου Ε'—ς' τάξεως.
Ζωολογία, Ε. Χατζηγιάνη—Σ. 'Αλοιζου Γ—Δ' τάξεως.
Ζωολογία, Σ. 'Αλοιζου—Μ. Λιουδάκη, Ε'—ς' τάξεως.
Ζωολογία, Ν. Βάγια, επιμέλεια Π. Παπαδοπούλου Γ—Δ' τάξεως.
Ζωολογία, Ε. Βάγια, επιμέλεια Π. Παπαδοπούλου Ε'—ς' τάξεως.
Φυσική Πειραματική, Ε' τάξεως, Ε. Χατζηγιάνη—Σ. 'Αλοιζου.
Φυσική Πειραματική, ς' τάξεως, Ε. Χατζηγιάνη—Σ. 'Αλοιζου.
Φυσική Πειραματική, Ι. Μαγκριώτου επιμέλεια Π. Παπαδοπούλου Ε'—ς'.
Χημεία, Σ. 'Ασημάκη, Ε' και ς' τάξεως, επιμέλεια Π. Παπαδοπούλου.
Χημεία, Χατζηγιάνη—'Αλοιζου Ε' τάξεως.
Χημεία, Χατζηγιάνη—'Αλοιζου ς' τάξεως.
Γεωλογία και 'Ορυκτολογία, Ε' και ς' τάξεως, Χατζηγιάνη—'Αλοιζου.
'Ορυκτολογία, Σ. 'Ασημάκη, επιμέλεια Π. Παπαδοπούλου.
Προβλήματα 'Αριθμητικά, Γ' τάξεως, 'Αλοιζου—Λιουδάκη.
Προβλήματα 'Αριθμητικά, Δ' τάξεως, 'Αλοιζου—Λιουδάκη.
Προβλήματα 'Αριθμητικά, Γ—Δ' τάξεως, 'Αλοιζου—Λιουδάκη.
Προβλήματα Αριθμητικά, Ε' τάξεως, 'Αλοιζου—Λιουδάκη, εγκεκριμένα.
Προβλήματα 'Αριθμητικά, ς' τάξεως, 'Αλοιζου—Λιουδάκη, εγκεκριμένα.
Προβλήματα 'Αριθμητικά Ε'—ς' τάξεως Π. Ζητρίδου Π. Δαμπολά, έγκ.
Μεθοδική 'Αριθμητική, Β' τάξεως Χ. Σκαλισιάνου—Π. Παπαδοπούλου.
Μεθοδική 'Αριθμητική, Γ' τάξεως.
Μεθοδική 'Αριθμητική, Δ' τάξεως.
Τετράδια Γεωμετρίας, Χρ. Σουλιάτου—Π. Παπαδοπούλου (2 τετράδια).
Γεωμετρία, Ε' και ς' τάξεως, Π. Παπαδοπούλου.
Γεωμετρία, Η. Βάγια, Ε' και ς' τάξεως.
Γεωγραφία, Ι. Σαρρή, Γ' και Δ' τάξεως.
Γεωγραφία, Ι. Σαρρή, Ε' και ς' τάξεως.
Πρώτα Μαθήματα Γεωγραφίας (Πατριδογραφία), Γ', Σ. 'Αλοιζου—Πρίντζη.
Νέα Γεωγραφία 'Ελλάδος, Χατζηγιάνη—'Αλοιζου Γ—Δ' τάξεως.
Νέα Γεωγραφία 'Ηπείρων, Χατζηγιάνη—'Αλοιζου, Ε' τάξεως.
Νέα Γεωγραφία Ευρώπης, Χατζηγιάνη—'Αλοιζου, ς' τάξεως.
Γεωγραφικός 'Ατλας, Παν. Χριστοπούλου, εγκεκριμένος.
Γεωγραφικός 'Ατλας, 'Αλ. Φαλιτάις, εγκεκριμένος.
Γεωγραφικός 'Ατλας, Ι. Σαρρή, εγκεκριμένος.
'Η Πρώτη Γραφή από τὸ 'Αλφάβηταριο, ὑπὸ Δ. Παπαϊωάννου (3 τετράδια).
Τετράδια Καλλιγραφίας 'Ορθῆς Γραφῆς, 'Α. 'Αλεξανδρίδη (6 τετράδια).
Τετράδια Καλλιγραφίας Προγράμματος, 'Αλ. Φαλιτάις (8 τετράδια).
Τετράδια 'Ιχθυογραφίας, Α. 'Αλεξανδρίδη (6 τετράδια).
Τετράδια Χαρτογραφίας, Γ', Δ', Ε', ς' τάξεως, 'Αλ. Φαλιτάις (11 τετράδια).
Τετράδια Γεωγραφίας, Χ. Σουλιάτου—Π. Παπαδοπούλου Δ', Ε', ς' τάξ. (3 τετράδια).
Τετράδια Πατριδογραφίας, Χ. Σουλιάτου—Π. Παπαδοπούλου (3 τετράδια).
Πίνακας Χειρστέχνας, 'Αλ. Φαλιτάις, Α' σειρά (19 πίνακες).